

Despre persecuția Falun Gong în China

Cuprins

Cum a început persecuția Falun Gong	1
„Made in China”	19
Practicanți Falun Gong cumpărați și vânduți ca sclavi (Partea 1)	19
Practicanți Falun Gong cumpărați și vânduți ca sclavi (Partea 2)	23
Relatări de cazuri de muncă forțată în lagărele chineze	30
Furtul de organe de la practicanți Falun Gong.....	40
1. Industria transplanturilor de organe din China crește în același timp cu creșterea persecuției dusă de PCC împotriva Falun Gong.....	40
2. Fapte oripilante și situația curentă.....	44
3. PCC conduce extragerea de organe de la practicanți Falun Gong în viață folosind Armata	47
4. Regimul PCC promovează industria transplanturilor de organe umane	50
Concluzii.....	53
Ce este Falun Gong	54
Cum se practică Falun Dafa	62

Cum a început persecuția Falun Gong

Falun Gong, o practică de cultivare de care beneficiază 100 de milioane de oameni în 80 de țări

Falun Gong - cunoscută și ca Falun Dafa (Marea Cale a Roții Legii) - este o formă antică de practică de cultivare.

Încă de la origine, cultura chineză a îmbrățișat conceptul de "Armonie între Om și Cer". Calea de obținere a acestei armonii, a sinelui adevărat, este practica de cultivare. Literatura chineză este plină de legende cu oameni care ating statutul de zeități, devenind Iluminați, sau obținând Calea (Tao) prin cultivare, iar de-a lungul istoriei Chinei au existat mii de școli diferite de cultivare.

Practica de cultivare și-a pus amprenta pe aproape orice aspect al culturii chineze. Învățăturile lui Lao Zi și Confucius, de exemplu, erau inițial pentru ghidarea în cultivare a propriilor lor discipoli. Un mare număr de figuri istorice care au contribuit la formarea istoriei Chinei erau practicanți pe calea cultivării. De fapt, cultivarea caracterului moral era o cerință pentru studenții din orice domeniu de studiu, iar valorile etice derivate din învățăturile de cultivare jucau un rol esențial în stabilirea și menținerea moralității sociale.

Practica de cultivare a fost de asemenea recunoscută pentru efectele sale asupra sănătății fizice și a puterilor supranormale. Beneficiile de sănătate datorate Tai Chi-ului și artelor marțiale sunt binecunoscute. Toți doctorii și vracii renumiți din întreaga istorie chineză erau practicanți ai cultivării. Unii dintre ei aveau puteri de a vizualiza meridianele și punctele energetice din corpul uman, alții puteau vedea în mod direct bolile din corp, alții vedeau cum componentele ierburilor funcționează în corpul uman, iar alții puteau emite energie pentru vindecarea de boli. Acești practicanți de cultivare au fost în întregime responsabili cu stabilirea teoriilor și practicilor medicinei chineze, cum sunt acupunctura și tratamentul cu ierburi care sunt cunoscute și astăzi.

Regimul comunist din China a pus capăt brusc acestei tradiții bogate de cultivare. Ideologia partidului comunist ateist și puterea totalitară au înnăbușit orice alte idei. Cultivarea a fost etichetată drept "superstiție" și persecutată brutal. În primii doi ani de conducere comunistă, aproximativ două milioane de oameni au fost executați în numele "suprimării sectelor superstițioase contra-revoluționare și a societăților secrete". În următoarele patru decenii nimeni nu a mai îndrăznit să menționeze despre cultivare în public.

Represiunea politică nu poate însă reprimă bolile, iar persecuția politică repetată a cauzat traume fizice și psihologice severe cetățenilor Chinei. În anii 1970, pentru a veni în ajutorul nevoii de sănătate și păstrare a condiției fizice, unele practici unice au fost introduse publicului în mod tăcut sub un nume nou - QiGong - și au avut o popularitate imediată din cauza beneficiilor remarcabile de sănătate. Termenul QiGong însă nu a existat de dinainte, iar nimeni nu știa originea reală a QiGong-ului.

Falun Gong s-a răspândit rapid de la persoană la persoană și este practică de milioane de familii în China. Această poză prezintă patru generații dintr-o familie practicând toți în satul Anshi, orașul Dongliao din provincia Jilin în mai 1998.

Istoria persecuției Falun Gong

În 1992, dl. Li Hongzhi a început să țină prelegeri despre Falun Gong. Dl. Li a dezvăluit faptul că QiGong este de fapt aspectul fizic al practicii de cultivare și că termenul de QiGong e un termen inventat pentru evitarea persecuției politice, iar pentru a beneficia de cultivare omul trebuie să dea atenție aspectului mental - îmbunătățindu-și moralitatea și calitatea mentală. Introducând publicului Falun Gong, dl. Li a adus mii de ani de tradiție a practicilor de cultivare înapoi către poporul chinez.

Reînțelegând tradiția, practicanții de Falun Gong au urmat principiile de Adevăr-Bunăvoință-Toleranță și s-au dedicat cultivării sinelui interior și îmbunătățirii calității morale și mentale. Aceasta, combinată cu cinci seturi de exerciții fizice ușoare și-au dovedit eficacitatea în îmbunătățirea sănătății și i-au ajutat pe practicanți să atingă un scop al vieții, moralitate înaltă, sănătate mai bună și o pace interioară. Ca o dovadă a beneficiilor sale superioare, Falun Gong a devenit un fenomen mondial cu peste 100 de milioane de practicanți în peste 60 de țări înainte de 1999, în doar șapte ani de la prima prezentare în public.

Creșterea ostilităților dictatorilor împotriva Falun Gong

La început, diferite nivele ale guvernului chinez au recunoscut și au laudat beneficiile practicii Falun Gong asupra oamenilor și a societății, iar suportul lor a facilitat răspândirea Falun Gong în anii 1990. De fapt, o treime din cei 60 de milioane de membri ai partidului comunist chinez și un mare număr de oficiali de rang înalt din guvern practicau Falun Gong.

Însă câțiva ideologi de partid au privit drept un afront popularitatea crescândă a Falun Gong. Acești apărători ateți ai partidului nu puteau accepta faptul că după mai mult de 40 de ani de îndoctrinare marxistă, atât de mulți oameni, inclusiv membri ai partidului comunist, vor privi în altă parte pentru ghidare morală și spirituală. Ei aveau de asemenea largi interese în a găsi o vină a Falun Gong ca o scuză de a porni un atac ideologic împotriva acelor oficiali mai deschiși la minte care ofereau suport pentru Falun Gong și să îi elimine din partid. Refuzând să recunoască impactul pozitiv al Falun Gong asupra oamenilor și societății, aceste figuri averse la putere au pornit atacuri după atacuri de blasfemii și discreditări a Falun Gong.

Printre ei era și Luo Gan, secretar general al Consiliului de Stat și un adept apropiat al lui Jiang Zemin, secretarul general al partidului la acel timp. De foarte devreme, Luo Gan a cerut Ministerului Securității de Stat și Ministerului Securității Publice să infiltreze agenți drept practicanți Falun Gong. Investigațiile clandestine nu au găsit nici o vină împotriva Falun Gong; dimpotrivă, mulți dintre acești agenți au început să practice și ei Falun Gong. Inchizitorii au recurs apoi la înscenări. În decembrie 1994, a fost fabricată o scrisoare comună semnată de "peste o sută de

Diplome primite de dl. Li Hongzhi și Falun Gong la Expoziția Orientală de Sănătate din 1992 și 1993 în Beijing.

Sus stânga: Certificatul de Onoare pentru dl. Li Hongzhi pentru contribuții remarcabile la Expoziția Orientală de Sănătate din 1992;

Sus dreapta: Premiul pentru Avansare în Noua Știință către dl. Li Hongzhi la Expoziția Orientală de Sănătate din 1993;

Centru: "Medalia de aur" premiată dlui Li Hongzhi la Expoziția Orientală de Sănătate din 1993;

Jos stânga: Certificatul de Onoare pentru dl. Li Hongzhi pentru contribuții remarcabile la Expoziția Orientală de Sănătate din 1993;

Jos dreapta: Premiul pentru "Cel mai aclamat Maestru de QiGong" către dl. Li Hongzhi la Expoziția Orientală de Sănătate din 1993.

Istoria persecuției Falun Gong

practicanți Falun Gong" în care îl acuza pe dl. Li Hongzhi că și-a falsificat data de naștere, că adună averi, că nu plătește taxele etc. și a fost folosită drept bază pentru ordinul de interdicere a Falun Gong de către Ministerul Securității Publice.

Interdicerea trebuia anunțată pe 3 februarie 1995. Din fericire, un practicant Falun Gong care lucra la Ministerul Securității Publice a aflat despre asta cu o săptămână înainte de anunțarea oficială. El împreună cu alți practicanți Falun Gong au făcut trei rapoarte pentru clarificarea falselor acuzații și au fost capabili să evite criza în ultimul moment.

În 1996, a început o campanie media concentrată împotriva Falun Gong cu un articol publicat în 17 iunie 1996 în Guangming Daily, ziarul de propagandă al Consiliului de Stat. Multe ziare controlate de stat din întreaga țară au urmat cu articole de blasfemie. Pe 24 iulie 1996, Departamentul de Propagandă al Partidului Comunist Chinez a emis o notă internă prin care interzicea cărțile scrise de dl. Li.

La începutul lui 1997, Luo Gan a instruit Ministerul Securității Publice să conducă o investigație națională asupra "activităților religioase ilegale ale Falun Gong". Însă, rapoarte preliminare din multe locuri indicau faptul că "nu au fost descoperite probleme până acum", iar Luo Gan a trebuit să oprească investigația. Mulți agenți care au participat la investigație au început să practice Falun Gong.

La sfârșitul lui mai 1998, postul TV din Beijing a făcut o emisiune cu He Zuoxiu, un vindecător auto-proclamat. Soția lui He Zuoxiu este soră cu soția lui Luo Gan. În emisiune, He Zuoxiu a făcut acuzații false împotriva Falun Gong. După aceea, pe 21 iulie 1998, Luo Gan a recurs din nou la tactica de "aruncă cu acuzații și găsește dovezile după aceea" și a instruit departamentele de poliție din întreaga țară să "descopere și să colecteze dovezi pentru faptul că Falun Gong răspândește erezii și conduce activități criminale". Multe orașe au interzis atunci practica Falun Gong și au arestat și amendat practicanți Falun Gong pentru practicarea în grup sub acuzația de "participare la adunări ilegale".

Pe 15 mai 1998, dl. Wu Shaozu, directorul Comisiei de Sport a Chinei, împreună cu alți oficiali de guvern și media, au pornit o investigație asupra Falun Gong în orașul Changchun, locul de naștere al Falun Gong.

Aceste incidente reprezintă numai o mică parte din discriminarea și constrângerile îndurate de practicanții Falun Gong. Mai târziu, guvernul chinez a afirmat că este speriat de popularitatea bruscă de care se bucură Falun Gong. Mulți observatori naivi au ajuns la concluzia că persecuția guvernului chinez asupra Falun Gong este o reacție de teamă. Adevărul este că autoritățile au monitorizat continuu situația Falun Gong și au încercat mereu diverse tactici pentru suprimarea și intimidarea practicanților Falun Gong.

Incidentul Tianjin

Însă nedreptatea nu a putut să împiedice sau să provoace practicanții Falun Gong. Urmând învățăturile dlui Li "alți oameni poate că ne tratează rău, dar noi nu îi tratăm rău pe ceilalți și nici nu tratăm oamenii drept dușmani", practicanții Falun Gong au îndurat în tăcere bruscarea și iar și iar au dat șanse acelor oameni cu prejudecăți de a înțelege ce este cultivarea și ce fel de oameni sunt de fapt practicanții. Mulți practicanți, incluzând membri ai partidului comunist și oficiali de guvern, au scris de asemenea conducerii centrale pentru a mărturisi din propria lor experiență că Falun Gong este benefică pentru societate și în nici un caz o amenințare. Acele apeluri au putut fi ușor etichetate drept "luare de poziții împotriva partidului", "deranjarea treburilor normale din partid" sau chiar

Istoria persecuției Falun Gong

"contra-revoluționare". Orice afirmație era suficientă pentru oricine să piardă totul, inclusiv libertatea, dar practicanții au pășit în față în mod spontan și în număr mare să vorbească despre adevăr și să apere Falun Gong.

Numărul mare de scrisori de apel au determinat un grup de oficiali seniori de guvern, conduși de dl. Qiao Shi, fost președinte al Congresului Poporului, să organizeze investigații în a doua jumătate a lui 1998 pentru a examina impactul pe care îl are Falun Gong asupra sănătății populației și asupra societății pentru a rezolva controversele legate de Falun Gong.

Printre aceste investigații erau o serie de statistici despre sănătate sponsorizate de Consiliul de Stat și Ministerul Sporturilor și conduse de instituții medicale de stat din câteva orașe mari din China (<http://www.fsccentre.org/Summary of Health Surveys.htm>). Cu o participare de peste 34 000 de practicanți, acestea sunt statisticile cele mai sistematice și mai complete făcute asupra Falun Gong până astăzi. Rezultatele arată că dintre cei intervievați, 98.7% au avut îmbunătățiri în sănătatea fizică, iar 97.7% au raportat îmbunătățiri în starea mentală datorită practicii Falun Gong.

Bazat pe aceste investigații, grupul a înaintat un raport formal Biroului Politic al partidului comunist, concluzionând că "Falun Gong are numeroase beneficii pentru țară și populație și nici un dezavantaj". Însă această concluzie nu i-a picat prea bine lui Jiang Zemin, secretarul general al partidului, care a scris cu dispreț despre raport: "[Raportul] este prea complicat; nu pot să îl înțeleg". Cu o intenție ascunsă evidentă, Jiang l-a desemnat pe Luo Gan să se ocupe de acest raport și chestiunile asociate.

Luo Gan a înțeles aluzia și a căutat oportunități în altă parte. Pe 11 aprilie 1999, He Zuoxiu a mai publicat un articol în care calomnia Falun Gong într-o revistă din orașul Tianjin. Deoarece articolul era plin de minciuni fabricate, mulți practicanți Falun Gong au vizitat biroul editorial al revistei pentru a vorbi cu editorii despre experiența lor personală cu practica Falun Gong și să ceara revistei să retragă articolul eronat. Pe 22 și 23 aprilie 1999, în plină zi, forțele de poliție înarmate au asaltat violent practicanți Falun Gong în fața biroului revistei și au deținut arbitrar 45 dintre ei. În mod misterios, poliția a îndemnat pe practicanții Falun Gong de la fața locului să se ducă la guvernul central din Beijing pentru a-și adresa revendicările lor.

Apelul pașnic din 25 aprilie al practicanților Falun Gong

Două zile mai târziu, pe 25 aprilie 1999, peste 10 000 de practicanți Falun Gong s-au adunat în liniște în Beijing afară lângă Biroul de Apel al Consiliului de Stat, din vecinătatea clădirilor conducerii chineze, pentru a cere eliberarea practicanților deținuți în Tianjin și anularea interzicerii cărților Falun Gong.

Adunarea a fost pașnică, ordonată și o demonstrație a bunătății practicanților. Ei au format trei rânduri între stradă și trotuar pentru a nu bloca traficul; i-au sfătuit pe trecătorii curioși să meargă mai departe pentru a nu crea o scenă; au adunat gunoiul care era rămas în urma mașinilor și a pietonilor și chiar și mucerile de țigări aruncate de polițiștii care îi supravegheau. Însă poliția a profitat de pe urma amabilității practicanților. Curând după ce adunarea a început să se formeze, ei au spus practicanților să îi urmeze în direcția conducerii centrale. Poliția a divizat apoi practicanții în două coloane și i-au condus pe rute separate, intersectându-se la poarta Zhongnanhai, complexul de clădiri al conducerii chineze. Rutele separate au rezultat într-o încercuire a Zhongnanhai, care a fost folosită mai târziu pentru a incrimina Falun Gong.

Pe 25 aprilie 1999, peste 10 000 de practicanți au făcut apel lângă Biroul de Apel al Consiliului de Stat din Beijing. Practicanții au fost foarte ordonați, stând pe trotuar și având grijă să lase loc pentru trecerea pietonilor și a traficului.

Conform unui participant, dr. Shi Caidong, primul ministru Zhu Rongji a ieșit pe poartă spre practicanți în jur de ora 7:30 dimineața, și a întrebat despre ce este acea adunare. Primul ministru Zhu a invitat apoi trei practicanți să intre înăuntru pentru a purta un dialog. Din acest dialog practicanții au aflat că premierul Zhu a emis un ordin către Consiliul de Stat câteva zile mai înainte de a nu hărțui practicanții Falun Gong, dar nimeni nu a știut de acest ordin. În acea după amiază, premierul Zhu s-a întâlnit cu cinci reprezentanți ai practicanților Falun Gong și a ordonat eliberarea celor deținuți la Tianjin. După ce au aflat veștile, practicanții au terminat adunarea în liniște. Din cauza acestei adunări, Falun Gong a început să fie în atenția internațională.

Cruciada personală a lui Jiang împotriva Falun Gong

Rezolvarea pașnică a petiției din 25 aprilie a fost privită pozitiv de către observatorii și media internațională. Mulți au privit-o drept un precedent pentru rezolvarea conflictelor sociale prin compromis, o piatră de hotar pentru progresul Chinei cu privire la societatea civilă.

Însă Jiang Zemin, pe atunci Secretarul General al Partidului Comunist Chinez, a condamnat profund modul în care premierul Zhu a rezolvat situația. Cu mai puțin de trei săptămâni înainte, când premierul Zhu s-a întors dintr-o vizită de stat de succes din SUA și Canada, fiind creditat cu efortul pozitiv în direcția înscrierii Chinei în WTO, Jiang nu și-a ascuns dușmănia lipsind în mod ciudat de la ceremonia de primire a lui Zhu.

Aparent căutând să își crească autoritatea personală, Jiang a dorit un alt mod - modul său personal. Conform cu surse credibile, când Luo Gan a raportat despre cursul petiției Falun Gong din 25 aprilie, Jiang a agitat cu pumnul tipând "Distrugeți-i! Distrugeți-i! Distrugeți-i complet!". La prima întâlnire a Comitetului Permanent a Biroului Politic pentru a discuta petiția din 25 aprilie, premierul Zhu a pledat "Lăsați-i să practice...". Înainte ca Zhu să termine, Jiang l-a arătat cu degetul "Prostie! Prostie! Prostie! Va duce la distrugerea partidului nostru și a națiunii!".

Premierul Zhu a tăcut. Știa foarte bine ce înseamnă să înfrunți un lider absolut al puterii comuniste chineze. În 1966, Liu Shaoqi, pe atunci posibilul moștenitor al președintelui Mao, a căzut de la putere. A murit trei ani mai târziu în cătușe și legat gol de o placă de lemn, după ce a suferit torturi extensive și tratamente inumane. În 1971, Lin Biao, al doilea posibil moștenitor al lui Mao, a fugit pentru viața sa dar a murit în mod misterios în Mongolia. În 1976, Deng Xiaoping, mâna dreaptă a lui Mao, a fost alungat de la putere și "eliminat din partid pe vecie". Deng a fost suficient de norocos să supraviețuiască și să redobândească puterea mai târziu; însă, el a făcut ceea ce și Mao i-a făcut lui, concediindu-i pe propriii lui succesori aleși Hu Yaobang și Zhao Ziyang în 1987 și 1989. Toate acestea erau foarte cunoscute celor de la întâlnire și nimeni nu i s-a opus lui Jiang.

Cu toate că cei mai mulți oficiali din guvern nu i se opuneau în mod deschis lui Jiang, politica sa dură nici nu era prea populară, din cauză că mulți oficiali de guvern practicau Falun Gong sau simpatizau Falun Gong. Unii oficiali guvernamentali i-au scris lui Jiang și altor lideri de vârf sugerând căi de abordare mai conciliante. Pentru a mări presiunea, Jiang a ținut un discurs pe 7 iunie 1999 către întreaga adunare a Biroului Politic al Comitetului Central.

Discursul din 7 iunie a lui Jiang a fost curând distribuit către toate ramurile de partid ca un document al Comitetului Central. Multe aspecte erau semnificative. Discursul a acuzat practicanții Falun Gong că "luptă cu partidul și cu guvernul pentru a câștiga favoarea oamenilor", a stabilit "poziția partidului față de Falun Gong" și a mandatat "tratament sever" celor care nu se conformează cu poziția partidului. După discursul lui Jiang, Comitetul Central a luat decizia de a persecuta Falun Gong.

Pe 26 mai 1999, din ordinul guvernului central, autoritățile locale din orașul Hegang, provincia Heilongjiang, au folosit jeturi de apă contra practicanților pentru a-i forța să plece de la locul de practică.

Istoria persecuției Falun Gong

Mai mult, Jiang a simțit deja că guvernul existent și structura partidului nu i-ar oferi suport deplin în cruciada sa personală împotriva Falun Gong. În discursul său, Jiang i-a numit pe Li Lanqing, Ding Guangen și Luo Gan să formeze un corp special care să se ocupe de problema Falun Gong. Aceasta este originea ticălosului "Birou 610". Trei zile mai târziu, pe 10 iunie 1999, conform cu instrucțiunile date de Jiang, a fost format "Grupul de Conducere al Comitetului Central cu privire la problema Falun Gong", având drept conducător pe Li Lanqing. Servind acest Grup Central de Comandă era "Biroul Central 610", entitatea operațională reală, condusă de Luo Gan. Grupul de Conducere și "Biroul 610" au fost formate ca organe independente în interiorul partidului și al guvernului, cu putere absolută asupra partidului și a guvernului. Are autoritatea de a emite ordine directe armatei, forțelor de securitate, poliției, sistemului juridic și a ministerului de propagandă și are puterea de a controla toate resursele și sistemele guvernului. Sub Grupul Central de Comandă și "Biroul Central 610" sunt grupuri de conducere și "birouri 610" la toate nivelele partidului și guvernului, de la nivel federal la cel municipal, cu puterea corespunzătoare de a direcționa resursele și sistemele de la nivelul lor. Spus simplu, sistemul "birourilor 610" este rețeaua personală a lui Jiang pentru controlarea întregului guvern.

Autoritățile chineze și media au pus la cale distrugerea în public a sute de mii de cărți și materiale Falun Gong în întreaga țară. Cuvintele de pe compresor citește "Striviți materialele scrise ale Falun Gong".

Având totul sub controlul său, cruciada lui Jiang împotriva Falun Gong a pornit în plină forță.

Petiția națională a practicanților Falun Gong din 20 iulie 1999

În dimineața lui 20 iulie, media controlată de stat a început să bombardeze națiunea cu propagandă de ură împotriva Falun Gong, saturând undele radio și presa scrisă cu fabricații și insulte. Mașinăria de propagandă difuza de asemenea "confesiuni" și "denunțări" înlăcrimate de la "practicanți transformați" pentru a intimida practicanții Falun Gong, familiile lor și pe cei care îi simpatizau. În noaptea de dinainte, într-o serie de arestări fulger din întreaga țară, autoritățile au deținut pe toți practicanții Falun Gong care erau crezuți a fi persoane cheie în "organizația" Falun Gong. Din experiența anterioară, autoritățile erau încrezătoare că fără acești "lideri cheie", "organizația" Falun Gong va cădea în haos, iar cei 100 de milioane de practicanți se vor împrăștia pur și simplu din cauza presiunii intense.

În zilele următoare însă, în fiecare oraș mare din China, practicanții Falun Gong au venit în mod spontan cu zecile de mii să facă petiție la guvernele orașelor și provinciilor. Un mare număr de practicanți Falun Gong au călătorit de asemenea în mod spontan la Beijing să facă apel către guvernul central. Martorii estimează că milioane au mers la Beijing în primele două zile. Ei au venit cu inimile curate și încrezători în guvern, având un singur motiv: să depună mărturie despre faptul că Falun Gong este bună din propria lor experiență personală și să îndemne guvernul să își corecteze greșeala de a lansa o persecuție bazată pe incriminări nefondate.

Autoritățile nu au fost însă interesate să audă ce au de zis practicanții Falun Gong. Petițiile pașnice au fost primite cu

Rezultatul petiției practicanților Falun Gong constă în arestări și detenții; practicanții sunt adunați laolaltă și trimiși la diferite centre de detenție și lagăre de muncă.

Istoria persecuției Falun Gong

violență de către poliție, care nu se fereau să lovească cu bătele femei de 80 de ani, să lovească femei gravide, să pâlmuiască copii școlari și să rupă hainele de pe fetele tinere în plină zi. În contrast cu violența poliției, practicantii Falun Gong au rămas complet pașnici; nici un practicant Falun Gong din întreaga națiune nu a răspuns cu violență.

Nu se știe câți practicanți Falun Gong au participat la petiția din 20 iulie 1999. Ce se știe este că numărul este atât de mare că nu erau suficiente centre de detenție pentru a-i ține. De aceea, poliția i-a adunat forțat pe practicanți în arene sportive și depozite mari, unde le cereau practicantilor să își spună numele și locul de muncă. Practicanții amabili și nesuspicioși au zis că nu au nimic de ascuns și s-au conformat, neștiind că informațiile vor fi folosite pentru avansarea persecuției. Poliția a ordonat apoi locurilor de muncă să vină să îi ia pe practicanți.

La căderea întinericului, 20 iulie 1999 a intrat în istorie drept începutul unei persecuții fără precedent. În mijlocul acestei explozii neașteptate de teroare, practicantii au ieșit în față plini de curaj; în mijlocul furtunilor de violență, practicantii au exemplificat pacea. Pe măsură ce întrecerea dintre curaj și teroare continuă să se desfășoare pentru încă niște ani, 20 iulie 1999 va fi ținută minte drept începerea călătoriei de pace a practicantilor Falun Gong.

Solemnitate și eroism în Piața Tiananmen

De-a lungul persecuției, Piața Tiananmen din Beijing a fost un punct central. Sute de mii, dacă nu milioane de practicanți Falun Gong au venit în marea piață din toate părțile Chinei și din întreaga lume pentru a face petiții, a afișa bannere ce scriu despre nevinovăția Falun Gong, a demonstra exercițiile Falun Gong și să proclame simplu "Falun Gong e o practică minunată!". Pentru această exprimare simplă și pașnică a opiniei, ei au avut imens de mult de suferit. Aproape toți au fost bătuți de poliție sau vagabonzi angajați, care nu au avut nici o inhibiție față de miile de turiști din Piață; unii au fost bătuți până și-au pierdut cunoștința, iar alții au murit chiar acolo pe loc; copiii și bătrânii au fost asaltați cu toată forța; femeile însărcinate au fost lovite în abdomen. Atacurile erau de obicei atât de violente și cu atâta forță că victimele erau reduse la tăcere în mai puțin de un minut. Cu toate acestea, doar pentru a trăi acel scurt moment, practicantii au continuat să vină, în ciuda consecințelor. Asta a părut de neînțeles pentru jurnaliștii străini: "Merită oare? Despre ce este vorba?"

Pentru chinezi, Piața Tiananmen, Piața "Porții Păcii Cerești", este sacră. Istoria modernă a Chinei se consideră a începe atunci când a avut loc o demonstrație patriotică studentească în Piața Tiananmen în 1919. Câteva alte demonstrații cu impact istoric, incluzând cele pro-democratice din 1976 și 1989, au avut loc de asemenea în Piață. Piața Tiananmen este de aceea considerată drept un loc sacru pentru patriotism, sacrificiu și ca ultim loc de apel la conștiința publică.

Apariția bruscă a terorii a aruncat viețile practicantilor Falun Gong în haos, dar nu a putut să le înlăture convingerile interioare și dedicația de a fi oameni buni. După șocul inițial și încrederea că guvernul va opri persecuția dacă le vor clarifica oficialilor neînțelegerile despre Falun Gong, practicantii din întreaga China au început să meargă la Biroul de Apel al Consiliului de Stat pentru a înmâna petițiile lor, explicând faptul că Falun Gong este benefic și că are numai efecte pozitive asupra societății. Practicanții buni la inimă au descoperit în curând că Biroul de Apel al Consiliului de Stat s-a transformat într-un centru de detenție; semnul de "Birou de Apel al Consiliului de Stat" a fost dat jos, iar cei care întrebau de acesta erau amăgiți către dubele poliției aflate în așteptare și apoi escortați la centrele de detenție, fără șansa de a-și depune petițiile lor.

Pe 29 septembrie 1999, practicantii au demonstrat exercițiile Falun Gong în Piața Tiananmen ca un apel pașnic către publicul general. Polițiștii s-au năpustit să îi ia cu forța pe practicanți în dubele de poliție.

Istoria persecuției Falun Gong

Pe măsură ce au venit din ce în ce mai mulți practicanți, autoritățile au emis o interdicție de a veni la Biroul de Apel al Consiliului de Stat pentru a face petiție pentru Falun Gong și au ordonat guvernelor locale să aplice această interdicție. Acesta a fost un alt ordin neconstituțional și un pas șocant înapoi către Revoluția Culturală. Biroul de Apel al Consiliului de Stat a fost format după Revoluția Culturală pentru a ajuta la rezolvarea acelor "cazuri fabricate, rușinoase și nedrepte", pentru ca cei nedreptățiți să își adreseze plângerile. Efectiv au fost câteva milioane de cazuri la acel timp, iar organizațiile de la diferite nivele au încercat să acopere și să evite responsabilitatea. Ca răspuns la plângerea întregii societăți, a fost format Biroul de Apel al Consiliului de Stat pentru a primi plângerile direct de la victime, scurtcircuitând nivele peste nivele de obstacole. Referit drept "urechile Cerului" de către cetățenii chinezi, aceste mecanisme au jucat un rol cheie în ameliorarea nemulțumirilor sociale rezultate din Revoluția Culturală, iar dreptul de a adresa plângeri Biroului de Apel al Consiliului de Stat a fost consemnat în constituția Chinei. Încălcarea cu nerușinare a acestui drept constituțional și bătăile înspăimântătoare ale practicanților prinși călătorind către Beijing de către diferite nivele de autorități, au semnalat fără posibilitate de greșală către practicanți că guvernul nu era deloc interesat să asculte ce au de spus. Practicanții au rămas doar cu șansa de a apela la conștiința publică - și unde mai potrivit în altă parte decât în Piața Tiananmen?

Un polițist prinde bannerul desfăcut al unui practicant, în timp ce alți practicanți Falun Gong își desfășoară bannerele lor în apropiere.

Prima demonstrație cunoscută a practicanților Falun Gong a fost în 29 septembrie 1999. Noaptea de dinainte, un grup de practicanți din diferite părți ale Chinei s-au adunat la Universitatea Tsinghua, au făcut poze liniștiți, au scris ce au de gând să facă, au trimis prin email intențiile lor celor care îi știau în străinătate, iar în dimineața următoare au mers acolo !

În Piață, au ales să prezinte setul al doilea de exerciții Falun Gong. Aceasta a fost probabil cea mai lungă demonstrație pe care au putut-o face practicanții; conform cu un participant, timpul a părut să înghețe în acel moment. Complet nepregătiți, poliția a stat puțin până să reacționeze; și fără să fie pregătiți cum să reacționeze, poliția și-a arătat adevărata față, lovind, bătând, luptând și până la urmă bruscând pe toți practicanții pașnici. Noi nu avem o listă completă a numelor acelor practicanți și nu le știm locul de proveniență; însă eroismul lor și acel moment solemn au rămas în istorie pentru totdeauna.

Demonstrațiile publice din Piața Tiananmen au fost dezastruoase pentru Jiang Zemin. Din august până în octombrie 1999, Jiang a călătorit deseori în afara țării. Printre celelalte lucruri din agenda sa, el a încercat să întoarcă opinia mondială la versiunea sa de "rezolvare a problemei Falun Gong" și să momească alte guverne să coopereze cu persecuția lui îmbiindu-le cu renunțarea la interese de afaceri și la pretenții teritoriale. Simțindu-se încrezător și contrar cu respingerea lui ulterioară a criticii internaționale drept "interferență cu politica internă", el personal a înmănat broșuri care calomniat Falun Gong liderilor altor guverne și a oferit interviuri pe tema Falun Gong mediei internaționale, atrăgând în acest fel atenția internațională asupra problemei Falun Gong și a capacității sale de rezolvare a crizelor.

Demonstrațiile continue ale practicanților Falun Gong nu numai că au dezumflat pretențiile lui Jiang de a fi rezolvat 98% din "problema Falun Gong", dar au și demascat poveștile sale frumoase cu "educația și afecțiunea" puse în rezolvarea "problemei". Oamenii, incluzând reporterii internaționali, au început să se mire: dacă poliția poate fi atât de violentă în plină zi, ce nu ar face ei în spatele ușilor închise ale închisorilor, centrelor de detenție și lagărelor de muncă?

Sacrificiile practicanților însă, au fost imense. Nu numai cei din Piață au fost brutalizați, ci și cei suspectați să aibă "înclinația" de a călători spre Beijing au fost adunați de autoritățile locale și constrânși să semneze așa numitul

Istoria persecuției Falun Gong

"dublu legământ": legământ să renunțe la Falun Gong și legământ să nu facă apel pentru Falun Gong. Aceia care au refuzat să se conformeze au fost torturați, unii chiar până la moarte.

Cu toate acestea, practicanții Falun Gong au continuat să organizeze petiții după petiții în Piața Tiananmen. În octombrie, un Jiang înfuriat a ordonat legislaturii naționale chineze să adopte o lege pentru a legitima o persecuție chiar mai drastică. Washington Post a notat într-un articol din 2 noiembrie 1999 că "Atunci când [liderii comuniști chinezi] văd că nu au legile necesare pentru a persecuta cu putere o societate pașnică de meditație, partidul pur și simplu dă ordine pentru noi legi. Acum acestea vor fi aplicate - desigur în mod retroactiv... După aceste standarde, Stalin era doar un observator meticulos al drepturilor civile".

În același timp, Jiang a ordonat tuturor nivelelor guvernamentale să oprească practicanții să mai meargă în Piața Tiananmen, iar acei oficiali care eșuau în a face asta trebuiau demși. Resurse prețioase au fost redirectate pentru a stabili puncte de control la aeroporturi, stații de tren și autobuz, autostrăzi și chiar la hotel pentru a intercepta practicanții Falun Gong. Pentru a trece de punctele de control, oamenii li se cerea să blesteme Falun Gong, sau să scuie pe cărțile Falun Gong, iar cine refuza era deținut.

Pentru a slăbi și mai mult capacitatea practicanților de a călători la Beijing, Jiang a dat un ordin "distrugeți-le reputația, falimentați-i financiar și exterminați-i fizic." Cruzimea acestui ordin a fost amplificată de lăcomia oficialilor locali, care au luat această oportunitate de a jefui casele practicanților, proprietățile lor personale și afacerile și să stoarcă sume mari de răscumpărare de la familiile celor deținuți. Opresiunea tiranilor locali uneori avea efectul de a-i împinge pe practicanți să meargă la Beijing pentru că nu mai erau în siguranță acasă și nu mai aveau nimic altceva decât plângerile pe care vroiau să le facă.

Fără nici un ban, ajutor, hartă sau busolă, mulți practicanți au început să meargă pe jos sau pe bicicletă către Beijing. Trecând peste munți, prin sălbăticie, dormind sub copaci, cerșind pentru mâncare și evitând punctele de control, ei au mers la Beijing pas cu pas și unul câte unul. Pe drum, ei erau interceptați de polițiști barbari, de localnici dezinformați și de echipe de patrulare recrutate pentru a-i vâna. Dar au și fost ajutați de oameni buni la inimă, de aceia care au fost dispuși să le asculte și partea lor de poveste și de cei care se uitau în ochii lor și nu găseau nici un fel de ură ci doar pace. După puținele lor secunde în Piața Tiananmen, ei refuzau să își dea numele și adresele poliției care îi interoga, altfel ar fi fost escortați înapoi și ar fi durat încă alte luni pentru a merge înapoi la Beijing.

Este important de notat că aceste apeluri s-au întâmplat toate în mod spontan. Din experiențele sale despotice anterioare, guvernul chinez a gândit că va paraliza "organizația" Falun Gong arestând pe toți acei "lideri" importanți. Ceea ce nu ar putea înțelege guvernul niciodată este că Falun Gong cu adevărat nu are nici o organizație. Practicanții poate că se cunosc între ei, dar deciziile lor sunt complet din inima lor, din inițiativa lor și din propria lor determinare de a vorbi pentru adevăr.

Doi polițiști lovesc cu picioarele și trag un practicant care face apel în Piața Tiananmen, în timp ce un ofițer în civil prinde bannerul galben al practicantului.

Poliști în civil arestând practicanți Falun Gong în Piața Tiananmen în timpul unui apel pașnic.

Tortură și omor

Pentru mai mult de 50 de ani, regimul comunist chinez și-a urmat calea sa de distrugere a voinței oamenilor și de strivire a grupurilor neconforme prin teroare și înșelăciune; nu a eșuat în nici o altă persecuție anterioară. Apelurile continue ale practicantilor Falun Gong în Piața Tiananmen și insistența asupra dreptului de a practica a milioane și milioane din întreaga țară a demonstrat clar că practicantii Falun Gong nu vor ceda persecuției. Jenat și înfuriat, Jiang a dat instrucțiuni prin sistemul "Biroului 610" că "nici o măsură nu este prea excesivă împotriva Falun Gong", ordonând folosirea torturilor extreme. Pe măsură ce persecuția se întâlnea în continuare cu rezistența pașnică a practicantilor, cruciada personală a lui Jiang a devenit o vendeta personală.

Din 20 iulie 1999, prin informațiile care au scăpat de controlul strâns al guvernului chinez, cunoaștem că milioane de oameni au suferit încarcerări arbitrare, aproape toate în condiții inumane; sute de mii, incluzând femei gravide, bătrâni și copii mici, au fost trimiși în lagăre de muncă; mii au fost deținuți și torturați sever cu substanțe dăunătoare sistemului nervos în spitalele de nebuni. Mii au murit în custodie, iar de nenumărați alții nu se mai știe nimic. Gradul și severitatea atrocităților sunt dificil de închipuit.

Cele mai rele atrocități sunt de obicei cele de genocid. Omorurile de genocid sunt făcute pentru a elimina fizic o națiune, o etnie, o rasă sau un grup religios și rezultă de obicei într-un număr mare de morți.

Persecuția Falun Gong dusă de Jiang Zemin și sistemul său "Biroul 610" au folosit un alt tip, poate chiar cel mai rău tip de omor; distrugerea minților oamenilor. Scopul său nu este de a omorî un mare număr de oameni, cu toate că numărul de morți nu îi interesează pe criminali. Scopul este de a forța victimele să aleagă între moartea fizică și cedarea mentală - renunțarea la voința proprie, la valorile proprii fundamentale și la conștiința proprie.

Torturarea până în pragul morții, în acest fel, este un ingredient necesar pentru acest tip de omor. Poliția chineză a spus în mod deschis practicantilor Falun Gong: "Vă vom face să cerșiți pentru viață în timp ce muriți și să cerșiți pentru moarte în timp ce trăiți!". Singura cale de scăpare? A minți și a spune că Falun Gong le-a făcut rău lor și societății, să spună că Adevăr-Bunăvoință-Toleranță sunt principii rele și să mulțumească și să aplaude guvernul pentru că i-a salvat din Falun Gong. A spune minciuni pentru a trăi, sau a spune adevărul și a muri.

Din cauza blocadei de informație a guvernului chinez, nu se cunoaște cât de mulți practicanți au fost torturați până la moarte în custodia poliției. Din rapoartele ce descriu peste 1300 de decese în mâinile poliției vedem o scenă tragică inimaginabilă: unii au murit din cauza tragerii lente de membre care le-a rupt corpurile; unii au murit după ce au fost încuiați în "cutii de apă" și scufundați în apă murdară luni întregi; unii au murit din cauza șocurilor electrice îndelungate făcute cu bastoane electrice pe și în organele lor genitale; unii au murit înghețați; unii au fost arși de vii. În cazuri extreme, un copil de 8 luni a fost omorât împreună cu mama lui, o bunică de 75 de ani a fost omorâtă, iar un om handicapat cu cocoașă a fost omorât de poliție când au încercat să îi forțeze îndreptarea spatelui.

Doi polițiști din lagărul de muncă Longshan au folosit trei bastoane electrice pentru a electrocuta fața dnei. Gao Rongrong timp de șapte ore. Această poză a feței arse a dnei. Gao a fost luată zece zile mai târziu.

Istoria persecuției Falun Gong

În plus față de rănille externe, poliția produce și dureri interne prin procesul oribil de hrănire forțată. Aceste hrăniri forțate torturante nu au deloc scopul de a hrăni, ci de a cauza dureri interne groaznice. Polițiști, gardieni sau condamnați care primesc ordin să facă asta înfing un tub de plastic în nasul victimei și îl forțează în stomac; uneori intră de fapt în plămâni. Tubul este deseori scos și băgat din nou de mai multe ori, cauzând sângerări interne. Apă fiartă, urină, fecale, ulei cu piper uite, oțet concentrat, muștar și alte lichide iritante sunt turnate prin acel tub. Din toate cazurile cunoscute de practicanți Falun Gong omorâți, aceasta este de departe cauza numărul unu a deceselor.

Omorul în masă a practicanților Falun Gong de către autoritățile chineze au fost raportate de către mulți jurnaliști și organizații de drepturile omului. De exemplu, într-un raport al Wall Street Journal din 26 decembrie 2000, dl. Ian Johnson (care a câștigat premiul Pulitzer pentru Rapoarte Internaționale pentru seria sa de rapoarte asupra persecuției Falun Gong) a scris:

"WEIFANG, China - Ridicându-se din Câmpia de Nord a Chinei ... este un oraș neremarcabil în nici un aspect în afară de unul: poliția locală torturează în mod regulat rezidenții până la moarte. De la începutul anului, când poliția a omorât un pensionar de 58 de ani, cel puțin alți 10 rezidenți din Weifang au murit în custodia poliției. Weifang, care are mai puțin de 1% din populația națională, deține 15% din acest fel de decese."

De la raportul dnului Johnson, cel puțin 21 alți practicanți Falun Gong au murit în mâinile poliției din Weifang.

Este important de notat că omorurile săvârșite în persecuția dusă de Jiang împotriva Falun Gong ținesc doar la distrugerea minților și conștiinței victimelor, dar rezultă și în distrugerea morală a celor ce torturează. Înșelați de propagandă, conduși de instrucțiunile guvernului, încurajați de promisiuni de imunitate și ispitiți cu câștiguri financiare, polițiștii torturează și omoară fără nici un pic de umanitate, după cum unii au urlat la practicanții Falun Gong, "Noi suntem mici demoni din iad și vă vom bate până vă băgăm și pe voi în iad."

Cu adevărat este o crimă asupra conștiinței.

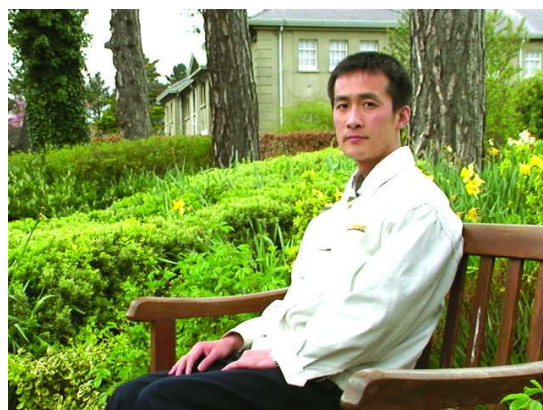
"Transformarea"

Pe cât de îngrozitoare sunt torturile și bătăile, aspectul cel mai sinistru al persecuției dusă de guvernul chinez împotriva Falun Gong este așa zisa "transformare" - spălarea creierului practicanților ca să meargă împotriva propriilor lor voințe și să renunțe public și să condamne Falun Gong. Limbajul uman nu poate exprima maleficul acestei "transformări". Pentru victimele persecuției, cele mai dureroase amintiri sunt cele "de a fi transformat".

Dl. Zhao Ming, care a suferit 22 de luni de tortură în șase centre de detenție diferite și un lagăr de muncă, a scris "După ce mi-au aplicat șocuri electrice pentru o jumătate de oră, mi-a venit un gând "Asta e, nu mai vreau să îndur asta. O să le dezvălui crimele după ce ies". Din cauza acestui gând m-am dat bătut...Mulți practicanți m-au întrebat ce m-a îndurerat cel mai mult în lagărul de muncă. Este acest lucru...Rănille de la tortura fizică se vindecă cu trecerea timpului, dar durerea mentală de la această persecuție poate urmări o persoană pentru întreaga viață."

Dna Wang Xia a ajuns doar piele și os ca rezultat al torturii neîndurătoare. În momentul acestei poze, ea cântărea doar 22 kg și își pierdea deseori cunoștința.

Dl. Zhao Ming

Prin presiunea internațională, Zhao Ming a fost eliberat și i s-a permis să își continue studiile la Colegiul Trinity din Irlanda. Își aduce aminte, "Am ieșit din lagărul de muncă fără nici o bucurie, speranță sau ușurare, pentru că spiritul meu fusese omorât."

O altă practicăntă Falun Gong a scris despre experiența ei de neuitat: "Pe 10 octombrie 2000, am atins limita mea de îndurare a torturii și am fost forțată să scriu legământul că nu voi mai practica niciodată Falun Gong. Durerea era dincolo de orice descriere. În acel moment am simțit că întreaga mea viață, toată esența ființei mele - totul - a dispărut din mine, iar tot ce mai am este doar o carcasă goală. Am murmurat fără încetare "Sunt transformată, sunt transformată, sunt..." Au trecut doi ani, dar încă nu am ieșit complet din umbra și rușinea de a fi forțată să îmi trădez credința și să îmi vând principiile mele. Din experiența mea personală, pot să atest cum cei care au fost forțați să "se transforme" au fost torturați dincolo de limitele pe care le poate suporta orice persoană."

Procesul de "transformare" întrupează esența întregii naturi sinistre a persecuției dusă de guvernul chinez împotriva Falun Gong. Pentru a forța practicanții Falun Gong să renunțe, poliția nu a cruțat nici o înșelăciune sau metodă de constrângere. Ei aduc familiile practicanților să îi roage să renunțe și să se "întoarcă acasă"; ei îi torturează pe practicanți în fața altora până când ceilalți renunță; ei chiar cer practicanților să fie "recunoscători" pentru "munca grea" depusă de ofițeri. Pentru a forța un practicanț într-un mod mai ușor, unul din polițiști îl bate crunt iar altul e prietenos. Odată ce abordarea "blândă" eșuează, poliția nu ezită să recurgă la tortură. Ei folosesc chiar și substanțe dăunătoare sistemului nervos pentru a subjuga practicanții, iar apoi le apasă degetele pe "scrisori de legământ" deja pregătite.

Mulți practicanți "transformați" au suferit umiliri ulterioare, de la a fi forțați să citească "scrisorile lor de legământ" în clase de spălare a creierului sau să difuzeze public la emisiunile de radio sau televiziune. Pentru a arăta că sunt "sinceri" în "transformarea" lor, unii practicanți au fost forțați să asiste poliția în a convinge colegii practicanți să se "transforme": să folosească experiența lor proprie "de a fi salvați de către guvern" pentru a-i convinge pe ceilalți practicanți, să îi blesteme pe alții așa cum au fost și ei blestemați mai înainte și să folosească pe alții dispozitivele de tortură care le-au fost aplicate și lor. În acest mod, ei "demonstrează prin acțiuni" că ei s-au "separat complet de Adevăr-Bunăvoință-Toleranță".

Putem doar să presupunem vina, rușinea și dezgustul de sine pe care îl îndură practicanții "transformați". Ce-i ajută să își revină până la urmă este Falun Gong. Experiența dlui Chen Gang este tipică: "Când eram în mijlocul disperării, tot Falun Gong a fost ceea ce m-a ridicat de jos. Indiferent de cât de în derivă mă simțeam, am știut că încă mai am un loc pur și armonios în inima mea, armonia și serenitatea perfectă pe care am experimentat-o și tărâmul pur al Adevăr-Bunăvoință-Toleranță... Treptat, mi-am regăsit încrederea în mine și direcția și mi-am redobândit serenitatea și starea amabilă."

Constrângerea nu poate schimba inima nimănui. De când a început persecuția, zeci de mii de practicanți Falun Gong au publicat "declarații solemne" pe site-ul clearwisdom.net, un website creat de practicanți Falun Gong de peste ocean. Aceste declarații solemne sunt mărturisirile practicanților cum că ceea ce au spus împotriva Falun Gong sub constrângere și înșelare este nul și nevalid și că vor continua cu siguranță să practice Falun Gong.

Înscenarea auto-incendierii și înșelarea opiniei mondiale

În același timp cu persecuția violentă, regimul lui Jiang a mai lansat și o campanie mondială de dezinformare pentru a-și justifica persecuția și a scăpa de dezaprobarea lumii. Media controlată de stat a inundat presa scrisă și undele radio cu fabricații despre dl. Li Hongzhi și Falun Gong. Ca și în toate minciunile, propaganda este foarte lipsită de detalii. De exemplu, guvernul chinez a pretins că practica Falun Gong a cauzat moartea sau înnebunirea a 1400 de oameni. Acest număr, chiar dacă ar fi adevărat, raportat la 100 de milioane de practicanți, ar fi cu multe ordine de magnitudine sub media națională. Într-un alt exemplu, guvernul chinez a pretins că dl. Li Honzhi și-a falsificat ziua sa de naștere și chiar a produs un "raport de spital" pentru a dovedi că mama sa a fost tratată cu oxytocin în 1952, înainte de nașterea sa. Însă oxytocinul a fost descoperit abia în 1953.

La începutul lui 2001, autoritățile au încercat o cascadorie cumplită: o auto-incendiere înscenată a cinci oameni în Piața Tiananmen. Nu mai puțin prefăcut decât modul în care Nero a dat vina pe creștini pentru Marele Incendiu al Romei, media controlată de stat a afirmat că auto-incendiatorii sunt practicanți Falun Gong și a incitat societatea la ură împotriva Falun Gong. Această auto-incendiere înscenată, cu toate acestea, a fost analizată de reporteri neutri și observatori atenți, chiar pe secvența video publicată de guvernul chinez:

o Un raport de investigație publicat de Washington Post spunea că nimeni nu a văzut-o vreodată pe dna Liu Chunling, una dintre "auto-incendiatorii", să practice Falun Gong.

o Poliția patrula în mod inexplicabil în acea zi Piața Tiananmen cu zeci de echipamente de stins focul.

o Liu Siying, "auto-incendiatoarea" de 12 ani, s-a afirmat că i s-a făcut o traheotomie, dar a vorbit și a cântat cu claritate în fața camerei la interviu, ceea ce este o imposibilitate medicală.

o Dna Hao Huijun, altă "auto-incendiatoare", s-a raportat că a absolvit Colegiul de Muzică Henan în 1974. Website-ul colegiului arată că nu a acceptat studenți între anii 1962 și 1984.

o Dl. Wang Jindong a fost arătat ca având arsuri grave; părul arde foarte rapid, iar plasticul se topește la fel de rapid; cu toate acestea, părul său și sticla de plastic de 7-UP pe care a folosit-o să "bea benzină" au rămas în mod misterios intacte.

Aceste nepotriviri au semnalat Dezvoltării Educației Internaționale, un ONG al Națiunilor Unite, să emită următoarea afirmație în timpul sesiunii din 2001 a sub-comisiei Națiunilor Unite asupra promovării și protecției drepturilor omului: "Regimul arată un presupus incident de auto-incendiere în Piața Tiananmen în 23 ianuarie 2001, drept o dovadă că Falun Gong este o "sectă malefică". Cu toate acestea, noi am obținut o înregistrare video a incidentului și care după părerea noastră demonstrează că incidentul a fost înscenat de către guvern." (Pentru a analiza a secvențelor CCTV despre auto-incendierea înscenată, vizitați <http://www.faluninfo.net/tiananmen/immolation.asp> sau <http://fgmtv.net>)

Constrângerea globală a guvernului chinez asupra conștiinței

Pe lângă amăgiri, guvernul chinez a făcut de asemenea repetate amenințări cu sancțiuni economice asupra țărilor, statelor, orașelor și mediilor de afaceri care îndrăzneau să critice persecuția Falun Gong. Aceasta crează frică, frica de a nu fi lăsat pe dinafară în fața câștigului economic, frica de a vorbi pentru conștiință. Cu această tactică, guvernul chinez a determinat corporații media majore din lume să se auto-cenzureze în raportarea violărilor drepturilor omului din China, a forțat orașele din numeroase țări să nu ofere suport moral pentru victime și chiar a silit unele guverne democratice să înăbușe vocile practicanților Falun Gong. În Franța, Germania, Islanda, Rusia, Ucraina, Tailanda și în alte câteva țări au existat cazuri în care poliția locală a fost împinsă să aresteze arbitrar și în mod greșit practicanți Falun Gong care doar își exercitau dreptul la demonstrație pașnică.

Una din multele imagini pe care Televiziunea Centrală Chineză a trebuit să le explice după ce le-a prezentat. Un polițist care flutură cu o mână o pătură de stins focul stă lângă un "auto-incendiator", de parcă ar aștepta să i se facă poză. Sticla de plastic rămâne neafectată de căldură pe picioarele "auto-incendiatorului". CCTV a explicat mai târziu că sticla de 7-UP a fost pusă acolo ulterior ca un exemplu de cum arată o sticlă folosită pentru a ține benzina folosită la "auto-incendiere". De notat și grămezile de zăpadă pe care stă "auto-incendiatorul". Supraviețuirea acestora la căldură nu a fost explicată.

Istoria persecuției Falun Gong

Însă agențiile chineze nu se opresc numai la șantaj. Rob Anders, membru al parlamentului canadian a spus următoarele după ce a fost atacat fizic de către diplomați chinezi în februarie 2000:

"Purtam [un tricou care vorbea despre Falun Gong] la o adunare găzduită de Ambasada Republicii Populare și ținută aici, în această clădire (la parlament). Am stat în capătul camerei și deodată m-au înconjurat patru sau cinci oameni și au început să mă hărțuiască, să arate cu degetul și să mă îmbrâncească fizic, spunând că trebuie să plec, că nu sunt bine primit, du-te acasă cowboy, nu îți dai seama ce faci...și ce mi-a trecut prin minte imediat a fost că patru sau cinci oameni care alcătuiesc o bandă în numele Republicii Populare Chineze gândeau că vor scăpa făcându-mi așa ceva mie, un membru al parlamentului, pe pământ canadian, la locul meu de muncă, în această Cameră a Comunelor - puteți să vă imaginați ce le fac oamenilor lor în țara lor? A fost complet deplasat! Iar când un reporter a venit cu o cameră, au început să îi apuce camera, au încercat să îl pună la pământ și i-au spus să plece...A fost complet scandalos. Iar asta a dovedit clar cu ce se confruntă Falun Dafa... Noi suntem într-un moment foarte critic. Dacă nu luăm atitudine acum, istoria se va uita în urmă la noi și va ofta".

Poliția din Hong Kong arestează cu violență practicanți ce fac apel pașnic în fața Biroului de Legătură cu China din Hong Kong în 14 martie 2002.

Incidente similare de intimidare și atac s-au întâmplat și în SUA, Islanda, Germania, Australia, Rusia, România, Tailanda, Cambogia, Hong Kong și multe altele. Spus simplu, regimul chinez a exportat persecuția sa în toată lumea ca o campanie globală a maleficului împotriva conștiinței.

Tentativă de omor asupra unor practicanți Falun Gong în Africa de Sud

Pe 28 iunie 2004, în jur de ora 8:30 seara, cinci practicanți Falun Gong mergeau cu mașina dinspre aeroportul internațional Johannesburg către Pretoria, capitala Africii de Sud, când o mașină albă a venit din spate și a deschis focul cu o pușcă AK-47. Practicanții au încercat să mărească viteza pentru a evita atacul, dar asasinii au continuat să accelereze după ei și să tragă. Mașina practicanților și șoferul au fost atinși și împinși în afara șoselei; șoferul rănit a reușit să oprească mașina în câmp. Pistolarii s-a oprit și au privit câteva secunde, iar apoi au plecat.

Acest atac armat nu a fost o simplă tentativă de omor. Victimele erau dintr-un grup de nouă practicanți Falun Gong din Australia care se aflau acolo pentru a porni un proces de justiție - contra vice președintelui Chinei, Zeng Qinghong și a ministrului comerțului, Bo Xilai, care vizitau Africa de Sud între 27 și 29 iunie - pentru cazuri de tortură, genocid și crime împotriva

Poza de sus: picioarele dlui David Liang după împușcăturile din Africa. Poza de jos: Dl. Liang, într-un scaun cu rotile, își spune povestea la o conferință de presă în Sydney, Australia.

Istoria persecuției Falun Gong

umanității. Chiar înainte de a părăsi Australia, unul dintre ei a primit două apeluri telefonice de amenințare. Când au ajuns la aeroportul internațional Johannesburg, le-a atras atenția o persoană suspectă care îi urmărea și îi ținea sub observație. În plus, dl. David Liang, șoferul care a fost atins, purta o haină cu însemne Falun Gong. Poliția Africii de Sud a observat că zona împușcăturilor nu era o zonă cu criminalitate ridicată. Pistolarii în mod cert nu au dorit să îi jefuiască pe practicanți. Acești factori conduc spre un motiv politic drept cauză a împușcăturilor.

O afirmație pripită a ambasadei Chinei din Africa de Sud pe 20 iunie nu face decât să mărească suspiciunile. Ca și reprezentant al conaționalilor chinezi în Africa de Sud, ambasada nu a arătat nici o simpatie dlui Liang, care a suferit răni de gloanțe la amândouă picioarele și fracturi de os la piciorul drept. Din contră, ambasada a pretins că incidentul era o conspirație a Falun Gong și a avertizat media internațională să nu facă "rapoarte iresponsabile despre acest incident".

Acest atac armat nu a fost unul izolat asupra practicanților Falun Gong. Pentru a înăbuși eforturile practicanților Falun Gong din străinătate de a dezvălui brutalitățile din China, agenți ai guvernului Chinei au recurs la violență și la crime de ură pentru a intimida practicanții Falun Gong. Chiar numai în SUA au fost incidente multiple de atac fizic asupra practicanților Falun Gong de către cetățeni chinezi cu strânse legături cu consulatele chineze din Atlanta, San Francisco, Chicago și New York. Ca răspuns la aceste încălcări evidente ale drepturilor civile, Camera Reprezentanților SUA a votat în unanimitate o rezoluție (rezoluția 304) pe 4 octombrie 2004, chemând China să oprească imediat persecuția Falun Gong în și în afara Chinei.

Lupta dintre Adevăr și Minciună

Pe 5 martie 2002, în jur de 8 seara, opt canale ale sistemului local de TV prin cablu al orașului Changchun au emis simultan filme documentare arătând răspândirea Falun Gong în jurul lumii, persecuția violentă a guvernului chinez asupra Falun Gong și auto-incendierea înscenată din Piața Tiananmen. Emisia a durat mai mult de 50 de minute. Unda de șoc s-a răspândit rapid și a depășit Changchun. Începând cu ziua următoare oamenii din alte regiuni au început să își șoptească unul altuia: "auto-incendierea e o farsă!"

Emisia acestui gen de mesaje de la un grup persecutat folosind media controlată de stat a fost o premieră în întreaga istorie a Chinei. Actul mărinimos nu este numai o altă dovadă a curajului practicanților Falun Gong, dar dovedește și înțelegerea lor profundă asupra naturii persecuției și bunăvoința lor față de publicul general, care se află sub controlul minciunilor regimului lui Jiang.

La începutul persecuției, practicanții Falun Gong încrezători credeau că persecuția trebuie să fie rezultatul dezinformării conducerii de către unii care urau Falun Gong, așa că au venit la Beijing în număr mare sau au scris guvernului să pledeze pentru cauza lor. În același timp, ei au îndurat în mod pașnic tratamentul inuman al poliției și le-au spus calm "Noi nu vă urâm pentru că nu ne înțelegeți" și "Dacă suferința noastră poate să micșoreze o parte din ura voastră împotriva Falun Gong, atunci asta doresc." Capacitatea lor de a îndura a mișcat până și inimile cele mai de piatră ale polițiștilor.

Din cauză că sunt atât de mulți practicanți Falun Gong și deoarece ei sunt atât de auto-disciplinați și pașnici, le-a fost greu vecinilor, colegilor, familiilor și prietenilor să îi demaște. Auto-incendierea înscenată însă a înșelat națiunea. După cum a fost raportat de un articol Washington Post pe 5 august 2001, "auto-incendierea a cinci presupuși practicanți în Piața Tiananmen pe 23 ianuarie a fost punctul de cotitură. O fetiță de 12 ani și mama sa au murit, iar partidul a făcut din incident punctul principal în campania sa de discreditare a Falun Gong. Repetând emisia imaginilor cu corpul fetei arzând și interviurile cu ceilalți care spuneau că auto-incendierea îi va duce în paradis, guvernul a convins pe mulți că Falun Gong este "o sectă malefică".

Dl. Liu Chengjun a fost torturat până la moarte la vârsta de 32 de ani pentru că s-a infiltrat în sistemul chinez de televiziune prin cablu și a emis un program ce arăta adevărul despre persecuția Falun Gong.

Istoria persecuției Falun Gong

Mulți oameni dezinformați au început să asiste în persecuția guvernului, sau chiar să participe direct la abuzuri și bătăi. Polițiștii au fost și mai afectați. Consumați de propaganda de ură, unii și-au intensificat torturile și omorurile de practicanți Falun Gong, afirmând "Vă vom omorî și vă vom da foc ca la o auto-incendiere!".

Nu cade îndoială că acestea sunt acte criminale și a fost ușor de a stârni ura împotriva. Cu toate acestea, pentru practicanții Falun Gong, violatorii lor sunt și ei victime ale persecuției guvernului chinez și trebuie să le dea și lor șansa de a afla adevărul. Cu o mare bunăvoință, practicanții Falun Gong și-au asumat riscuri uriașe pentru a dezvălui adevărul celor ce îi torturau, colegilor lor dezinformați și publicului general, pentru a-i trezi din persecuția aceasta care este complet bazată pe minciuni. Ei trimit în masă scrisori către stațiile de poliție, înmânează pliante în supermarketuri, distribuie casete video în cutiile poștale, pun articole pe internet etc. Este ceea ce se numește "clarificarea adevărului".

Clarificarea adevărului făcută de ei este puternică. Există numeroase povestiri despre polițiști care și-au schimbat atitudinea față de practicanți, colegi de celulă care au învățat Falun Gong, străini care au protejat practicanții și membri de familie prejudiciați care au ajutat la clarificarea adevărului. Sunt chiar și persoane de la conducerea "Biroului 610" care au devenit practicanți Falun Gong.

Pentru Jiang Zemin, adevărul este dezastruos. Când a aflat de emisia programelor Falun Gong în Changchun, a dat un ordin secret că dacă se va mai întâmpla vreodată un incident similar, toți oficialii orașului vor fi demiși. El a ordonat departamentului de poliție din Changchun ca toți practicanții Falun Gong implicați în emisie să fie "omorâți fără scuză". Mai târziu, Jiang a cerut "Birourilor 610" ca orice practicant Falun Gong văzut că distribuie materiale Falun Gong să fie "împușcat pe loc".

Pentru clarificarea lor binevoitoare a adevărului, practicanții Falun Gong s-au sacrificat enorm. În luna următoare emisiei din Changchun, peste 5000 de practicanți au fost arestați în oraș și cel puțin 12 au murit în "interogatorii". Când poliția l-a arestat pe dl. Liu Chengjun, organizatorul emisiei, i-au tras două gloanțe în picior după ce i-au legat mâinile și picioarele cu cătușe și lanțuri. Dl. Liu a murit în noaptea de Crăciun în 2003, după ce a îndurat peste un an de tortură extremă.

Cu toate acestea, adevărul este invincibil. După emisia din Changchun, mai multe emisii similare s-au întâmplat în alte orașe. În fiecare oră, în fiecare colț al Chinei, numeroși practicanți Falun Gong pregătesc și distribuie materiale de clarificare a adevărului. Poate că nu au talent literar comparabil, dar ei sunt ca și martirii Iustinian, Origen și Ignațiu.

Un banner Falun Gong atârnat de un stâlp înalt într-un sat mic în nord-estul Chinei. Pentru a atârna bannerul, o femeie de 62 de ani s-a urcat timp de 2 ore și jumătate pe stâlp pe o vreme friguroasă.

Pentru a permite cetățenilor chinezi să afle despre Falun Gong și persecuție, practicanții au lipit afișe în multe locuri publice. Această poză arată oameni care citesc afișe despre Falun Gong.

"Venim pentru voi"

Pe 20 noiembrie 2001, în jur de ora 2 după amiaza, 36 de practicanți vestici din 12 țări s-au adunat în Piața Tiananmen. S-au așezat într-o poziție de meditație, au desfăcut un banner mare galben pe care scriau cuvintele "Adevăr-Bunăvoință-Toleranță", au închis ochii și și-au început exercițiul de meditație Falun Gong.

În câteva secunde, câteva dube de poliție s-au grăbit și au înconjurat grupul, iar ofițerii au început să îi tragă, să îi lovească cu picioarele și pumnii și să îi împingă pe practicanți în dube. Drept răspuns ei au început să strige în limba chineză: "Falun Dafa e bună!"

Acești 36 de străini au fost primii dintre mulți practicanți străini care au călătorit în China pentru a face apeluri pașnice. Ca și colegii lor din China, ei au dorit să dezvăluie adevărul oamenilor din China. În țările lor ei dau deseori pliante turiștilor chinezi care se arată surprinși că Falun Gong nu este interzisă în alte țări, contrar cu ceea ce spune guvernul chinez. Uneori ei pornesc discuții cu turiștii chinezi și descoperă cât de dezinformați sunt aceștia despre Falun Gong. Pentru a face ca și mai mulți chinezi să afle adevărul, ei s-au decis să meargă în China.

Până la această dată sute de practicanți din Australia, Belgia, Brazilia, Canada, Finlanda, Franța, Germania, Japonia, Coreea, Polonia, Singapore, Suedia, Elveția, Marea Britanie, SUA și alte câteva țări au călătorit în China, așa cum spune cântecul lor: "Înfruntând violența și pericolul, venim la voi iar și iar; Venim cu dragoste la voi..."

Pentru dragostea lor față de o practică tradițională chineză, pentru bunăvoința lor față de oamenii chinezi, ei au fost arestați, tratați necorespunzător și deportați; mulți au fost bătuți, unii chiar sever. Cei mai mulți au fost arestați în Piața Tiananmen, dar mulți au fost răpiți de pe stradă sau luați de la hotel. În detenție, nu li se permitea să ia legătura cu familiile sau ambasaderele lor. Erau interogați și intimidați, iar celor mai mulți li se furau lucrurile de valoare. Când au citat standardele internaționale pentru tratarea persoanelor de naționalitate străină, polițiștii spuneau simplu "Aici e China."

Dacă polițiștii chinezi nu aveau nici o inhibiție în a bate acești străini, știind că vor fi deportați peste câteva ore, ce nu ar face ei practicanților Falun Gong chinezi, pe care știu că îi pot întemnița pentru vecie?

Cererea de dreptate a practicanților Falun Gong

Când Jiang Zemin a lansat persecuția asupra Falun Gong, el s-a așteptat la o înăbușire rapidă. Media controlată de stat a anunțat public că guvernul "va rezolva complet problema Falun Gong" în trei luni, iar Jiang însuși a afirmat încrezător: "Nu cred că nu pot învinge Falun Gong."

Pe 20 noiembrie 2001, într-un apel fără precedent pentru drepturile poporului chinez, 36 de practicanți Falun Gong din 12 țări au întins un banner pe care scria "Adevăr-Compasiune-Toleranță" și au stat în poziție de meditație în Piața Tiananmen. Ei au fost arestați, bătuți și deportați.

Istoria persecuției Falun Gong

Pe măsură ce se petrece lupta dintre adevăr și minciuni, dragoste și ură, pace și violență, pe măsură ce devine din ce în ce mai clar că Jiang nu va reuși niciodată în campania sa de eradicare a Falun Gong, începe să se arate de asemenea și contrastul dintre curaj și lașitate. În iulie 2001, în timpul unei vizite a lui Jiang Zemin la Malta, o femeie chinezoaică s-a dus la el și i-a cerut să oprească persecuția practicanților Falun Gong. În aprilie 2002, când Jiang a vizitat Germania, un bărbat alb l-a salutat în chineză și apoi a spus "Falun Dafa e bună!" în chineză. Temându-se să mai vadă și alte proteste ale practicanților Falun Gong, Jiang a cerut gazdelor lui străine să ia măsuri drastice pentru a se asigura că nu mai vede practicanți Falun Gong. Drept rezultat, în atât de multe vizite de stat, coloana oficială a lui Jiang nu a mai îndrăznit să folosească porțile principale ale hotelurilor și restaurantelor, ci ușile din spate și tunelele subpământene.

Însă Jiang fuge nu numai de proteste. Cu ajutorul multor avocați proeminenți de drepturile omului, practicanții Falun Gong din întreaga lume au pornit zeci de procese împotriva lui Jiang și a complicilor săi pentru genocid, crime împotriva umanității și tortură, făcându-l pe Jiang singurul dictator din istorie care este cercetat în peste 12 țări. Pe măsură ce sunt dezvăluite din ce în ce mai multe fapte de incitare la ură a regimului, terorism de stat, violență și cruzime, se apropie din ce în ce mai mult ziua unui nou proces ca cel de la Nuremberg.

Dl. Joel Chipkar stă în fața Consulatului Chinez din Toronto, Canada. Într-o lege locală, Curtea Superioară din Ontario a decis că un oficial consular chinez care l-a atacat pe dl. Chipkar într-un ziar a acționat dincolo de funcțiile sale oficiale și este acuzat de calomniere.

Un apel către toți oamenii buni ai lumii

Persecuția Falun Gong încă se mai desfășoară în China. Singurul obiectiv al persecuției este de a forța practicanții Falun Gong să renunțe la conștiința lor, iar metodele folosite pentru constrângere sunt din cele mai atroce. Nu este vechea poveste a unei rase împotriva alteia, a unei clase de oameni împotriva alteia și nici chiar a unei credințe împotriva alteia. Este un caz pur de luptă între malefic și bunătate.

Se spune că singurul lucru necesar pentru triumful maleficului este ca oamenii buni să nu facă nimic.

În speranța că lumea va interveni, noi vă facem cunoscut acest articol de relatări reale, vouă, oamenilor buni ai lumii și vă cerem să fiți o voce pentru cei reduși la tăcere și să faceți tot ceea ce vă stă în putere pentru a opri crima împotriva conștiinței.

Versiunea în lb. engleză:

<http://falunhr.org/index.php?option=content&task=view&id=390&Itemid=78>

„Made in China”

Practicanți Falun Gong cumpărați și vânduți ca sclavi (Partea 1)

reporter Clearwisdom He Yu

(Clearwisdom.net) În cartea sa, "Un an fără Made in China", Sara Bongiorno descrie experiența pe care a avut-o când ea și familia sa au încercat să supraviețuiască fără să cumpere nici un produs din China, incluzând pantofi, haine, decorațiuni de Crăciun, jucării, electronice, un mixer, mobilă etc. Evitând cumpărarea lucrurilor "Made in China", s-a ajuns ca totul să devină o luptă de supraviețuire. Extrem de multe bunuri ieftine din China influențează viețile zilnice ale tuturor oamenilor. Multe produse, cu toate că poartă eticheta de "Made in America", sunt asamblate din componente făcute în China.

Hăinuțe de copii, "Made in China"

În conformitate cu un raport al Associated Press, peste 80% din jucăriile de pe piața americană sunt din China. "Globe and Mail" raportează: companiile canadiene ar putea produce lucruri la o zecime sau chiar o sutime din prețul obișnuit dacă sunt fabricate în China. Cifrele de vânzări ale peste o sută de tipuri de produse din peste zece industrii făcute în China sunt pe primul loc în categoria lor pe piața mondială, incluzând mâncarea, medicamentele, electrocasnicele și textilele. Produsele făcute în China nu umplu numai magazinele ieftine și magazinele generale, ci sunt și bunuri de necesitate zilnică, bunuri ne-esențiale, produse de lux și produse electronice, toate cu eticheta de "Made in China" și care inunda efectiv lumea. China a devenit fabrica lumii.

Dar când lumea se bucură de prețul mic al produselor Made in China, iar chinezii se mândresc în spirit naționalist, oare câți dintre noi ne gândim puțin la întrebarea, cum de este forța de muncă atât de ieftină în China? Și cum de nu facem conexiunea dintre produsele ieftine și deținuții din lagărele de muncă forțată din China?

Shanghai Three Gun Group produce lenjerie intimă în Lagărul de muncă forțată pentru femei din Shanghai și vinde produsele în peste 70 de țări din întreaga lume. Același lagăr de muncă forțată produce și exportă de asemenea jucării pentru Shanghai Haixin Group Company Limited, Xuting Company, Shanghai Global Plastic Toy Company Limited, Shanghai Yousheng Toy Company Limited, Shanghai Shenxin Toy Co. Ltd., Shanghai Changfu Toy Co. Ltd. și altele. Dintre companiile enumerate, Xuting Company produce peste 4.8 milioane de jucării anual și exportă toate jucăriile prin China Light Industrial Goods Import and Export Corporation și Shanghai Shenhua Import and Export Corporation către țări din întreaga lume.

O linie de producție a fost asamblată în acest lagăr de muncă forțată pentru a produce componente electrice pentru Wujiang Electric Company. Același lagăr de muncă forțată produce de asemenea pantofi pentru Dafuni Shoe Company (<http://www.daphne.com.cn>) și mâncare pentru Shanghai Qiaqia Food Company. Deținutele trebuie să muncească mai mult de 12 ore pe zi sub amenințarea bastoanelor electrice ale paznicilor și sub amenințarea torturii. Deseori, trebuie să muncească și noaptea. Desigur, deținutele nu sunt plătite mai mult decât un salariu de mizerie pentru munca lor (de multe ori nu acoperă cheltuielile cerute pentru cameră, cazare și provizii). Multe practicante Falun Gong protestează pentru această persecuție ilegală. Gardienii atunci le instigă pe celelalte deținute să le bată pe practicante, să le înțepe cu foarfecele, să le atârne cu mâinile și picioarele întinse, sau să le depriveze de somn pentru o perioadă foarte lungă de timp.

Zhenglin Farming Foodstuff Co. Ltd (<http://www.lzzhenglin.com>, <http://www.zhenglin.cn/eBusiness/GB/index.asp>) în combinație cu centrul de detenție Dashaping din Lanzhou și centrul de detenție nr. 1 din Lanzhou, au

Lagărele de muncă forțată

devenit cea mai mare bază de producție de semințe prăjite și alune din China. Produsul lor cel mai profitabil este "Semințe alese manual Zhenglin" care sunt vândute în America de Nord, Australia și Asia. Peste 10 000 de deținuți dintr-un lagăr de muncă forțată sunt puși să aleagă aceste semințe. Ei își folosesc dinții și gura pentru a sparge semințele Daban, iar apoi folosesc mâinile pentru a le coji și a scoate semințele. Mulți oameni au dinții spărți, mâinile rănite și unghiile sărite ca rezultat al acestei munci. Ei lucrează zeci de ore de dimineața până noaptea, fără plată. În decembrie 2001, practicantul Falun Gong de 57 de ani Wan Guifu nu și-a putut termina cota din cauza unghiilor rupte, a degetelor însângerate și infectate cât și a buzelor infectate și umflate. Drept rezultat, a fost bătut până la moarte. Alți doi practicanți Falun Gong, Liu Lanxiang și Zhang Fengyun, au murit de asemenea într-un lagăr de muncă forțată.

Într-o zi de după revelionul din 2002, Li Ping, un fost pilot și practicant din Tianjin, a fost torturat până la moarte în lagărul de muncă Shuangkou. Gardienii din lagăr l-au forțat să muncească 20 de ore sortând lucruri reciclabile care emiteau gaze nocive și chimicale. În curând, Li Ping a contractat tuberculoză și scabie. Era acoperit de scabie care îl mânca teribil, cât și de bube umflate și infectate. Nici atunci nu l-au lăsat autoritățile să meargă acasă. L-au amenințat că dacă nu scrie "scrisoarea de pocăință", va muri acolo. Li Ping a fost forțat să muncească dincolo de limitele sale și a murit de epuizare. S-a întins pe podea și nu s-a mai ridicat. Când a murit, corpul său era acoperit cu sânge și puroi. Astfel că hainele sale erau lipite de corp. Abia au putut să îi scoată hainele.

Aceste atrocități odioase se întâmplă în China, în sute de închisori și lagăre de muncă forțată din întreaga țară, practicanților Falun Gong care refuză să renunțe la credința lor în Adevăr, Compasiune și Toleranță.

Criză de închisori și lagăre de muncă forțată din cauza persecutării Falun Gong

În iulie 1999, Jiang Zemin, fostul dictator, a lansat o represie inumană și crudă a practicanților Falun Gong din simplă gelozie și a dus politica de "defăimați-le reputația, falimentati-i financiar și distrugeți-i fizic" peste legea normală. Practica cea mai comună de persecuție este de a sări peste procesul legal, practicanții sunt arestați și trimiși direct în lagăre de muncă forțată. Autoritățile nu își asumă nici un fel de responsabilitate cu privire la folosirea torturii, din cauza directivei: "practicanții Falun Gong care mor din bătaie sunt trecuți drept sinucideri, iar corpurile lor trebuie arse imediat fără identificarea persoanei".

La acea vreme, erau 670 de închisori și 310 lagăre de muncă forțată (capacitatea totală era de 310 000), care au fost repede suprapopulate. De exemplu, numărul prizonierilor din lagărul de muncă forțată pentru femei Xin'an din Beijing a crescut de la o sută la o mie. 95% dintre ei erau practicanți Falun Gong. Statisticile interne ale Chinei arătau că la sfârșitul lunii aprilie 2001, 830 000 de practicanți fuseseră arestați. Pe 4 iulie 2001, American Broadcasting Company a raportat că jumătate din oamenii din închisorile din China sunt practicanți Falun Gong. Conform cu aceste numere, erau între 2 și 3 milioane de practicanți arestați în întreaga țară la începutul persecuției.

În 2001, 120 de închisori moderne au fost construite cu autorizație de la Departamentul de Stat Chinez. Ele aveau trei nivele diferite și capacități de 3000, 5000 și 10 000. Sute și mii de oameni au lucrat peste program ca să extindă închisorile. În mai 2005, PCC a asignat peste 8000 de corpuri de poliție la acest proiect. 30 de închisori au fost construite și date în folosință până în iulie 2004. În unele locuri, bazele militare au fost refăcute în închisori temporare. Însă, închisori din aproape 20 de orașe au fost suprapopulate și au fost raportate ca situație de urgență comitetului central al PCC.

Conform cu raportul de sarcini al congresului poporului făcut de către directorul biroului judiciar al orașului Beijing, în timpul celor 3 ani din 2002 până în 2005, Beijing-ul a cheltuit 430 de milioane de yuani pentru a renova și a extinde șase închisori, cu o suprafață totală construită de 240 000 de metri pătrați. Beijing-ul a cheltuit de asemenea 230 de milioane de yuani pentru a renova și a extinde cinci lagăre de muncă forțată, construind 90 000 de metri pătrați, triplând capacitatea totală a lagărelor de muncă forțată.

Din cauză că partidul comunist chinez (PCC) pune la dispoziție în mod continuu bugete imense către închisorile și lagărele de muncă din întreaga China care dețin practicanți Falun Gong, aceste închisori și lagăre de muncă forțată se extind, mărindu-și suprafața de muncă și îmbunătățindu-și echipamentele.

Lagărele de muncă forțată

Atrași de bonusurile mari și de promovări, gardienii lucrează din greu pentru a "transforma" și a persecuta practicantii Falun Gong. În spatele fațadei frumoase și a aparenței civilizate, închisorile și lagărele de muncă forțată folosesc tactici de presiune pentru a ascunde sângele și întunericul de dinăuntru.

Lagărul de muncă forțată pentru femei din Beijing -- proiectat să arate inofensiv din exterior

Clădirea principală a centrului de reabilitare a delicvenților juvenili din Shanghai

Cifra de afaceri a închisorilor crește pe măsură ce persecuția se intensifică

PCC folosește munca intensivă pentru a "reforma mințile oamenilor". Prizonierii sunt forțați să construiască și să repare drumuri și poduri, să lucreze în mine de cărbuni și să construiască baraje. Ei nu primesc nimic și sunt deseori bătuți și lăsați flămânzi. După reforma economică, închisorile și lagărele de muncă forțată au trebuit să pună la dispoziție forța lor ieftină de muncă întreprinderilor din exterior pentru a-și acoperi bugetele. Industria și afacerea de închisoare s-au contopit. Înaintea începerii persecuției împotriva Falun Gong în 1999, cele mai multe închisori și lagăre de muncă forțată aveau dificultăți financiare și arătau jalnic. Un mare număr dintre ele erau pe punct de faliment. După ce a început persecuția, PCC a pus la dispoziție mari sume pentru ajutorarea financiară a închisorilor care dețineau mulți practicanți Falun Gong. În 2003, PCC a folosit sistemul judiciar pentru a interzice închisorilor și lagărelor să lucreze cu afaceri din exterior. În acest fel, PCC a fost capabil să ofere imensul ajutor financiar lagărelor și închisorilor în schimbul serviciului lor de a închide și a persecuta practicanți. PCC și-a asigurat de asemenea controlul și puterea asupra acestor închisori și lagăre. PCC a plătit toate cheltuielile pentru activitățile închisorilor și lagărelor. Statul a devenit un investitor al lagărelor închisorilor. Toate proprietățile sunt încă în posesia închisorilor. Taxa pe venit, taxa pe proprietate și taxa pe teren au fost eliminate. Închisorile au profitat de această oportunitate incredibilă și și-au început afacerile lor netaxate cu terenul și fabricile statului și cu forța de muncă gratuită. Ele au atras numeroși investitori străini și au devenit profitabile fabricând bunuri de export în unitățile lor de producție. De atunci a început industria închisorilor PCC.

Să luăm de exemplu Henan Rebecca Holding Group Co. Ltd. Compania conduce multe lagăre de muncă forțată pentru a fabrica peruci și produce cele mai multe peruci din lume. Compania a pornit în noiembrie 1999 și a exportat peruci de 49.43 de milioane de dolari în 2002 și 142 de milioane de dolari în 2006. Henan Rebecca Co. deține peste 65% din piața de peruci din SUA. Produsele sale sunt vândute în peste 30 de țări din America de Nord, Europa, Africa și Asia. În raportul financiar semianual al companiei din 2005, acționarii săi majoritari includ și cele șase cele mai mari bănci din lume - Deutsche Bank, HSBC Holding, the ING Group, Merrill Lynch, Morgan Stanley și Union Bank of Switzerland. Henan Rebecca împreună cu o companie britanică au fondat Hynedale Ltd. drept sucursală de afaceri pentru Europa.

În anii recenti, Henan s-a dezvoltat în cel mai mare producător de peruci având peste 100 de companii, iar ei dețin un sfert din piața de peruci a lumii. Toate aceste companii producătoare de peruci derivă din Lagărul de Muncă Forțată nr. 3 Xuchang din Henan și Lagărul de Muncă Forțată pentru femei Shibalihe din Zhengzhou. Acei prizonieri sunt forțați să muncească peste 12 ore pe zi.

Lagărele de muncă forțată

1. *Clădirea Henan Rebecca Holding Group Co. Ltd.*
2. *Ușa de intrare în Lagărul de Muncă Forțată nr. 3 Xuchang din Henan*
3. *Ilustrare a muncii forțate din interiorul Lagărului de Muncă Forțată nr. 3 Xuchang din Henan*
4. *Ilustrare a metodei de tortură denumite "capra la proțap" folosită în Lagărul de Muncă Forțată nr. 3 Xuchang din Henan*

Urmând politica PCC de eradicare a Falun Gong, gardienii din închisori înceacă să îi forțeze pe practicanții Falun Gong să renunțe la credința lor prin muncă intens exploativă și torturi brutale. Din cauză că nu era suficientă forță de muncă în fabrica de peruci, Lagărul de Muncă Forțată nr. 3 Xuchang din Henan a cumpărat practicanți Falun Gong (cu 10\$/persoană) de la alte lagăre de muncă forțată cum ar fi stația de distribuție Beijing și Lagărul de muncă forțată Beijing. De asemenea au răpit în secret mulți practicanți Falun Gong din întreaga China pentru a munci în fabrica lor. Lagărul de Muncă Forțată nr. 3 Xuchang din Henan a fost premiat cu meritul de "Unitate de civilizare de stat" pentru "combaterea Falun Gong" de către guvernul central și biroul 610. Departamentul Judiciar a premiat de asemenea Lagărul de Muncă Forțată pentru femeii Shibalihe din Zhengzhou pentru că a folosit haine strâmte pentru practicante. "Performanța deosebită în transformarea practicanților Falun Gong" de la Lagărul de Muncă Forțată Shibalihe a fost dat ca exemplu de urmat și altor lagăre.

După mulți ani, multe lagăre de muncă forțată conduc diferite afaceri de producție în același timp. Ele chiar se unesc cu alte companii și se transformă în lanțuri multi-business. Produsele care ies din aceste lagăre de muncă forțată nu se mai limitează doar la bețe de mâncat, ornamente de Crăciun sau alte bunuri mărunte. Afacerile lor acoperă componente de automobile, componente pentru mașinării, electronice, industrie de putere, industrie chimică, materiale de construcție, farmaceutice, produse personale, agricultură, silvicultură, produse de minerit și multe altele.

Să luăm de exemplu provincia Shandong. Shandong Lineng Group Co. are șase închisori care lucrează pentru ea și șapte companii pui. Afacerile lor includ energia, cărbunele, betonul, mașini grele, agricultura, transportul, investițiile și construcțiile. Grupul Lineng este o companie multi-miliardară în dolari. A fost onorată drept compania energetică de top din China și drept una din topul 500 al marilor afaceri din țară.

Închisoarea Shandong exportă generatoare mari de putere și motoare. În 2006, produsul brut din Shandong a crescut la 15.3% și a fost clasat numărul unu național. Cu toate acestea, oamenii din Shandong sunt foarte săraci. Să luăm de exemplu orașul Jinin din Shandong. Există câteva industrii miniere de cărbuni bazate pe închisoarea Jinin. Produsul intern brut al orașului Jinin era de 17.4%, dar venitul mediu al oamenilor era de sub 2% din venitul din întreaga țară. Se poate vedea așadar ce sume imense sunt obținute de industria închisorilor și ce impact puternic are industria închisorilor asupra industriei normale și asupra pieții muncii.

Practicanți Falun Gong cumpărați și vânduți ca sclavi (Partea 2)

Adevărul despre fabricile secrete din închisorile Chinei

de reporter Clearwisdom He Yu

(Clearwisdom.net) Partidul Comunist Chinez (PCC) a declarat lumii, "Nici o altă țară din lume nu poate livra produse de export într-un mod atât de rapid, cu prețuri atât de mici și calitate atât de bună ca și China". PCC a admis "Mâna de lucru ieftină este factorul cheie care face produsele chinezești foarte competitive". Dar societatea internațională nu realizează că partidul comunist chinez folosește sclavi aproape gratuit în sistemul de închisori pentru a concura cu alte țări.

În acest moment, câteva milioane de sclavi moderni în mai mult de 1000 de închisori și lagăre de muncă din China lucrează zi și noapte în condiții periculoase sănătății și vieții. Sclavii care se îmbolnăvesc de tuberculoză, boli de piele, hepatită și boli venerice nu sunt izolați și tratați eficient. Ei sunt forțați să continue să muncească. Produsele făcute de acești muncitori includ jucării, lenjerii de pat, haine la modă, lenjerie intimă, vată, scobitori, bețe de mâncat de unică folosință și altele. Produsele făcute cu munca forțată, care erau otrăvitoare sau infestate sau de proastă calitate, au fost vândute în întreaga lume și au intrat în casele a milioane de oameni.

[illegible]

Unele din produsele pe care practicanții Falun Gong sunt forțați să le fabrice

Sub politica de genocid dusă de partidul comunist chinez împotriva practicantilor Falun Gong, închisorile și lagărele de muncă forțată folosesc munca forțată extrem de intensiv și tortura brutală pentru a distruge corpurile și mințile practicantilor Falun Gong pentru a-i determina să renunțe la credința lor în "Adevăr-Compassiune- Toleranță ". Căutând pe site-ul clearwisdom.net pot fi găsite peste 5000 de articole expunând persecuția practicantilor Falun Gong care se întâmplă în aproape toate provinciile țării, municipalități și regiuni autonome. Dar acestea sunt doar o mică porțiune din totalul de cazuri. Sub cenzura PCC și propaganda înșelătoare, mult mai multe crime sunt încă ascunse.

Partidul comunist chinez folosește falsa aparență a creșterii economice și produsele ieftine ca o armă pentru a seduce guvernele și companiile să ignore persecuția brutală asupra Falun Gong în China. Din păcate, unele companii ajută PCC să facă rău. PCC înșeală de asemenea mediul de afaceri și publicul, care nu știu despre persecuție. Ei cumpără fără știință produse fabricate cu muncă forțată de la PCC, făcându-i participanți la persecuția unei credințe drepte și a drepturilor omului.

Lagărele de muncă forțată

Shanghai "Metropola internațională" folosește cu brutalitate sclavi de muncă în închisori și lagăre de muncă forțată

Shanghai, așa numita "metropolă internațională" este folosită de PCC pentru a fabrica minciuna cum că "acesta este cel mai bun moment al drepturilor omului în China". Dar în interiorul închisorilor și a lagărelor de muncă forțată, încadrate la exterior de frumoase priveliști cu flori și iarbă verde, au fost construite multe fabrici de închisori. Toate fabricile încalcă drepturile omului și regulile World Trade Organization. Mulți sclavi de muncă moderni sunt forțați să muncească foarte greu la liniile de asamblare din fabrici. Pentru a evita monitorizarea internațională prin satelit, închisorile și lagărele de muncă folosesc camioane de marfă acoperite pentru transportul de materii prime și produse. Traficul camioanelor de marfă de la fabricile închisorilor este la fel de mare ca la fabricile obișnuite din Shanghai.

Muncitorii din închisori nu au permisiunea de a dormi dacă nu își termină sarcina de muncă. Este foarte întâlnit cazul de a deține muncitorii și după ce li se termină perioada de închisoare. Muncitorii sunt deseori pedepsiți cu bastoane electrice. Ei sunt forțați să se alinieze, iar gardienii închisorii îi bat pe rând cu bastoanele electrice. Uneori poliția a folosit și 8 bastoane electrice pentru a lovi capul și spatele unui muncitor. Se întâmplă deseori ca unii muncitori să nu mai îndure tortura brutală și să se sinucidă. Gardienii închisorii fac afirmațiile: "Închisorile sunt baza fabricării bunurilor de export. Dacă nu vă terminați sarcinile la timp și întârziati livrarea față de contract, nici să nu visați să ieșiți de aici în viață!" .

Peisajul frumos al intrării principale din închisoarea de femei din Shanghai

Vedere din spatele închisorii de femei din Shanghai

Închisoarea de femei din Shanghai se concentrează în primul rând pe producerea și exportul de jucării de pluș, tricotaje și țesături de lână. Companiile majore care au lucrat cu închisoarea includ Shanghai Haixin Toy Limited Company, CE Toy Limited Company și altele.

Închisoarea Tilanqiao din Shanghai este numită "închisoarea de 100 de ani". A fost construită în 1901 și a fost apoi lărgită și reconstruită. În acest moment complexul închisorii are mai mult de 10 clădiri. Din cauza construcției solide și a mărimii sale, închisoarea a fost denumită "închisoarea numărul 1 din estul îndepărtat". Închisoarea are peisaje cu multe flori și iarbă verde. PCC a cheltuit de asemenea mulți bani pentru a construi un muzeu al închisorii pentru a înșela publicul. Dar este greu pentru oameni să își imagineze că această închisoare cu aspect de grădină este de fapt iadul pe pământ.

Organizarea închisorii Tilanqiao din Shanghai

afara zidurilor", această fabrică deține echipamente avansate de import și are capacitatea de a produce 400 000 de piese de îmbrăcăminte pe an. În 2005, producția anuală era de 5.88 milioane de yuan, iar profitul era de 4.84 milioane de yuan.

Primul district se concentrează în principal pe producția masivă de multe tipuri de transformatoare folosite pentru echipamente electrice de export, cum ar fi computere, electrocasnice și alte produse electronice. Al doilea district era locul unde inițial erau deținuți cei pedepsiți la moarte. Acum acolo sunt deținuți separat și practicanți Falun Gong care refuză să renunțe la credința lor. Acest district este folosit în principal pentru împachetarea săpunurilor de export și a altor necesități zilnice. Al zecelea district este folosit pentru producerea și împachetarea tuturor tipurilor de eșarfe și batiste. Districtele șase, șapte și opt au de asemenea diferite linii de producție.

Închisoarea a stabilit politici pentru încurajarea gardienilor să persecute practicanții Falun Gong. Gardienii închisorii pot primi un bonus de 4000 yuan dacă "transformă" un practicant Falun Gong și îl forțează să scrie o scrisoare de garanție sau o "afirmație de pocăință" pentru a renunța la Falun Gong. Gardianul va fi de asemenea promovat sau i se va da o casă dacă "transformă" trei sau patru practicanți Falun Gong. Sub influența acestor politici, poliția închisorii a folosit tot felul de metode brutale pentru a persecuta practicanții Falun Gong. Ei au folosit de asemenea reduceri de sentință și reduceri de sarcină de muncă pentru a-i determina pe deținuții criminali din închisoare să îi monitorizeze și să îi persecute pe practicanții Falun Gong.

Practicanții care rămân fermi în credința lor în "Adevăr-Compasiune-Toleranță" și refuză să facă muncă forțată sunt izolați într-o cușcă de 3 metri pătrați. Sunt forțați să șadă pe un scaun foarte îngust 15 ore pe zi. Nu li se permite să închidă ochii sau să se miște. Dacă nu renunță la credința lor, ei vor fi forțați să stea așa în fiecare zi pentru mulți ani. Fesele multor practicanți s-au inflammat ca rezultat al acestei torturi. Lenjeria intimă este îmbibată cu sânge și se lipește de corp. Dacă și-o dau jos, o parte din carne se desprinde din corp. Poliția închisorii folosește aceste metode brutale pentru a frânge voința practicanților.

Mulți practicanți Falun Gong fac greva foamei pentru a protesta persecuția ilegală. De exemplu, câștigătorul olimpiadei de chimie națională din China și a olimpiadei naționale de matematică, dl. Qu Yanlai, a pornit greva foamei din prima zi de închisoare. Până acum au trecut 5 ani de greva foamei. Gardienii îl torturează brutal hrănindu-l forțat. Au dat intenționat găuri în jurul stomacului dlui Qu cu un tub de hrănire de plastic și i-au cauzat sângerări ale stomacului pentru mai mult de 4 luni. După această tortură, gardienii l-au târât în sus și în jos pe scări de beton, jupindu-i pielea și carnea de pe picioare până la os. L-au lovit pe dl. Zhou Bin în partea de jos a corpului și au ordonat deținuților să sară peste gleznelor lui. Ca rezultat al acestui abuz, organele genitale și gleznelor i-au fost rănite serios. Practicanții Xiong Wenqi și Du Yan au fost legați de pat pentru un timp foarte lung și hrăniți forțat în pat. Din cauza acestei torturi, esofagul lor sângera sever, iar mușchii din brațele și picioarele lor s-au atrofiat serios. Zhang Yiming a fost forțat să stea cu o oală de noapte pe cap o perioadă lungă de timp. Persecutorii l-au torturat și mai mult apăsându-i capul în oala de noapte.

Practicanții care au refuzat să fie "transformați" și să muncească în lagărul de muncă nr. 3 din orașul Shanghai au fost transferați la spitalul Qingpu. În octombrie 2003, Lu Xingguo a fost bătut până la moarte la o oră după sosire.

Lagărele de muncă forțată

Corpul lui era desfigurat. Nu mai avea buze și dinți în gură. Gâtul lui era acoperit de sânge. Guo Jinfu a fost bătut cu 5 bastoane electrice în același timp, până când nu a mai putut să își controleze vezica și intestinele.

Muncă sângeroasă de sclavi în spatele unei mărci de renume internațional

Xinjiang Tianshan Woolltex Stock Co. Ltd. este primul joint-venture dintre China și străinătatea în domeniul textilelor de lână din China, având capital de la patru companii, incluzând Urumqi Woolen Textile Co., Hong Kong Tianshan Woolen Textile Co. Ltd. (care constă din Hong Kong Peninsula Knitting Co. Ltd., Dongyang (Japonia) Spinning Industry Co. Ltd.) și Hong Kong International Cotton Industry Co. În 1998 acțiunile companiei au fost listate la bursă. Compania a cumpărat echipament și tehnologie din Japonia, Germania și Italia. Experți din Japonia și Hong Kong au venit la companie pentru a-i ajuta cu producția. În prezent, producția anuală este de 2 milioane de tricouri de lână. Produsele lor sunt exportate în mai mult de 10 țări și zone, incluzând Hong Kong, SUA și Canada.

Începând cu anii '90, pentru a-și crește competitivitatea pe plan internațional, Tianshan Woolltex Stock Co. Ltd. a început să dezvolte legături cu câteva din închisorile și lagărele de muncă din provincia Xinjiang. Fabricile lor de producere a tricourilor de lână pot fi găsite în lagărul de muncă Wulabo, lagărul de muncă pentru femei, lagărul de muncă Changji, închisoarea nr. 3 și închisoarea nr. 5 din provincia Xinjiang. După ce PCC a început persecuția Falun Gong în 1999, o mare parte din practicanții Falun Gong din provincia Xinjiang au fost arestați ilegal. Practicanții Falun Gong erau ținta principală pentru munca forțată.

Xinjiang Tianshan Woolltex Stock Co. Ltd.

Lagărul de muncă Changji din provincia Xinjiang

Xinjiang Tianshan Woolltex Stock Corporation Ltd. încearcă din răspuțeri să acopere această crimă a profitării de pe urma muncii forțate. Marca "Tianshan" a fost identificată drept "o marcă chinezească de prestigiu" de către Administrația de Stat pentru Industrie și Comerț. Produsele "Tianshan" au fost premiate cu Certificatul Calității de Stat pentru Scutirea de Inspecție din 2002 până în 2005. Mai mult, Tianshan Woolltex produce tricouri pentru alte întreprinderi binecunoscute în lume, cum ar fi Banana Republic, Neiman Marcus, Holt Renfrew, Ports, Minimum, Bon Genie, Tutti Colori, Espina, Cream, Anivee F, Son June Wan, French Connection și altele. Comenzile de la Banana Republic au totalizat peste 200 000 într-un an recent.

Când Tianshan Woolltex primește o comandă o trimite mai departe lagărelor de muncă și închisorilor. Pentru a satisface termenele strânse, gardienii din lagărele de muncă și închisori deseori îi constrâng pe deținuți să lucreze zi și noapte fără somn. Ei pot doar să ațipească puțin după răsărit pe platforma unde fabrică tricourile. Mulți deținuți lucrează o medie de peste 20 de ore pe zi pentru 10-15 zile consecutiv. Cei mai mulți dintre ei au picioarele umflate din cauza malnutriției și a condițiilor extenuante de muncă. Hala de muncă este la doar 200 de metri de cantină, dar cei mai mulți deținuți nu au timp să ia micul dejun. Gardienii aduc de multe ori o găleată de terci de ovăz -- prânzul pentru deținuți. Gardienii îi tratează pe deținuți drept roboți, iar când sunt extenuați de prea multă muncă, gardienii îi biciuiesc pentru a-i forța să continue.

Lagărele de muncă forțată

Gardienii închisorilor sunt extrem de răi mai ales când e vorba de torturarea practicanților Falun Gong. Ei îi încarcă pe practicanții Falun Gong cu sarcini grele de muncă pe timpul zilei și îi forțează să fabrice tricouri de lână seara, pentru a-i distruge mental și fizic și a-i forța să renunțe la credința lor. Dacă un practicant este găsit dormind, ceilalți prizonieri folosesc ace și foarfece pentru a-l înțepa, sau îl lovesc cu cărămizi peste piept și spate. Dacă un practicant nu își poate termina sarcina de muncă sau face o greșeală, gardienii îi rup hainele, îl leagă cu câtușe de o țevă de calorifer și îl bat pe practicant cu bastoanele electrice peste părțile sensibile ale corpului, cum ar fi gât, subsoară, partea de jos a corpului, gură sau urechi. În plus, sentința de închisoare a practicantului va fi extinsă. De fiecare dată când inspectorii guvernamentali vin în lagărul de muncă, gardienilor le e frică să nu dezvăluie adevărul practicanților Falun Gong, așa că îi închid în subsol sau îi forțează să muncească pe câmp până când pleacă inspectorii.

Eticheta "Made in China" este pătată cu sânge și lacrimi, dar și cu viruși

În închisorile și lagărele de muncă PCC, deținuții și practicanții Falun Gong trăiesc în condiții foarte mizere. Ei sunt hrăniți cu orez galben mucegăit. Acest orez conține aflatoxine carcinogenice și este interzis să fie vândut pe piață. Ei trebuie să mănânce acest "orez toxic" și să facă muncă forțată, așa că cei mai mulți devin slabi și suferă de multe boli. Diferite boli infecțioase sunt răspândite în aceste închisori și lagăre de muncă forțată, incluzând tuberculoză, hepatită, scabie și boli cu transmitere sexuală. Nu numai că deținuții nu primesc tratament la timp, dar ei sunt forțați să muncească cu toți acei viruși și bacterii pe corpurile lor. Ei continuă să coasă lucruri pentru pat, să lipească etichete pe lenjerie, să facă tricouri și să fabrice animale umplute până când nu mai pot continua.

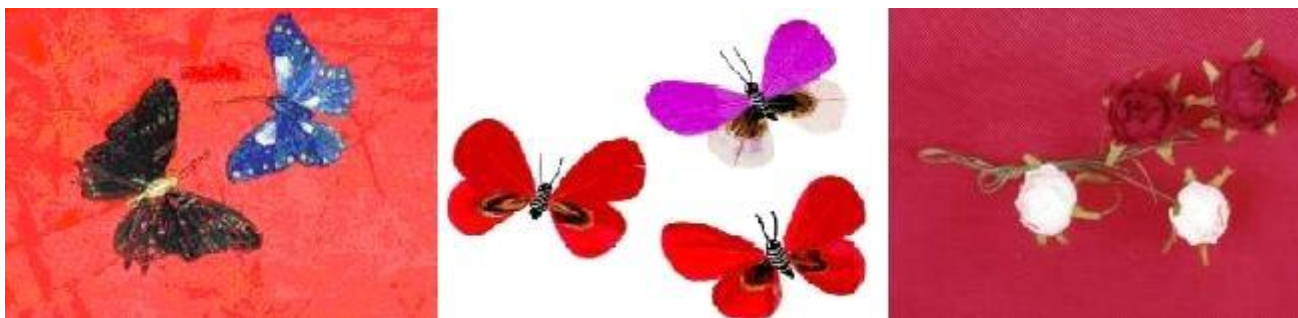
Pentru a respecta un termen pentru producerea lumânărilor de Craciun în 2001, practicanții Falun Gong din lagărul de muncă forțată Longshan din orașul Shanghai au muncit constant de la 7 dimineața la 5 după-amiaza în fiecare zi. Ei erau deseori forțați să muncească peste program până la 1-2 noaptea. Chimicalele otrăvitoare din ceara colorată emiteau un miros neplăcut. Mulți oameni s-au simțit slăbiți, palizi și au suferit de dureri de cap, pierdere de apetit sau chiar șoc. Practicanții au fost forțați să folosească adeziv otrăvitor pentru a produce cutii de plastic pentru lumânări. Degetele lor deseori se inflamau, iar pielea de pe degete se lipea de multe ori de cutiile de plastic.

"Made in Thailand" tipărit pe cutiile pentru lumânările de Crăciun

În iarna lui 2000, practicanții Falun Gong din lagărul de muncă forțată Masanjia din Shanyang au fost forțați să spele pene de pui murdare și pline de sânge în chiuvetele propriilor lor camere de închisoare. După ce penele au fost uscate în cameră, au fost folosite pentru a face fluturi și alte obiecte artizanale exportate apoi în SUA. Practicanților nu li s-a permis să meargă la culcare până la miezul nopții. Ei au dormit în camere pline de pene. Nu li s-a dat nici un fel de măști sau mănuși, iar aerul din cameră era extrem de greu de respirat.

Lagărele de muncă forțată

Exemple de obiecte artisanale fabricate în lagăre de muncă forțată - fluturi de pene și flori

În martie 2003, lagărul de muncă forțată Jiamusi a acceptat proiecte ilegale de producție de la o anumită fabrică pentru a face profituri imense. Gardienii lagărului au forțat toți deținuții să fabrice carcase de celulare și pernuțe de în pentru scaune de mașină conținând materiale de cauciuc toxic. Mirosurile iritante de la cauciuc s-au răspândit peste tot prin atelier. Gardienii nu au putut să reziste mirosului, așa că au cerut Biroului Tehnic de Supervizare să trimită oameni să verifice. Rezultatul a fost că nivelul toxic din materialele brute era mult peste standardul industrial și putea cauza cancer. Produsele fabricate din materiale brute toxice făceau rău consumatorilor. De atunci, gardienii au preferat să stea afară în frig chiar și în decembrie, în loc să intre în atelier. Dar ei au forțat deținuții să lucreze peste program în fiecare zi pentru a respecta cota extrem de ridicată de producție. Mulți deținuți sufereau de curgerea continuă a nasului, sângerări nazale, ochi umflați, bătăi neregulate ale inimii și dificultăți de respirație. Sănătatea lor a fost sever periclitată. Practicanții Falun Gong care au protestat această sclavie au fost pedepsiți de către gardieni. Timpanele unor practicanți au fost sparte după bătăi crunte. Brațele unor practicanți au devenit negre de la bătăi. Alți practicanți și-au pierdut vederea din cauza palmuirilor de către gardieni.

Între 2000 și 2003, centrul de detenție juvenil din Beijing deținea mai mult de 1000 de oameni. 70% dintre ei erau adulți. Divizia a noua deținea 50 de practicanți Falun Gong. Cel mai bătrân avea 72 de ani. Deținuții erau forțați să împacheteze bețe de mâncat "sanitare". Cota zilnică era de 10 000 de perechi. Pentru a grăbi împachetarea și a reduce frecarea mâinilor cu hârtia, deținuții de obicei umezeau topuri de hârtie de împachetat în băltoace de apă de pe jos. Unii criminali juvenili chiar umezeau hârtia de împachetat în pantofii lor transpirați. Toate persoanele care au împachetat aceste bețe au jurat că nu vor mai folosi niciodată bețe de mâncat "sanitare". Pentru a se folosi de fiecare minut, deținuții încercau din răspuț să bea cât mai puțină apă pentru a nu trebui să se ducă la toaletă. Cu toate că lucrau continuu 15 ore, abia puteau să își termine cota. Degetele le crăpau și sângerau de la abraziunea constantă. Simțeau dureri peste tot prin corp și nu puteau să se mai ridice în picioare după șezut îndelungat. Sufereau în fiecare minut de dureri extreme.

Divizia a doua din lagărul de muncă forțată pentru femei Zhongba din provincia Guizhou are un atelier specializat în fabricarea mănușilor de "protecție". Toate straturile interioare ale mănușilor de "protecție" sunt făcute din țesături contaminate și aruncate de la case de pompe funebre, spitale și gropi de gunoi. Aceste materiale reciclate sunt refolosite direct netratate în fabricarea acestor mănuși. Țesăturile contaminate sunt extrem de murdare și pline de pete de sânge, murdărie și mușegai. Deseori pe țesături se văd notificări de deces. În atelier aerul miroase urât. Muștele acoperă podeaua, pereții și tavanul. Deținuții sunt forțați să muncească fără protecție. Mizeria și petele care priesc germenilor și virusilor le umplu gurile și nasurile și le acoperă corpurile. Mulți deținuți din divizia a doua suferă de bube ulcerose pe mâini și picioare, care emit puroi. Infecțiile unor oameni lasă găuri în picioarele lor și sunt atât de severe încât se vede osul.

Unii criminali din atelierul unei închisori care lucrează pentru Tianshan Wooltex Stock Corporation, Ltd. din Xinjiang ștergeau intenționat lucrurile cele mai murdare de tricouri în semn de răzbunare. Tricourile trec prin procesul de călcare, astfel că lucrurile murdare și petele de sânge dispar de obicei după pasul final de producție. Însă, aceste tricouri încă mai poartă acele blesteme criminale și sânge contaminat. Criminalii din atelierelor de jucării de pluș din lagărele de muncă și din închisorile orașului Shanghai își vărsau și ei resentimentul pe produsele pe care le fabricau și chiar scuipau înăuntrul jucăriilor.

Lagărele de muncă forțată

Cum ar putea oamenii de conștiință să nu simtă pentru acești oameni care sunt forțați să depună o muncă atât de chinuitoare și să nu fie întristați de asemenea degradare umană? Cum ar putea ei să nu fie îngrijorați față de cei ce se "bucură" de produsele făcute în lagărele de muncă forțată?

Efortul de grup poate opri persecuția Falun Gong și eradica tumoarea otrăvitoare care este PCC

Recent, produse false, inferioare și otrăvitoare fabricate în China au fost descoperite în toate țările, șocând întreaga lume și atrăgând atenția lumii. Oamenii lumii încep să caute pentru rădăcina problemei și să ia măsuri.

Valorile și credințele tradiționale chineze au fost distruse de partidul comunist chinez. Când PCC a mobilizat întreaga aparatură de stat pentru a elimina principiile de "Adevăr, Compasiune, Toleranță" din inimile oamenilor din China, iar "făcutul banilor" a devenit scopul numărul unu al chinezilor, ființele umane au fost reduse la rangul de sclavi și de sursă pentru recoltarea de organe vii. Se folosesc copii la cuptoare ilegale pentru fabricarea cărămizilor. Lagărele de muncă produc lucruri însângerate. Piețele sunt pline cu bunuri false, inferioare și otrăvitoare. Organele practicanților Falun Gong sunt extrase în timp ce ei sunt încă în viață și vândute pentru profituri imense. Aceste "grozăvii nemaiauzite" dincolo de imaginația oamenilor din întreaga lume se întâmplă în China sub controlul PCC și se răspândesc în afară, făcând victimă pe toată lumea.

Dacă oamenii lumii acceptă totalitarismul comunist față de valorile universale de "Adevăr, Compasiune și Toleranță", ei vor promova răspândirea celulelor canceroase care înghit conștiința umană și distrug ordinea economică internațională. Dacă se va întâmpla asta, ce fel de viitor va mai avea China și întreaga lume? Noi sperăm că oamenii lumii nu sunt orbiți de falsele imagini ale prosperității economiei Chinei și nu sunt ispitiți de profiturile pe termen scurt oferite de PCC. Noi îndemnăm oamenii să recunoască în mod limpede natura malefică a PCC și să suporte valul demisiilor din PCC, care acum a ajuns la 24 de milioane de oameni. Partidul comunist chinez este pe punctul de a fi scos din rădăcină. În acest moment istoric critic, noi ar trebui să ne alăturăm efortului drept, să cooperăm în oprirea persecuției Falun Gong și să eradicăm PCC - o tumoare otrăvitoare care rănește toată umanitatea. Haideți să depunem efort pentru menținerea dreptății și a conștiinței.

versiunea în engleză

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2007/8/4/88301p.html>

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2007/8/5/88332p.html>

versiunea în chineză

<http://www.minghui.org/mh/articles/2007/7/29/159766.html>

<http://www.minghui.org/mh/articles/2007/7/30/159768.html>

[Data: 8/5/2007]

Relatări de cazuri de muncă forțată în lagărele chineze

Lagărul de muncă Masanjia

Locația: Lagărul de muncă Masanjia, orașul Shenyang, provincia Liaoning

Lagărul de muncă Masanjia este notoriu pentru crimele sale îngrozitoare asupra practicanților Falun Gong. Într-un incident raportat de către câteva agenții de presă, 18 practicante au fost dezbrăcate complet și aruncate în celule cu bărbați condamnați. Au existat de asemenea și multiple rapoarte de ucideri de practicanți Falun Gong în acest lagăr de muncă.

Lagărul de muncă Masanjia este un lagăr fascist cu scopul de înrobire a prizonierilor pentru a efectua muncă pentru profit. Prizonierii trebuie să lucreze ore extinse în cele mai rele condiții. Principala "afacere" a secției de femei din Lagărul de muncă Masanjia este producerea de textile. Nu numai că deținuții nu sunt plătiți, dar orele de lucru și sarcinile sunt împinse la extrem pentru a "maximiza productivitatea și profitul". Lagărul de femei nr. 1 este cunoscut la exterior drept "Fabrica de Haine Shenyang Yinhua". Printre produsele sale sunt și produse exportate, cum ar fi haine de stradă, haine de sport și pijamale. Meșteșugurile lor sunt și ele exportate. Ele fac produse pentru retaileri individuali, cum ar fi "Wuai Market" din orașul Shenyang. Liniile de producție sunt și pentru fabricarea hainelor sportive de marcă și a hainelor căptușite sub marca "Jia Yuan".

Practicanți Falun Gong cu vârste de la 14 la 60 de ani au fost forțați la muncă intensivă în lagărul de muncă. Ei sunt forțați în mod curent să lucreze 14-16 ore pe zi, fără zi de pauză. Uneori, când sunt comenzi mari, ei sunt forțați să lucreze 36 de ore non-stop. Gardienii din lagărul de muncă au control complet asupra încărcării prizonierilor, deprinzându-i arbitrar de masă sau timp de somn pentru a extrage cât mai multă muncă de la ei.

Practicanții Falun Gong trăiesc în condițiile cele mai inumane. Nu există toaletă în lagăr. Nu li se permite să se spele pe dinți, să facă duș sau să își schimbe hainele. Chiar și timpul de WC este limitat. Hrana este minimală și deseori mușcărită. Condițiile oribile și lucrul excesiv strică sănătatea practicantelor. Multe au picioarele umflate și au menstruații neregulate. Unele suferă de atrofierea feselor din cauza numărului excesiv de ore în care sunt forțate să stea jos nemișcate și să lucreze. Din cauza epuizării, unele au leșinat în timpul lucrului. Însă, indiferent de starea fizică în care se află și indiferent de starea de sănătate, ele nu sunt scutite de la munca grea.

1. Forțați să facă haine pentru export

Zhou Yanchun, femeie, 33, inspector de produse la Fabrica de Antibiotice Shenyang, atelierul 104 (concediată ilegal pentru că practică Falun Gong), rezidentă pe strada Haiwang, districtul Orașul Nou, orașul Shenyang, provincia Liaoning, număr personal: 210113680412642

Eticheta unui produs fabricat la Masanjia.

Pe 14 octombrie 1999, poliția a arestat-o pe dna Zhou Yanchun în timp ce mergea la Beijing să facă apel la guvernul central pentru oprirea persecuției practicanților Falun Gong. Pe 31 octombrie, dna Zhou a fost închisă în Lagărul de muncă Masanjia.

În lagăr, dna. Zhou a fost forțată să facă produse pentru export, cum ar fi haine, meșteșuguri și lucruri brodate, pentru "Fabrica de Haine Xinghua". Ea a fost forțată să lucreze de la 6 a.m. la 9 p.m., iar uneori până la mijlocul nopții, fără pauze, fără weekenduri și fără compensație. Măinile ei erau deseori umflate și acoperite cu Pete uscate de sânge, iar încheieturile degetelor ei dureau de la munca asiduă. I se dădea doar o cantitate mică de pâine de mălai mușcărită drept hrană. Sănătatea ei s-a deteriorat rapid. Din cauza orelor lungi de lucru și a condițiilor rele, fața ei și ochii s-au umflat și suferea de dureri abdominale intense. Cu toate acestea nu i s-a

Lagărele de muncă forțată

permis să ia nici o pauză. Dacă ar fi dat semne de istovire, era electrocutată cu bastoanele electrice de către gardieni.

2. Forțate să lucreze ore extinse pentru a face bunuri de export

Practicantele Falun Gong, incluzând dna. **Liu Fengmei**, dna. **Cui Yaning**, dna. **Xie Baofeng**, dna. **Dong Guixia**, dna. **Jiang Wei**, surorile **Xu**, dna. **Li Ping**, dna. **Luo Li**, dna. **Li Yingxuan**, dna. **Li Zemei**, dna. **Bai Shuzhen** au fost închise ilegal în Lagărul de muncă Masanjia din cauza persecuției dusă de guvernul central împotriva practicantilor Falun Gong. Unele dintre ele deja au terminat sentința, dar autoritățile refuză să le dea drumul pentru că nu au renunțat la Falun Gong.

Practicantele sunt forțate să lucreze de la 6 a.m. la 12 p.m., făcând haine, meșteșuguri și brodaje pentru export. Nu au pauze, weekenduri sau compensații. Uneori sunt forțate să lucreze chiar și 36 de ore fără pauză. Din 7 până pe 12 martie 2000, ele au fost forțate să lucreze pe un lot de produse care trebuiau trimise imediat peste ocean pentru că clientul ceruse o comandă urgentă. Pe 11 martie 2000 au fost informate că vor trebui să lucreze program prelungit. Au fost forțate să lucreze non-stop de la 6:30 a.m. din 11 martie 2000 până la 4 p.m. 12 martie 2000 (totalizând 33.5 de ore). Însă, pe 12 martie nu au fost capabile să termine sarcinile de lucru. Pentru a le pedepsi, gardienii nu le-au permis să ia masa de prânz. În plus, gardienii le-au bătut și le-au electrocutat cu bastoanele electrice.

3. Forțate să lucreze 31 de ore fără întrerupere

Practicante Falun Gong deținute în echipa nr. 3 a diviziei nr. 1 din secția de femei a Lagărului de muncă Masanjia

Pe 7 martie 2001, echipa nr. 3 a diviziei nr. 1 a secției de femei din lagărul de muncă a primit un lot de material galben, nylon-mătase pentru a face haine de stradă pentru export. Practicantele Falun Gong deținute în această echipă au primit ordine de a face 300 de piese în 5 zile. Gardienii au forțat practicantele să lucreze de la 8:30 a.m. 11 martie până la 4 p.m. 12 martie, 31.5 ore non-stop. Practicantelor nu li s-a permis să plece de la mașinile de cusut și bancurile de lucru timp de o zi și o noapte. Ignorând total epuizarea și foamea lor, gardienii le-au amenințat în continuu, le-au blestemat și le-au bătut, forțând practicantele să continue să lucreze. Gardienii chiar au forțat practicantele să nu mănânce.

Centrul de detenție Dalian Yaojia și Lagărul de muncă Dalian

Locația: Centrul de detenție Dalian Yaojia și Lagărul de muncă Dalian, orașul Dalian, provincia Liaoning

Practicantii Falun Gong sunt torturați, forțați să trăiască în condiții inumane și neigienice și sunt forțați să muncească din greu ore extinse în Lagărul de muncă Dalian din orașul Dalian. Mai mult de 130 de practicanți Falun Gong sunt forțați să trăiască în camere de doar 60 de metri pătrați. În plină vară, aerul e plin de mirosuri urâte. Practicanții nu au voie să se spele pe dinți, să meargă la toaletă, să facă duș sau să își schimbe hainele. Bolile infecțioase sunt foarte răspândite. Mâncarea este extrem de proastă și deseori mușcărită și acrită. Uneori, liderii de echipe din lagăr aplică bastoane electrice și alte ustensile de tortură prizonierilor criminali și îi intruiesc să îi bată pe practicanții Falun Gong. Cine îi bate pe practicanți primește o reducere a sentinței. Practicanții dl. Liu Yonglai, dl. Chen Jiafu și dna. Sun Lianxia au fost torturați până la moarte în Lagărul de muncă Dalian.

În Centrul de detenție Dalian Yaojia, gardienii folosesc diverse mijloace de a tortura practicanții Falun Gong, incluzând legarea cu cătușe de gratiile de la geam, îndemnarea și obligarea prizonierilor criminali să îi bată și încătușarea lor cu un dispozitiv numit "Di Lao" prin care mâinile și picioarele lor sunt prinse într-un cadru greu de oțel de 50 cm înălțime și 40 cm lățime. Practicanții sunt forțați să efectueze tot felul de munci grele. Dna Chi Yulian a fost torturată până la moarte la Centrul de detenție Dalian Yaojia.

1. Torturat și forțat să lucreze 15 ore pe zi

Ding Defu, bărbat, 41, născut pe 26 noiembrie 1960, șofer la compania East Second Electric din orașul Dalian, trăiește pe str. Huangpu, nr. 288-605, podul Lingshui, districtul Shahe, orașul Dalian, provincia Liaoning.

Dl. Ding Defu a fost arestat la locul de muncă pe data de 7 iulie 2000 pentru că a refuzat să renunțe la Falun Gong. Polițistul Lin Hai l-a dus la Centrul de detenție Dalian Yaojia (numit și Centrul de detenție Dalian). Pe 4 august 2000, dl. Ding a fost transferat la Lagărul de muncă Dalian. Înainte de arestare, dl. Ding a fost un om sănătos fără nici o boală. Însă, din cauza condițiilor neigienice din lagărul de muncă (nu era nici o separare a prizonierilor cu boli infecțioase), dl. Ding a căpătat o boală serioasă de piele, iar întregul său corp era acoperit de râie. Uneori dl. Ding nu avea voie să facă duș pentru o lună întreagă și nu putea să bea apă o zi întreagă. Fără să-i pese de condiția fizică deteriorată, poliția l-a forțat să înfășoare sârme de cupru pe echipamente electronice pentru 10-15 ore pe zi. Când nu mai putea să își termine o sarcină mare, era bătut și nu i se permitea să doarmă. Odată, dl. Ding a fost forțat să lucreze 15-20 de ore pe zi, de la 5:30 a.m. la 11 p.m., asamblând pixuri, pe care scria "Made in Korea".

În noiembrie 2000, pe tot corpul dlui Ding erau bube inflamate, inclusiv pe organele genitale. Însă, a fost forțat în continuare să facă muncă grea, ce includea ridicarea a 500-600 de saci de grăunțe pe zi, fiecare cântărind 50 kg. Munca epuizantă a cauzat bubele să se spargă, lăsând pete peste toată lenjeria de corp. Dl. Ding suferea de durere îngrozitoare și nu putea să doarmă noaptea. Șefii de la Centrul de detenție Dalian Yaojia și de la Lagărul de muncă îi spuneau deseori dlui Ding că dacă va renunța la credința sa în Falun Gong, suferința i se va opri.

2. Torturat și forțat să muncească pentru mai mult de 16 ore pe zi

Jin Tingdong, bărbat, 38 de ani, născut pe 28 decembrie 1964, instructor la Institutul de Transport Maritim Dalian și rezident pe str. Langhua, nr. 66, districtul Shahekou, orașul Dalian, provincia Liaoning.

Pe 7 iulie 2000, dl. Jin Tingdong a fost arestat pentru că a refuzat să renunțe la Falun Gong și a fost trimis la Centrul de detenție Dalian Yaojia. Condițiile de trai de la centrul de detenție erau teribile. Dl. Jin a fost forțat să trăiască într-o cameră de numai 40 de metri pătrați cu aproape 30 de oameni, incluzând pacienți de spital care aveau hepatită și râie. Condițiile igienice erau foarte rele. Tacâmurile erau foarte murdare. Prizonierii nu puteau să se spele pe dinți, să facă duș sau să își schimbe hainele. Calitatea hranei dlui Jin era foarte proastă și aproape niciodată nu avea hrană suficientă. Apa de băut era de asemenea murdară și în cantități foarte mici. Uneori dl. Jin nu primea deloc apă toată ziua. Pe 4 august 2000, dl. Jin a fost transferat la Lagărul de muncă Dalian unde a fost forțat să lucreze peste 16 ore pe zi, de la 6 a.m. la 10 p.m. Dl. Jin avea o sănătate bună înainte de a fi arestat. După un an de muncă forțată în lagărul de muncă, el devenise foarte slab, iar întregul său corp era acoperit de râie.

În lagărul de muncă, dl. Jin a fost forțat să assembleze pixuri, care aveau eticheta "Made in Korea". Pentru 10-15 ore pe zi, el a fost forțat să înfășoare sârme de cupru pentru tot felul de echipamente electronice. I s-au dat de asemenea și cote mari. Cu toate că încerca din răspuțuri, abia dacă apuca să termine sarcina zilnică. A fost bătut, înjurat și deseori deprivat de somn pentru perioade lungi.

Începând din 10 august 2000, dl. Jin a fost forțat să lucreze la cuptorul de cărămizi. Munca sa includea și munci grele de construcție, cum ar fi săpatul cu târnăcopul, ridicarea și transportarea unor materiale ca loess (depozit de aluviuni fine), pietre minerale și pudră de piatră. În fiecare dimineață, dl. Jin a trebuit să se scoale la 4:30 a.m. pentru a curăța coridoarele celulei și scările. El sosea la muncă la 5:50 a.m. și începea să muncească la 6 a.m. fix. Dl. Jin nu avea permisă pauză până la 11:30 a.m. La 12:30 p.m., el începea din nou lucrul până la 6 p.m. sau uneori 7:30 p.m. (înainte să se ducă la cină). Când devenea obosit și lucra încet, gardienii sau căpitanul îl înjurau și îl băteau.

Dl. Jin a trebuit să lucreze în două ture: o săptămână ziua, altă săptămână noaptea. Schimbul de noapte era de la 7 p.m. la 6 a.m. Nu existau excepții, indiferent de vreme și nu exista protecție de soare, ploaie sau ninsoare. Din

Lagărele de muncă forțată

cauza condițiilor neigienice, râia dlui Jin a devenit foarte serioasă. Întregul său corp era acoperit cu puroi de la bubele inflamate. Chiar și așa, el a trebuit să continue să muncească.

Începând din 5 decembrie 2000, sarcinile principale ale dlui Jin includeau culesul de grăunțe, ridicarea și uneori mutarea unor saci mari de grăunțe și stivuirea sacilor. Intensitatea și timpul îndelungat al muncii au crescut. În fiecare zi, el a fost forțat să lucreze pe o plantație de la 5:30 a.m. la 9 p.m. (uneori până la mijlocul nopții). I se permiteau 30 de minute pentru a lua masa (10 minute pe masă). În rest nu avea nici o altă pauză.

Șefii de la Centrul de detenție Dalian Yaojia și Lagărul de muncă îi spuneau deseori dlui Jin că dacă va renunța la Falun Gong nu va mai suferi.

Lagărul de muncă pentru femei Heizuizi

Locația: Lagărul de muncă pentru femei Heizuizi, orașul Changchun, provincia Jilin

Munca de sclav este folosită pentru a produce mici figurine japoneze

Lagărul de muncă pentru femei Heizuizi din orașul Changchun, provincia Jilin este notoriu pentru tortura aplicată practicanților Falun Gong. Gardienii de la lagărul de muncă afirmă public că "Acesta este iadul pe pământ" și folosesc diverse metode crude și degradante de tortură pentru a încerca să îi forțeze pe practicanți să renunțe la Falun Gong.

Tratamentul aspru asupra practicanților Falun Gong din Lagărul de muncă pentru femei Heizuizi are la ordinea zilei deținerea necomunicată, muncă grea de 18-19 ore pe zi, deprivare de somn pentru o săptămână sau mai mult, izolări solitare și bătai sălbătice. Șocurile cu bastoanele electrice sunt atât de comune că gardienii le privesc drept o chestiune de "politică electrică". Gardienii le electrocutează pe practicante cu mai multe bastoane în același timp pentru o perioadă lungă de timp, până în punctul în care mirosul de carne arsă umple aerul. Uneori gardienii forțează un baston electric în gura practicanei pentru a o electrocuta. Asta rezultă deseori în desfigurarea feței persoanei. Un mod particular degradant de tortură este "patul morții" în care cineva este dezbrăcată goală sau poartă doar un tricou, iar mâinile și picioarele îi sunt legate cu cătușe de un pat de fier. Mișcarea este complet restricționată, rezultând în atrofierea dureroasă a mușchilor. Excrementele și urina sunt eliminate pe patul de fier, rezultând în condiții neigienice. Deseori practicantele sunt lăsate într-o cameră de depozit friguroasă. Când practicantele recurg la greva foamei pentru a protesta tratamentului inuman, ele sunt deseori supuse hrănirii forțate. Injecții cu substanțe chimice dăunătoare sistemului nervos sunt de asemenea folosite pentru tortură. Practicanta dna Yin Shuyun a fost torturată până la moarte în Lagărul de muncă pentru femei Heizuizi.

Lagărul de muncă pentru femei Heizuizi violează grav tratatele internaționale semnate de China. Gardienii forțează oamenii din lagărul de muncă să manufactureze produse pentru export. Companiile care exportă produse făcute în China folosesc munca de sclav pentru a-și fabrica produsele. De exemplu, practicanții Falun Gong din grupul 6 de la Lagărul de muncă Heizuizi produc figurine umane japoneze în miniatură pentru export în Japonia. Alte echipe produs păsări în minatură și alte obiecte pentru export înspre țări din vest, cum ar fi Marea Britanie și SUA. Companiile care plătesc salarii angajaților lor nu pot concura cu aceste bunuri chinezești fabricate din muncă de sclav. Mai mult, nu există nici un interes pentru China să oprească folosirea muncii de sclav, când atât de mulți oameni profită de pe urma acestui abuz.

Centrul de detenție Xiguoyuan

Locația: Centrul de detenție Xiguoyuan, orașul Lanzhou, provincia Gansu

1. Practicant torturat și forțat să spargă semințe de bostan cu dinții

Li Mingyi, bărbat, rezident în aria Qilihe, orașul Lanzhou, provincia Gansu

În februarie 2000, dl. Li Mingyi a fost arestat și închis în Centrul de detenție Xiguoyuan din orașul Lanzhou pentru 3 luni. El a îndurat diferite forme de tratament inumane. A fost ținut împreună cu niște criminali într-o celulă mică, atât de suprapopulată că noaptea trebuia să doarmă numai pe o parte.

Autoritățile închisorii l-au determinat pe dl Li să lucreze pentru binecunoscuta companie cu capital străin, Semințe de Bostan "Zhenglin" Gansu. El a fost forțat să stea ghemuit și să spargă semințe de bostan cu dinții, iar apoi să rupă coaja cu degetele pentru mai mult de 12 ore pe zi. I se permitea oprirea muncii doar în timpul prânzului și a cinei. În fiecare zi i se dădea doar puțină pâine aburită și paste fierte. Când dl. Li nu a putut să termine cantitatea mare de semințe de desfăcut, gardienii închisorii au ordonat prizonierilor criminali să îl bată. Din cauza orelor îndelungate de muncă și a intensității ridicate, degetele arătător și mare ale dlui Li s-au deformat având bătăături foarte groase. Buzele sale se umflau deseori, iar unii dinți erau răniți de la spartul semințelor. Însă, cu toate aceste răni, el tot nu avea voie să se odihnească. Din cauză că acest tip de muncă este ilegal, munca era suspendată de fiecare dată când ofițerii centrului de detenție primeau notificări despre vizite de la anumiți lideri sau repoteri media. Dl. Li și alți prizonieri erau obligați să curețe locul de muncă. Toate semințele decojite trebuiau adunate și ascunse. Dlui Li și ceilorlalți li se dădeau ziare. Li se spunea să stea în linie și să pretindă că citesc ziarele. Imediat ce inspecția se termina, erau forțați să se întoarcă la muncă.

2. Profesor torturat și forțat să spargă semințe de bostan cu dinții

Guo Shoujun, bărbat, 36, profesor cu grad de doctor la Universitatea Normală de Nord-Vest, orașul Lanzhou, provincia Gansu

În februarie 2000, dr. Guo Shoujun și soția sa, prof. Yang Yongli, au fost arestați după ce au mers la Beijing să țină un banner pe care scria "Falun Dafa este bună". Două luni mai târziu, prof. Yang a fost eliberată după ce a fost amendată cu 10 000 de yuan. Dr. Guo a fost deținut la centrul de detenție Xiguoyuan din orașul Lanzhou, unde a fost forțat să efectueze munci manuale intense pentru aproape 2 ani.

Pe 6 decembrie 2000, Curtea Districtului Anning a avut o "judecată publică" pentru dr. Guo. Acuzația fabricată era "folosirea unei organizații de sectă pentru a dăuna legii". În mai 2001, după ce a fost deținut ilegal pentru 15 luni, a fost condamnat în secret la 3 ani de închisoare, dar încă mai este deținut la centrul de detenție Xiguoyuan.

Condițiile de la centrul de detenție erau extrem de aspre. Vara, dr. Guo și alți prizonieri trebuiau să îndeplinească o cotă, producând între 1.5 și 2 kg de semințe de bostan pe zi. Munca începea de obicei la 7 a.m. Procedura este de a folosi colțul unui dinte pentru a face o mică spatură în coajă, apoi trebuie scoasă din gură și folosit degetele pentru a scoate semința de dinăuntru. Dr. Guo și ceilalți prizonieri au trebuit să efectueze această muncă stând ghemuiți pentru aproape 5 ore continuu. După prânz, ei trebuiau să continue lucrul și să îndeplinească cota, altfel nu li se permitea să doarmă. Ca și mulți alți deținuți, degetele dr. Guo erau însângerate, iar unele unghii erau desprinse. Cu toate acestea, ei erau încă forțați să muncească.

Iarna, dr. Guo și alți deținuți trebuiau să culeagă cele mai bune semințe din saci de 3.5 kg în fiecare zi. Erau forțați să lucreze de la 7 a.m. la 5 p.m. într-o poziție ghemuită afară, unde temperatura deseori era de sub -18°C. Cine nu își termina cota era bătut sau pedepsit în alte feluri. Mulți deținuți sufereau de răceală iarna. Ca rezultat al condițiilor inumane de trai, mortalitatea printre deținuți este foarte ridicată.

Aproape 100 de practicanți Falun Gong erau deținuți și forțați să lucreze la centrul de detenție Xiguoyuan. Erau deseori ținuți închiși pentru încă multe luni după ce li se termina sentința. Dr. Guo Shoujun a fost deja forțat să rămână în detenție pentru aproape 2 ani, timp în care familia sa nu a avut voie niciodată să îl viziteze.

Dr. Guo a fost un cercetător de marcă și profesor universitar. A câștigat numeroase granturi de cercetare din Fondul Tinerilor Cercetători al provinciei Gansu și era la conducerea a numeroase proiecte medicale și

Lagărele de muncă forțată

farmaceutice de cercetare sub Ministerul Tehnologiei. Era de asemenea un cercetător cheie la Proiectul de Dezvoltare al Noilor Tehnologii de la universitate. Din cauză că este practicant Falun Gong, a fost deținut ilegal pentru o perioadă extinsă și a fost forțat să culeagă semințe de bostan în fiecare zi. În prezent este foarte rănit și extrem de slăbit.

3. Practicanți forțați să decojească semințe de floarea soarelui

Xi Lilin, Xing Yuangui, Xiao Yanhong, Li Baosheng, Zheng Fenru, Yao Yongqiang, Zhu Huilan și Ma Jun, rezidenți în orașul Lanzhou, provincia Gansu

Wang Deshend, rezident în orașul Yinchuan, provincia Ningxia

Lu Xiangdong, rezident în regiunea Tongxin, provincia Ningxia

Mulți practicanți Falun Gong deținuți la centrul de detenție Xiguoyuan, orașul Lanzhou, sunt forțați să efectueze munci grele fără compensație. Fiecare practicant este obligat să decojească 1.5-2 kg de semințe de floarea soarelui pe zi. Li se cere să lucreze 17 ore pe zi, de la 7 a.m. la 12 a.m. Nu au voie să stea jos, să îngenuncheze pe podea sau să stea în picioare. Trebuie să stea pe vine și să muncească. Trebuie să continue decojirea după prânz și nu se pot duce la culcare dacă nu și-au terminat munca. Mâinile lor sângerau de la decojirea efectuată pentru perioade lungi de timp. Liderul celei îi abuză și îi bate în continuu. Unii practicanți au fost deținuți pentru mai mult de 3 luni.

Lagărul de muncă Wanjia

Locația: Lagărul de muncă Wanjia, orașul Harbin, provincia Heilongjiang

Din 14 decembrie 1999, mii de practicanți Falun Gong au fost trimiși în Lagărul de muncă Wanjia din cauză că nu au vrut să renunțe la credința lor în Falun Gong.

Practicanții Falun Gong sunt forțați să doarmă pe preșuri ude care au fost depozitate în zăpadă pe timpul iernii. Unii sunt forțați să doarmă pe jos, iar mulți nu au deloc voie nici să doarmă. Cei mai mulți practicanți din lagărul de muncă au răie și suferă de asta de foarte mult timp. Ei au suferit de asemenea mâncărimi intense de la răie și nu au putut dormi noaptea. Cu toate acestea, sunt supraîncărcați cu muncă și torturați în fiecare zi.

Ofițerii de poliție din lagăr torturează practicanții folosind mijloacele cele mai degradante și deseori abuză de autoritatea lor. Bătăi crunte, înjurături și infometare sunt metode comune de tortură aplicate practicanților.

Lagărul de muncă Wanjia folosește celule de izolare pentru ținerea practicanților Falun Gong. Celulele de izolare au aprox. 1.3 pe 2.2 metri (unele au 1.5 metri înălțime) și sunt reci și umede. Unii practicanți au fost închiși în aceste celule de izolare pentru mai mult de 10 luni. Nu li se permite să facă duș sau să își spele hainele. De asemenea nu li se permite să vorbească sau să se întâlnească cu familiile lor. Ei sunt forțați să doarmă pe podeaua rece. De obicei sunt infometați și deseori sunt înjurați și bătuți.

Este o practică comună de a extinde arbitrar termenele de detenție ale practicanților Falun Gong din lagărul de muncă. În plus, practicanții sunt atârnați sus încât picioarele lor nu ating pământul și bătuți. Sunt forțați să lucreze ore îndelungate în timpul cărora ei sunt abuzați fizic cu electroșocuri de la bastoanele electrice sau loviți cu picioarele. Unii sunt chiar legați de un scaun metalic pentru o perioadă lungă. Practicantele sunt deseori abuzate sexual și violate. Din cauza acestor torturi severe, mai mult de 10 practicanți au murit.

1. Forțată să muncească cu materiale otrăvitoare fără protecție corespunzătoare

Qu Fengqing, femeie, 57, adresa: str. Jiancao, 32, districtul Dongli, orașul Harbin, provincia Heilongjiang

Lagărele de muncă forțată

Dna Qu Fengqing a fost deținută în centrul de detenție nr. 2 al orașului Harbin pentru 81 de zile. Apoi a fost transferată în Lagărul de muncă Wanjia. În lagărul de muncă ea a fost forțată să efectueze muncă grea, cum ar fi încărcatul și descărcatul camioanelor. În schimbul de noapte, ea trebuia să lucreze până după miezul nopții. În schimbul de zi, ea trebuia să lucreze până la 10 p.m. A fost de asemenea forțată să manufactureze papuci, ceea ce a expus-o la adezivi otrăvitori fără să aibă protecția corespunzătoare.

2. Forțată să muncească 20 de ore pe zi fără pauze

Dna **Bao**, femeie, provincia Jilin

La sfârșitul anului 2000 și începutul lui 2001, dna Bao și alți practicanți au fost forțați să lucreze de la 4 a.m. la 12 a.m. dimineața următoare, fără nici o pauză. Ei aveau voie să folosească toaleta doar de două ori pe zi. Nu li se dădea timp să se spele pe față sau să se spele pe dinți. Gardianul unității nr. 4, Wang Jing, forța deseori practicanții să asculte propagandă anti-Falun Gong de spălare a creierului împotriva vionței lor până la 1 a.m. sau 2 a.m. după ce terminau lucrul. Dna Bao și alți practicanți trebuiau deseori să spele farfuriile și hainele gardienilor și a familiilor lor.

3. Forțată să facă papuci pentru export în Japonia

Huang Ming, femeie, 39, adresa: str. Qilunsidao, 848, districtul Dongli, orașul Harbin, provincia Heilongjiang

Dna Huang Ming a fost trimisă în Lagărul de muncă Wanjia și forțată să facă papuci în mod intensiv pentru export către Japonia. Adezivul folosit era toxic și îi producea mâncărimi pe mâini și pe față. Ea și alți practicanți au fost forțați să muncească în fiecare zi de la 5 a.m. la 9 p.m. Li se dădeau doar câteva minute pentru mese și folosirea toaletei; alte pauze nu aveau voie. Uneori erau forțați să lucreze în continuare pentru schimbul de noapte. Spațiul de dormit avea nu mai mult de 18 cm lățime și nu era suficient loc pentru a întinde picioarele. Trebuiau să doarmă pe o parte și nu aveau voie să se întoarcă în timpul somnului și nici să folosească toaleta pe timpul nopții. Ciorapii puteau fi spălați doar de două ori pe lună. Practicanții nu aveau voie să folosească toaleta sau să bea apă fără permisiune. Erau forțați să lucreze fără compensație, dar trebuiau să semneze documente false care afirmau că au fost plătiți.

Centrul de detenție al regiunii autonome Yitong

Locația: provincia Jilin

Forțați să manufactureze păsări

Practicanții Falun Gong deținuți în Centrul de detenție al regiunii autonome Yitong, provincia Jilin, sunt forțați să manufactureze păsări (făcute din măduvă de tulpină, înfășurată în spumă, cu scoarță de copac și pene de aripi și de coadă) pentru export. Ei sunt forțați să lucreze pentru ore extinse, de dimineața devreme până noaptea târziu. Uneori, când este o comandă urgentă, ei sunt forțați să lucreze 3-4 zile în continuu fără somn. Gardienii îi țin atent sub observație și îi bat pe oricine lucrează mai încet din cauza oboselii. Nu numai că gardienii îi bat deseori pe practicanții Falun Gong, ci îi mai instigă și pe ceilalți deținuți să îi bată pe practicanți. Cei ce torturează nu așteaptă decât cel mai mic motiv pentru a bate practicanții Falun Gong.

Lagărul de muncă pentru femei Shandong

Locația: orașul Jinan, provincia Shandong. Tel. 86-531-8931747

Forțate să lucreze cu materiale toxice

În Lagărul de muncă pentru femei Shandong, practicantele Falun Gong sunt forțate să lucreze de la 6 a.m. la 11

Lagărele de muncă forțată

p.m., inclusiv în weekend și de sărbători. Ele trebuie să stea la postul de lucru toată ziua și au doar câteva minute permise pentru prânz și cină. Mâncarea este de proastă calitate, iar porțiile sunt foarte mici. Rareori li se permite să ia o pauză în timpul zilei, exceptând mersul la toaletă. Din cauza orelor îndelungate de ședere fără mișcare, cele mai multe au dezvoltat edeme (umflarea din cauza lipsei de lichid vital în celulele din cavitățile corpului) în picioare și tălpi. Multe practicante sunt slăbite de munca grea și condițiile intolerabile. La începutul lui aprilie 2001, mai mult de jumătate din practicante arătau simptome de intoxicare de la lucrul cu chimicale nocive. Ele vomitau și aveau diaree, indicând semne de otrăvire profundă.

Lagărul de muncă Xin'an

Locația: Lagărul de muncă Xin'an, Beijing

Iepurași drăgălași de jucărie ascund în spatele lor suferința din lagărele de muncă chineze

Jennifer Zeng, femeie, 35, din China, acum trăiește în Sydney, Australia, așteptând acordarea statutului de refugiat

Practicanta Falun Gong, dna Jennifer Zeng a fost deținută pentru 12 luni în Lagărul de muncă Xin'an din Beijing, unde bătăile, electroșocurile și deprivările de somn erau toate parte a programului de reeducare a practicanților Falun Gong. Ea și alți aproximativ 130 de prizonieri au fost forțați să facă 100 000 de iepurași de jucărie cu urechi lungi și dinți mari, purtând marca Nestle. Li se spunea că fiecare iepuraș va fi vândut pentru aproximativ 6 cenți australieni (U.S. \$0.03). Lagărul de muncă a luat toți banii, iar prizonierii nu au primit nici o compensație. Dna Zeng și ceilalți prizonieri erau forțați să înceapă lucrul în fiecare zi la 5:30 a.m. până dimineața zilei următoare, șapte zile pe săptămână. Prizonierii nu aveau voie să doarmă mai mult de 3-4 ore între schimburi.

Lagărul de muncă Shuanghe

Locația:

Lagărul de muncă Shuanghe, orașul Qiqihar, provincia Heilongjiang

Fabrica chimică Siyou de Nord, orașul Qiqihar, provincia Heilongjiang

Fabrica chimică Siyou de Nord, orașul Qiqihar, provincia Heilongjiang, este o companie privată. În cooperare cu autoritățile de la Fabrica chimică Siyou de Nord, autoritățile de la Lagărul de muncă Shuanghe au abuzat de putere forțând practicanții Falun Gong să lucreze ore îndelungate pentru fabrica de chimicale. Lagărul de muncă a primit bani pentru munca efectuată de practicanți.

În fiecare zi practicanții Falun Gong erau forțați de către gardieni să meargă o distanță lungă până la fabrică. Nu conta dacă ploua vara sau ninge iarna. În drumul spre fabrică se poate simți un miros respingător de chimicale de la distanță. Mediul era foarte murdar în fabrică, iar muncile erau munci grele manuale. În timpul orelor de lucru, un nor greu de pudre chimice plutea prin întreaga hală, iar hainele, genele și sprâncenele erau curând acoperite de pudră. Chiar acoperind gura cu câteva măști, tot se ajungea la nasuri curgând și ochi lăcrimând. Acele chimicale erau extrem de dăunătoare sănătății lucrătorilor: ochii și fețele unor lucrători au devenit roșii și

Lagărele de muncă forțată

umflate; unii lucrători aveau pielea uscată și crăpată; unii aveau sângerări nazale; unii aveau pielea înroșită; unele femei și-au pierdut menstruația pentru câteva luni, altele pentru un an. Fabrica nu avea nici un sistem de siguranță a muncii, fiecare muncitor avea doar o singură salopetă, o mască de față și fără mănuși. Regulile spuneau că trebuie folosit echipamentul de protecție când se lucrează cu pesticidele, dar fabrica nu a pus niciodată la dispoziție asemenea echipament. Practicanții au cerut de multe ori ca fabrica să instaleze un sistem de dușuri, dar autoritățile nu i-au luat în considerare.

Practicanții au fost forțați să lucreze peste program în fiecare zi și forțați să lucreze chiar și în weekenduri și de sărbători. Oricând pesticidele erau la mare cerere, fabrica și lagărul de muncă forțau practicanții să se scoale la 5 a.m. și nu li se dădea timp să se spele pe față sau să se spele pe dinți. După ce petreceau câteva minute pentru un mic dejun minimal, ei mergeau la fabrică și începeau lucrul. Pauza de prânz era de doar jumătate de oră. Nu aveau voie să părăsească fabrica până la 11 p.m. Unii criminali din lagărul de muncă erau atât de obosiți că începeau să plângă tare; unii cădeau jos și adormeau. Uneori nu aveau voie să facă duș după ce se întorceau în lagărul de muncă dacă ofițerul de poliție de gardă era într-o stare mai proastă. În timpul verii era extrem de cald în fabrică, transpirația umezea chimicalele și se lipeau de piele, iar asta era foarte dureros. Când se evaporă transpirația, pielea era dureroasă și plină de mâncărimi.

Centrele de detenție Majialong și Qingyunpu

Locații:

Centrul de detenție Majialong, orașul Jiujiang, provincia Jiangxi

Centrul de detenție Qingyunpu, orașul Nanchang, provincia Jiangxi

Practicanții Falun Gong bărbați deținuți în centrul de detenție Majialong sunt forțați să fabrice tungsten pentru becuri, de la 6:30 a.m. la 11 p.m.

Practicantele Falun Gong deținute în centrul de detenție Qingyunpu sunt forțate să facă flori de plastic de la 6 a.m. la 10 p.m.

Nici un practicant nu a fost vreodată plătit pentru munca sa. Li se asigură doar masa pentru subzistență. Oricine refuză să lucreze orele cerute este bătut de gardieni.

Centrul de detenție al districtului Jiangbei

Locația: Centrul de detenție al districtului Jiangbei, orașul Chongqing, provincia Sichuan

Practicanții Falun Gong din centrul de detenție al districtului Jiangbei sunt forțați să împacheteze cutii de hârtie

Lagărele de muncă forțată

pentru medicamente. Cutiile sunt etichetate "Medicamente pentru febră și dureri de cap", "Fabricate de Compania de Medicamente Chongqing Yaoyou". Cantitatea de muncă este crescută pe măsură ce "muncitorul" devine mai versat, de la 500 în prima zi, 1000 în a doua zi, 1500 în a treia zi, 2000 în a patra zi, iar de la a cincea zi 2000-3000. Aceia care nu pot să termine nu au voie să doarmă până când nu își termină cota. Oricine face o greșală în manufacturarea cutiilor este forțat să înghită cutia defectă.

Lagărul de muncă Tumuji

Locația: Lagărul de muncă Tumuji, regiunea Zhalaite, orașul Xing'an, provincia Neimenggu

Peste 100 de practicante Falun Gong au fost deținute în Lagărul de muncă Tumuji. Acest lagăr de muncă are o fermă mare și toate utilajele necesare pentru lucrarea pământului. Însă, oficialii lagărului le forțează pe practicantele Falun Gong să facă toată plantarea și recoltarea fără utilaje pentru a cruța acele utilaje și pentru a salva bani. Pentru a obține și mai mult profit, lagărul forțează de asemenea practicantele să lucreze pentru rezidenții locali. Pentru a primi premii în bani de la autoritățile înalte pentru "transformarea" practicantelor Falun Gong, gardienii din lagărul de muncă caută în mod activ să tortureze practicante pentru a le forța să renunțe la Falun Gong. Practicantele sunt deseori bătute sever. Sunt dezbrăcate goale, iar apoi lovite cu mâinile și picioarele. O practicăntă a fost electrocutată cu bastonul electric în vagin. Multe practicante și-au pierdut dinții, iar unele au fețele bătute, umflate și deformate în așa grad că au dificultăți în a deschide gura să mănânce. Pentru a preveni să nu se afle în afara lagărului de muncă despre tortura îngrozitoare, lagărul interzice vizitele din partea membrilor familiilor.

Versiunea în lb. engleză:

<http://www.flghrwg.net/index.php?option=content&task=view&id=1330&Itemid=0>

Furtul de organe de la practicanți Falun Gong

Analizând "O nouă formă grotescă de malefic pentru această planetă" o compilație de dovezi despre recoltarea de organe de la practicanți Falun Gong în China

reporter Clearwisdom He Yu

(Clearwisdom.net) În crima sa sistematică și orchestrată de stat de recoltare de organe de la practicanți Falun Gong în viață, partidul comunist chinez, cu politicile sale de genocid, a intimidat și a îmbiat cu imense beneficii financiare armata, poliția, sistemul judiciar, comunitatea medicală și toate nivelele entităților guvernamentale, multe agenții intermediare, cât și pacienți pentru transplanturi de organe și familiile lor, pentru a lua parte la această crimă. În timpul acestui proces, PCC nu numai că omoară cu brutalitate practicanți Falun Gong într-un mod care depășește orice moralitate umană, dar de asemenea distruge conștiința și natura umană și distruge oamenii în mod fundamental. "O nouă formă grotescă de malefic pentru această planetă" va rămâne omenirii o lecție pentru totdeauna.

Renumitul avocat canadian de drepturile omului David Matas și fostul secretar canadian de stat pentru regiunea Asia-Pacific dl. David Kilgour au publicat un raport independent de investigație pe 6 iulie 2006. Raportul confirmă afirmațiile privitoare la extragerile sistematice și pe scară largă de organe de către PCC de la practicanți Falun Gong în viață pentru profit. În raport ei subliniază: "Guvernul chinez și agențiile sale din numeroase părți ale țării, în particular spitalele, dar și centrele de detenție și "curțile poporului", începând cu 1999 au ucis un număr mare dar necunoscut de practicanți Falun Gong prizonieri de conștiință. Organele lor vitale, incluzând inimi, rinichi, ficăți și cornee, au fost extrase simultan, fără consimțământ, pentru a fi vândute la prețuri ridicate." Aceste crime încă mai au loc.

Asociația Falun Gong și website-ul Minghui (versiunea în lb chineză a Clearwisdom) au fondat Coaliția pentru Investigarea Persecuției Falun Gong (CIPFG) în martie 2006, după ce au fost expuse extragerile masive de organe de la practicanți Falun Gong, urmate de arderea corpurilor lor de către PCC. Scopul CIPFG este de a uni forțele dreptății din întreaga lume pentru a investiga în amănunțime și pentru a sfârși persecuția dusă de 7 ani de către PCC împotriva Falun Gong. Până acum, CIPFG a primit numeroase fire de investigație și rapoarte de la oameni din interiorul și exteriorul Chinei și a obținut dovezi din investigații ulterioare. Toate piesele de informație puse împreună conduc la o imagine care poate fi numită "o formă de malefic nouă pentru această planetă", după cum a descris-o avocatul David Matas.

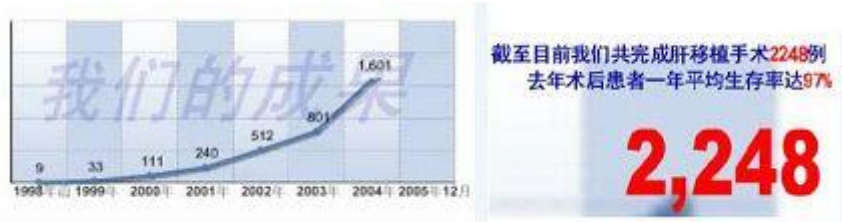
1. Industria transplanturilor de organe din China crește în același timp cu creșterea persecuției dusă de PCC împotriva Falun Gong

Conform cu raportul din 10 iunie 2006 al diviziei Wuhan al Agenției de presă Xinhua, Chen Shi, comisionar șef al Societății de Transplant de Organe din Asociația Medicală Chineză, a afirmat că în China sunt efectuate mai mult de 85 000 de operații majore de transplant de organe, 74 000 fiind transplanturi de rinichi, mai mult de 10 000 de ficat, și mai mult de 400 fiind transplanturi de inimi. China a devenit a doua națiune ca număr de transplanturi de organe, după SUA. Orice tip de transplant de organe care este efectuat în străinătate este efectuat și în China. Nivelul general al capacității de efectuare a operațiilor de transplant de organe în China este unul de top mondial. Numărul de transplanturi de organe a depășit recent 10 000 pe an, iar în ultimul an au fost efectuate și terminate mai mult de 12 000 de transplanturi în China.

Conform cu datele oficiale, aprox 18 500 de transplanturi de organe au fost efectuate în cei 6 ani dintre 1994 și 1999, iar 67 000 de transplanturi majore de organe au fost efectuate în cei 5 ani dintre 2000 și 2005, deci o creștere de 362%. Mai puțin de 200 de transplanturi de ficat au fost efectuate într-o perioadă de 9 ani, între 1991 și 1999, dar numai în 2000 au fost efectuate 254 de operații. Numărul a crescut la peste 3000 în 2003. Mai mult de 4000 de

Traficul cu organe ale practicanților Falun Gong

transplanturi de ficat au fost efectuate în 2005. În prezent, mai mult de 500 de spitale din China participă la transplanturile de organe, iar un număr necunoscut dar foarte mare de spitale efectuează transplanturi de rinichi.

Centrul Oriental de Transplant de Organe (OOTC) din orașul Tianjin

Un doctor militar veteran din orașul Shenyang a dezvăluit pe 30 aprilie 2006, "De fapt, transplanturile "underground" de organe sunt mult mai multe decât numărul publicat de guvern. De exemplu, dacă guvernul spune că sunt 30 000 de cazuri pe an, atunci numărul real este de aprox 110 000. Există o abundență de surse de organe... Multe spitale din jurisdicția armatei raportează unele transplanturi guvernului central și publicului, dar de fapt efectuează un număr foarte mare de transplanturi de organe în secret."

1.1 Uriașa bancă de donatori de organe

Cele mai multe website-uri ale spitalelor din China promit să găsească un rinichi compatibil în una sau două săptămâni, iar un ficat sau o inimă compatibilă în 2 săptămâni sau o lună. Un rinichi trebuie transplantat în 12-24 ore după ce a fost extras din corpul donatorului, iar un ficat sau o inimă trebuie transplantate imediat după moartea donatorului, sau organele trebuie extrase dintr-un corp viu. Disponibilitatea organelor compatibile nu poate fi asigurată prin donațiile voluntare, ci poate fi obținută numai prin omor premeditat. Timpul anormal de scurt pentru așteptare și numărul mare de transplanturi conduce la concluzia existenței unei bănci uriașe de organe, cunoscându-se la fiecare grupa sanguină și tipul țesutului HLA. Care este sursa de organe care menține un asemenea comerț enorm?

Nu există nici un sistem pentru donarea voluntară de organe în China, din cauze legale și culturale. Un articol din 22 iulie 2006 al Southern Metropolitan News afirmă, "Până acum, 21 de donații de organe multiple au avut loc în țara noastră, ceea ce a rezultat în 88 de donări de organe și a salvat 81 de vieți. Numărul donatorilor din regiunea Guangdong sunt jumătate din total." Date relevante din 2005 arată că în prezent donarea de organe între membrii familiei și rude în China totalizează doar 1.1% din numărul total de transplanturi, iar conform cu statisticile oficiale, sistemele care nu sunt sub jurisdicția Departamentului pentru Sănătate controlează celelalte 98.9%, adică peste 80 000 de transplanturi. PCC a admis pentru prima dată în 2005 că organele condamnaților la moarte sunt folosite în transplanturi.

Înregistrările Amnesty Internațional arată însă o altă imagine. Numărul prizonierilor executați în China a fost în medie de 1680 de persoane pe an, între anii 1995 și 1999, și 1616 între anii 2000 și 2005, arătând că nu a fost o creștere semnificativă a execuțiilor. Care este explicația pentru numărul organelor disponibile care este de 10 ori mai mare decât cel al prizonierilor executați?

1.2 Definiția PCC pentru "prizonier capital"

Transplanturile de organe din China au intrat într-o perioadă de dezvoltare accelerată după 1999, același an în care a început persecuția Falun Gong. Din invidie și din obsesia pentru putere fostul conducător al PCC, Jiang Zemin, a colaborat cu PCC și a lansat o persecuție de genocid împotriva grupului de cultivare Falun Gong ai căror practicanți urmează principiile de Adevăr-Compasiune-Toleranță.

Nenumărați practicanți Falun Gong au mers la Beijing pentru a face apel în etapele inițiale ale persecuției. Scopul lor era de a spune oamenilor din guvern și publicului general că Falun Gong învață oamenii să fie buni. Ei sperau

Traficul cu organe ale practicanților Falun Gong

că guvernul va opri persecuția și va restaura libertatea credinței. Statistici interne ale PCC arată că în timpul în care au fost cele mai multe apeluri, aprox 700 000 de practicanți Falun Gong din toate părțile țării au ajuns în suburbii ale Beijing-ului în fiecare lună. Biroul pentru Scrisori și Apel și Piața Tiananmen au devenit locuri în care agenții PCC arestau și încă mai arestează practicanți Falun Gong, care apoi sunt deținuți și bătuți cu sălbăticie, iar unii sunt torturați până la moarte. Nenumărați practicanți Falun Gong au dispărut pur și simplu.

Statistici adiționale ale PCC arată că 670 de închisori și 300 de lagăre de muncă forțată din China cunoscute publicului dețin aprox 1.8 milioane de oameni. În anii precedenți, aceste locuri din întreaga țară dețineau un mare număr de practicanți Falun Gong, iar multe își depășeau capacitatea. Datele interne ale PCC arată că până la sfârșitul lui aprilie 2001 erau arestați ilegal 830 000 de practicanți Falun Gong.

PCC a construit zeci de lagăre de concentrare secrete în întreaga țară pentru a "eradica" Falun Gong. AFP (Agenția France Press) a raportat pe 1 octombrie 2000 că PCC a construit două lagăre de concentrare în nord-estul și nord-vestul Chinei și le folosește pentru a deține practicanți Falun Gong. Fiecare lagăr deține 50 000 de oameni. Practicanții au fost transportați în aceste lagăre de muncă cu trenurile, iar până acum nimeni nu a mai ieșit viu.

Sus-menționatul doctor militar veteran din orașul Shenyang a dezvăluit pe 3 iunie 2006 că "Cel puțin 36 de lagăre de concentrare similare cu Lagărul de Concentrare Sujiatun există în China. Cel mai mare lagăr de concentrare, nume de cod 672-S este în provincia Jilin. Mai mult de 120 000 de practicanți și dizidenți sunt deținuți acolo. Lagărul de concentrare din regiunea Jiutai din provincia Jilin este al cincilea din țară după mărime, având deținuți mai mult de 14 000 de oameni."

Urmând politica de genocid a PCC și a grupului lui Jiang, "ruinați-le reputația, falimentați-i și anihilați-i fizic", media PCC a demonizat Falun Gong cu minciuni complexe. Practicanții Falun Gong sunt arestați la grămadă, deținuți și torturați. Ordinul secret al lui Jiang Zemin, "Bătutul [practicanților Falun Gong] până la moarte nu este nimic și se va socoti drept sinucidere; nu identificați corpul și ardeți-l imediat în crematoriu", a împins persecuția la o extremă isterică. Practicanții Falun Gong care persistă în credința lor în Adevăr-Compasiune-Toleranță sunt abuzați în mod barbar în închisori, lagăre de muncă, centre de detenție, spitale de nebuni și clase de spălare a creierului. Ei sunt asaltați sexual și injectați cu medicamente psihotropice. Cu toate că PCC nu a condamnat nici un practicanț Falun Gong la moarte în mod public, conform cu o estimare incompletă a website-ului Minghui numărul a peste 3000 de practicanți Falun Gong morți ca rezultat al persecuției a fost verificat prin canale civile.

Doctorul militar veteran spunea pe 30 martie 2006, "Legile PCC chiar începând cu cele din 1962 au pavat drumul către "recoltarea" nebună de organe de la prizonieri ce are loc acum. Un document de lege emis de puternica Comisie Militară Centrală a PCC se spune că a dat guvernelor provinciale autoritatea să stabilească "entități de reciclare" pentru a "folosi condamnații din zona militară din administrația sa conform cu nevoile de dezvoltare a statului și a socialismului". Urmând un amendament din 1984, acesta a evoluat într-o recoltare complet legalizată a organelor de la condamnați... practicanții Falun Gong nu mai sunt priviți drept ființe umane, ci materiale brute pentru produse comerciale.

PCC privește practicanții Falun Gong care persistă în credința lor în Adevăr-Compasiune-Toleranță drept inamici de clasă care trebuie "anihilați fizic". Aceasta este definiția PCC pentru "prizonieri capitali".

1.3 Unitățile locale de persecuție împotriva practicanților Falun Gong sunt Centrele "Băncii de organe vii" a PCC

Grupuri mari de practicanți Falun Gong deținuți în secret și privați de orice drepturi servesc drept sursă potențială pentru extragerea și vânzarea de organe pe scară largă condusă de PCC. Teste suspecte de sânge și examinări de organe sunt efectuate în închisori, lagăre de muncă, centre de detenție, clase de spălare a creierului și alte locuri. Aceste teste și examinări sunt măsuri obligatorii pentru găsirea organelor compatibile și construirea unei bănci de organe.

Traficul cu organe ale practicanților Falun Gong

La începutul lui 2005, șefii Biroului de Reeducare prin Muncă Harbin au venit în Lagărul de muncă forțată Changlinzi și au încercat să efectueze teste sanguine asupra tuturor practicanților Falun Gong. Practicanții s-au opus ferm, iar testele sanguine nu au fost finalizate. Câteva zile mai târziu, autoritățile lagărului de muncă au vorbit cu fiecare practicant individual. I-au amenințat cu bastoanele electrice și cu extinderi ale sentinței pentru a-i determina să accepte să li se extragă sânge. Gardienii îi țineau la pământ pe practicanții care refuzau să coopereze și le extrăgeau sânge în mod forțat.

Rapoarte de pe website-ul Minghui au indicat recent că pe 13 aprilie 2005 autoritățile din închisoarea pentru femei a provinciei Sichuan a extras sânge în mod forțat de la practicantele Falun Gong pentru a efectua teste sanguine, pretinzând că se urmărește detectarea SIDA. Autoritățile de la închisoarea Wumaping din Leshan, provincia Sichuan au extras sânge de la toți practicanții Falun Gong deținuți ilegal în februarie 2005. Directorul adjunct al închisorii, Tan, cu răspundere asupra sănătății, a supravegheat personal procesul și a bătut practicanții care au refuzat să coopereze cu oficialii.

În august 2004, autoritățile de la închisoarea Tiebei au extras sânge de la toți practicanții Falun Gong deținuți ilegal fără nici o explicație. Mai mult, toți practicanții care au refuzat să fie "reformați" la închisoarea Tiebei au fost luați pe 30 martie 2005. 12 dintre aceștia au fost transferați la închisoarea Gongzhuling. Personalul închisorii le-a extras sânge când au sosit, cu toate că ceilalți deținuți nu au avut parte de așa ceva. Conform cu unii practicanți Falun Gong care au fost deținuți ilegal în lagărul de muncă forțată pentru femei Heizuizi din Changchun, în 2000, 2001 și 2002, personalul închisorii au dus toți practicanții la spitalul lagărului pentru a le extrage sânge în scop de "examinare medicală". De asemenea au extras sânge de mai multe ori de la practicanții mai determinați.

În septembrie 2001, autoritățile din lagărul de muncă forțată Baiquan, orașul Liaoyun, provincia Jilin au primit ordin de a examina fizic complet pe cei peste 100 de practicanți deținuți ilegal. Examinările includeau teste sanguine, EEG, EKG, test de funcționare a ficatului, raze la plămâni și altele. Toți practicanții Falun Gong erau bărbați transferați din zonele locale, orașul Jilin și orașul Siping. În decembrie 2001, ei au fost transferați către un loc necunoscut.

În 2001, aproape 1000 de practicanți Falun Gong bărbați au fost deținuți în lagărul de muncă forțată nr. 2 din provincia Shandong, numit și lagărul de muncă forțată Wangchun. Din cauză că numărul de deținuți a crescut rapid, unii practicanți au fost transferați în orașele Jilin, Qingdao și Weifang și alte locuri. Fiecare practicant era dus la spitalul lagărului de muncă forțată (spitalul fabricii nr. 83) pentru examinări speciale. Doctorii le examinau cu grijă ficatul, rinichii și alte organe cu ultrasunete B. Au extras și foarte mult sânge pentru teste. Gardienii le spunea deseori practicanților "Dacă nu vă "reformați", guvernul are multe căi de a vă "rezolva"".

În timpul arestărilor pe scară largă de practicanți Falun Gong din iulie 2000 din orașul Guangzhou, doctorii din centrul de detenție Tianhe au efectuat teste sanguine și au examinat ficatul, inima, plămânii, rinichii și ochii fiecărui practicant deținut.

1.4 Distribuția geografică a unităților suspectate de implicare în extragerea de organe de la practicanți Falun Gong în viață

Conform cu firele de investigație și rapoartele, unități din cel puțin 28 de provincii, municipalități și regiuni autonome, distribuite în întreaga China, sunt suspectate ca fiind implicate în extragerea și vânzarea de organe de la practicanți Falun Gong în viață. Situația este în special severă în Liaoning, Jilin, Heilongjiang, Beijing, Tianjin, Shanghai, Chongqing, Fujian, Hunan, Shandong, Hebei, Hubei, Guangdong, Zhejiang, Yunnan, Sichuan, Henan, Shanxi, Jiangsu și Xinjiang.

Unele spitale, lagăre de muncă forțată, centre de detenție, centre de custodie și curți din Shanghai, Tianjin, Heilongjiang, Liaoning, Shandong, Sichuan și Guangdong au recunoscut că ei pot obține sau au obținut organe de la practicanți Falun Gong în viață pentru transplanturi.

Regiunile geografice implicate în extragerea și vânzarea de organe din corpurile practicanților Falun Gong

2. Fapte oripilante și situația curentă

2.1 Diverse spitale din China, incluzând spitale nespecializate și spitale private, efectuează un mare număr de transplanturi

Conform cu Shi Bingyi, directorul adjunct al departamentului de transplant al Asociației Medicale Chineze, operațiile de transplant au început să fie efectuate pe scară largă în întreaga China, ca "ciupercile după ploaie". Să luăm de exemplu Beijing-ul. La începutul lui 2006, 38 de agenții erau autorizate să efectueze transplanturi de rinichi, iar 32 de agenții erau autorizate pentru transplanturi de ficat. Mai multe agenții se pregătesc să adauge operații de transplant, inclusiv unele spitale care nu au neapărat personal și echipament adecvat pentru asemenea operații.

Conform cu dovezile din investigațiile și rapoartele independente, operațiile de transplant sunt efectuate în multe spitale din jurisdicția armatei, a Biroului de Securitate Publică și a poliției paramilitare, cât și în spitalele clasificate de nivel secundar sau mai jos. Chiar și spitalele specializate în medicina tradițională chineză, spitalele care sunt specializate în alte domenii și spitalele particulare sunt văzute ca efectuând un număr crescând de transplanturi.

La poarta Centrului Provincial de Cercetare a Bolilor de Rinichi Jilin localizat în spitalul de medicină chineză tradițională chinezo-japonez din orașul Changchun, pe un afiș scrie "medicina chineză [expertiza] în ceea ce privește bolile de rinichi avansează cu timpul; noi suntem lideri în transplanturi de rinichi."

În martie 2006, o femeie care a lucrat la spitalul provincial de tromboză Liaoning ce îmbina medicina vestică cu cea chinezească în Sujiatun, o suburbie a orașului Shenyang, a afirmat că fostul ei soț a efectuat operații în spital și i-a spus că în cei doi ani de dinaintea lui octombrie 2003, el a recoltat personal cornee de la aproximativ 2000 de practicanți Falun Gong. Nici unul dintre acești "donatori" de cornee nu a supraviețuit, pentru că erau aruncați în crematoriu și arși după ce celelalte organe ale lor erau recoltate de alți chirurghi. Chiar și măduva oaselor, părul, pielea și țesuturile adipoase erau extrase și vândute. Această "operațiune" a început în 2001 și a atins vârful în 2002.

În decembrie 2000, practicanții Falun Gong din China continentală au alertat site-ul clearwisdom.net că poliția din China colaborează cu doctorii din spitale și plănuiesc să vândă organele practicanților. Spitalele au primit cote pentru organe. Unul din spitalele de medicină tradițională din orașul Shijiazhuang a primit o cotă de șase.

Centrul de Prevenire și Control a bolilor profesionale de la Spitalul Poporului nr. 2 din provincia Shanxi a devenit un centru de-facto de transplant de rinichi. Centrul, localizat pe strada Shuangta de vest în orașul Taiyuan, era original spitalul municipal pentru boli profesionale din Taiyuan. Acum, în fiecare zi mai mult de 100 de oameni așteaptă transplanturi. Numai pe 15 august 2006 centrul a efectuat 11 transplanturi de rinichi, la un preț de aproximativ 100 000 de yuani fiecare. Spitalul câștigă aproximativ 250 de milioane de yuani pe an.

Spitalul Rende localizat în Zona de Dezvoltare Industrială pentru Tehnologii Moderne din orașul Weifang, provincia Shandong, este un spital privat cu doar 20 de angajați. Cu toate că este mic și practic necunoscut, ei au efectuat destul de multe transplanturi de rinichi în ultimii ani. Conform cu un doctor din spital, numai în luna de dinaintea Anului Nou Chinezesc 2006 ei au efectuat cinci transplanturi de rinichi. În mai 2006, ei au efectuat opt transplanturi de rinichi. "Donatorii" erau descriși ca fiind tineri, sănătoși și majoritar bărbați. Toate operațiile se efectuau noaptea. Doctorul Cui de la spital spunea, "Cu toate că spitalul nostru este mic, noi ne specializăm în transplanturi de rinichi. Operațiile sunt făcute în maxim 24 de ore de la extragerea organului din corpul sursă. Calitatea este garantată absolut. Directorul spitalului extrage rinichii și efectuează personal transplantele."

Conform cu website-ul pentru educația contra tuberculozei și a altor website-uri, spitalul central al Biroului Administrativ Shengli Petroleum din Dongying, provincia Shandong, a devenit spitalul școală pentru Universitatea de Medicină Shandong, Universitatea de Medicină Weifang și Colegiul Medical Jining. În octombrie 1999 a fost efectuat la spital primul transplant de rinichi. În octombrie 2002, a fost efectuat primul transplant de ficat. Acum, spitalul are o capacitate mare de efectuare a transplantelor de rinichi. Pe 26 aprilie 2006, au fost efectuate șase transplanturi de rinichi. Din 9 până în 12 ianuarie 2004, au fost efectuate 10 transplanturi de rinichi și unul de ficat.

2.2 China devine centrul de transplant al lumii

În 30 aprilie 2006, o sursă din interiorul spitalului militar Shenyang a spus: "China este în vârful topului mondial la exporturile de părți de corpuri umane vii. China a format o rețea uriașă pentru comerțul cu organe în întreaga lume și a devenit centrul global pentru transplantul de organe. Din 2000, China a efectuat 85% din toate transplanturile lumii." Aceste numere au fost incluse într-un raport către Comisia Militară a partidului comunist chinez. Câțiva oameni au fost promovați generali pentru asemenea "realizări" remarcabile în acest domeniu.

La Centrul Oriental de Transplant de Organe din Tianjin, mai mult de 85% dintre pacienți nu sunt chinezi. Cei mai mulți sunt din aproximativ 20 de țări și regiuni, incluzând Coreea, Japonia, Malaiezia, Egipt, Pakistan, India, Arabia Saudită, Amman, Hong Kong, Macao și Taiwan. Conform cu un pacient coreean care a primit un transplant de rinichi la spital, au fost efectuate 53 de transplanturi de ficat între 16 și 30 decembrie 2005.

La sfârșitul lui martie 2006, din cauza lipsei de paturi libere, în plus față de paturile de la etajele de la 4 la 7 ale spitalului, a mai fost închiriat și etajul 8 al Spitalului Internațional Cardiovascular Tianjin pentru a găzdui pacienți din Coreea. Pacienții pentru transplant au umplut de asemenea și etajele de la 3 la 6 al hotelului Huaxia și etajele 24 și 25 al hotelului Tiancai. Chiar și așa, uneori a fost insuficient.

Conform cu rapoarte ale Xinhua Net și ale website-ului Hepatologia Chineză, noua clădire a Centrului Oriental de Transplanturi a fost deschis oficial pe 1 septembrie 2006. Centrul, cu 500 de paturi și ocupând 46 000 de metri pătrați, are peste 10 000 de pacienți pe an. Centrul de operații poate găzdui nouă transplanturi de ficat și opt transplanturi de rinichi simultan. Este cel mai mare și mai complet centru de transplant din Asia. Pe lângă transplanturile de ficat, vor mai fi efectuate pe larg și transplanturi de rinichi, pancreas, os, piele, păr, celule stem, inimă, plămân, cornee și gât.

Ziarul Today Evening News din Tianjin a publicat un articol numit "Deschiderea noii clădiri a Centrului Oriental de Transplantare semnalează creșterea numărului de transplanturi". Articolul descria experiența unui pacient coreean care aștepta obținerea unui nou rinichi. Pacientul a ajuns în China în mai 2006. El plănuise inițial să primească un transplant la spitalul Renji din Shanghai. Însă, spitalul a primit ordine de la autoritățile superioare să oprească temporar transplanturile de organe în oraș. El a fost transferat la Spitalul Poporului nr. 1 din Hangzhou provincia Zhejiang pe 3 iunie. El a văzut pacienți din întreaga lume și de toate rasele. Organele erau extrase de doctori în uniforme militare de la deținuți condamnați la închisoare. La spitalul Zhongshan din Shanghai, șase transplanturi de rinichi au fost efectuate într-o singură noapte la începutul lui septembrie 2005. Destinatarii erau din Coreea și Japonia. În Coreea există companii specializate în aranjarea călătoriilor pentru transplant către Shanghai, Guangdong, Tianjin, Chongqing și alte zone din China.

Spitalul Gaoxin din Xi'An, provincia Shaanxi, este un joint-venture cu o companie de administrare de spitale din Marea Britanie. Centrul său de transplant de organe a fost deschis în 2003. Expertul de rangul cel mai înalt de acolo este dr. Shi Bingyi, care este de la un centru de transplant de organe de la Spitalul Militar 309 din Beijing. Centrul de transplant al spitalului Gaoxin a atras un mare număr de pacienți ne-chinezi pentru transplanturi de rinichi, ficat și inimă. În ultimii doi ani au fost efectuate mai mult de 500 de transplanturi de rinichi aici la spital. Conform cu Fan Yuhui, director adjunct al centrului de transplant, centrul controlează o sursă uriașă de donatori de organe și poate găsi rapid donatorul potrivit pentru un pacient și poate garanta că organele sunt transplantate rapid după ce sunt extrase din corpul sursă. Aceasta este atracția principală pentru multe companii străine de comerț cu organe.

Departamentul pentru Sănătate al Republicii China (Taiwan) spunea că până la sfârșitul lui iulie 2006, aproximativ 6900 de pacienți așteptau transplanturi de organe în Taiwan. Însă, doar 570 de transplanturi sunt făcute în fiecare an în Taiwan, determinându-i pe mulți pacienți să se îndrepte spre Beijing, Tianjin și Guangdong pentru a căuta transplanturi de organe.

2.3 Câteva "recorduri" îngrozitoare

Un raport al *China Times* din 1 mai 2006, spunea că spitalul Chung Gung din Xiamen, care era finanțat masiv de către două companii majore din Taiwan, se va deschide până la sfârșitul anului. Spitalul are o capacitate planificată de 4500 de paturi și se va concentra în principal pe transplanturile de organe. Un om de afaceri taiwanez care trăiește în Xiamen a spus că mai mult de 3000 de transplanturi de rinichi au fost efectuate la un spital de gradul 3 din Zhangzhou (lângă Xiamen), provincia Fujian, în fiecare an. Cel puțin un sfert din pacienți sunt din Taiwan. El estimează că profiturile spitalului Chung Gung vor fi excepționale.

La o adunare din Boston din 24 iulie, dr. Torsten Trey din Germania a condamnat practica partidului comunist chinez de recoltare de organe de la practicanți Falun Gong în viață. Dr. Trey a spus că un chirurg din Tianjin i-a mărturisit că spitalul la care lucrează este unul din cele trei spitale din Tianjin care sunt calificate pentru a efectua transplanturi de organe. Ei fac aproximativ 2000 de transplanturi de ficat pe an. "Acest număr depășește numărul operațiilor efectuate în întreaga Germanie într-un an". Dr. Trey era în Boston pentru a participa la primul Congres Mondial pentru Transplante.

Website-ul spitalului Xiangya al Universității Centrale de Sud spunea că pe 28 aprilie 2006, centrul de transplant al spitalului a terminat 17 transplante de organe, incluzând două transplanturi de ficat, șapte de rinichi și opt de cornee. El a spus, "Realizarea unui asemenea număr mare de transplanturi într-o singură zi indică faptul că transplanturile de organele au devenit ceva de rutină la spitalul nostru". Pe 26 mai 2005, 15 transplanturi au fost efectuate la spital. Pe 3 septembrie au fost transplantate șapte inimi, ficăți sau rinichi.

Conform cu un articol din Beijing Business Today din 7 septembrie 2005, Guan Delin, directorul adjunct al spitalului nr. 1 al Universității Tsinghua și de asemenea director adjunct al centrului municipal de transplant de organe din Beijing, a terminat "peste 2700 de transplanturi de rinichi, peste 40 de transplanturi de rinichi între membri de familie, și aproape 20 de transplanturi combinate pancreas-rinichi". În urmă cu trei ani, Guan primise titlul de director onorific al spitalului de boli renale din provincia Yunnan. Pe 25 mai 2006, el a condus și a efectuat opt transplanturi de rinichi.

Website-ul "Tranplanturi din China de Nord", care este găzduit de centrul de transplant al spitalului nr. 1 al Universității Jilin, spunea, "Profesorul Fu Yaowen din centrul de transplant a lucrat cu alții pentru a termina 2600 de transplanturi de rinichi homologous, peste 20 de transplanturi de rinichi autologous și are o experiență bogată". Surse spun că soția lui Fu, Sun Suping, este în prezent judecător șef la Curtea Zonei de Dezvoltare Economică și Tehnologică din Changchun, cu legături strânse cu Biroul de Securitate Publică, Procuratura și sistemele legale din provincia Jilin. Ea este bine familiarizată cu multe surse de organe. Spitalul este în proces de construire a unei noi clădiri pentru centrul de transplant de rinichi și caută în mod activ resurse pentru a extinde operațiunea.

Website-ul pentru centrul de transplant de organe al spitalului nr. 2 al Spitalului Militar General spunea că directorul adjunct al centrului Shi Bingyi a efectuat personal peste 1200 de transplanturi de rinichi, 1111

Traficul cu organe ale practicanților Falun Gong

transplanturi de ficat, 2 transplanturi de inimă, 2 transplanturi combinate pancreas-rinichi, 2 transplanturi combinate ficat-rinichi și 5 transplanturi de celule stem.

O sursă a spus, "În timpul anilor 2000 și 2001, transplantele de rinichi erau efectuate chiar și sâmbăta și duminica la spitalul Chaoyang din Beijing. Recordul a fost de 21 de operații într-o singură zi; uneori au efectuat 14 operații pe zi. În timpul săptămânii, asemenea operații este de asemenea comune."

O altă sursă din orașul Dalian, provincia Liaoning, a spus "Nu cu mult timp în urmă, o rudă de-a mea a fost trimisă de la Spitalul Poporului nr. 3 din orașul Dalian către Institutul pentru ochi Shandong. Institutul pentru ochi a confirmat că trebuia înlocuită corneea. După numai trei zile de stat la spital, ea a avut operația de transplant de cornee. Sunt mulți doctori tineri la spital, iar mulți pacienți sunt din toate părțile țării. Paturile spitalului sunt aproape toate ocupate. Doctorii sunt foarte ocupați și efectuează mai mult de 12 operații de transplant pe zi."

Lin Minzhuan, directorul diviziei de transplant al Spitalului Zonei pentru Dezvoltare Economică și Tehnologică Guangzhou (fost director al Centrului de Purificare a Sângelui și Transplant de Organe de la spitalul Zhujiang al Universității Militare Medicale nr.1) a condus peste 2000 de transplantate de rinichi.

Spitalul Poporului Taiping din orașul Dongguan, provincia Guangdong, care este clasat doar ca spital de gradul doi, a început operațiile de transplant în 1999. Cei mai mulți pacienți erau din alte țări. Până acum, au fost efectuate la spital peste 2000 de transplanturi. Numai în primele trei luni ale anului 2006, doctorii din spital au efectuat peste 300 de transplanturi de rinichi.

Ce tragedii cutremurătoare se ascund în spatele acestor "realizări glorioase"!

3. PCC conduce extragerea de organe de la practicanți Falun Gong în viață folosind Armata

3.1 Armata este inima sistemului care conduce extragerea de organe de la practicanți Falun Gong în viață

În aprilie 2006, un martor din interiorul sistemului medical militar a dezvăluit crima PCC de extragere de organe de la practicanți Falun Gong în viață. Unele dintre mărturiile sunt repetate mai jos:

"Sistemul central de management din China pentru extrageri și transplanturi de organe de la practicanți Falun Gong în viață este din armată. Supravegherea și conducerea militară este efectuată de personalul militar afiliat sau organizații autorizate de Comisia Militară a PCC. Informațiile asociate sunt clasificate drept secrete militare. Personalul militar de supraveghere și conducere are dreptul de a aresta, deține sau executa orice doctor, polițist, polițist paramilitar sau cercetător care dezvăluie secrete către exterior. Personalul militar are imunitate de la Comisia Militară a PCC. Multe unități militare sunt de fapt lagăre de concentrare."

"În lagărul de concentrare subteran de la spitalul districtului Sujiatun erau cu adevărat deținuți peste 10 000 de oameni la începutul anului 2005, dar în prezent, numărul deținuților este menținut la 600-750. Mulți deținuți au fost transferați în alte lagăre de concentrare". "Ia nu mai mult de o zi pentru a transfera 5000 de oameni într-un tren marfar închis pe o rută specială. Am fost martor la un tren marfar condus special care transfera peste 7000 de oameni într-o singură cursă de la Tianjin în zona Jilin. Mergea noaptea, păzit de armata chineză. Toți din tren erau legați cu câtușe de bare de tavan proiectate special, ca și puii de rotiserie."

"Cum am spus mai înainte, în ochii acestor oameni [care fac operațiile], oamenii cărora le extrag organele nu mai sunt priviți ca oameni, ci ca animale. Când o fac pentru prima sau a doua oară, unii se simt nesiguri și nervoși. Dar

după o mie de operații, totul se schimbă. Ei devin nepăsători cu privire la extragerea de organe de la oameni vii și despre arderea în crematoriu a oamenilor vii."

"În China, un număr foarte mare de oameni vii sunt exportati. Cu alte cuvinte, oamenii chinezi care îndeplinesc anumite criterii fizice sunt exportati în străinătate ca produse printr-o filieră, iar ei sunt însoțiți de forme de consimțământ "voluntare" fabricate. Transplanturile de organe sunt efectuate în afară, iar corpurile surselor de transplant sunt distruse. În multe țări există agenții operate de China care se ocupă de corpuri după ce au loc transplanturile de organe de la oameni vii. Multe ambasade chineze și consulate sunt de asemenea implicate. Știu despre mai mult de 940 de oameni exportati în 2005."

"După declarațiile regimului, toate donațiile de organe sunt voluntare și efectuate pe canale oficiale. Practicanții Falun Gong și alți deținuți sunt ținuti cu numele real, dar când vine vorba de transplanturi de organe sunt folosite nume fictive. Cu alte cuvinte, o identitate falsă este creată pentru fiecare persoană. Însă toată informația persoanei este completă și este semnat un formular de donație de organe de transplant (cu o semnătură falsă). Am întâlnit mai mult de 60 000 de asemenea documente cu semnături falsificate. Toate spuneau că individul acceptă voluntar să fie sursă pentru un anume transplant de organ (inclusiv inimă) și va fi responsabil pentru toate consecințele. Multe semnături au grafia aceleiași persoane. Aceste documente sunt ținute pentru 18 luni și trebuie distruse după ce trec cele 18 luni. Documentele sunt ținute în regiunile militare de la nivel de provincie. Pentru a vedea aceste documente este nevoie de permisiune de la comisionarul special local al Comitetului Central al PCC."

3.2 Rolul important al spitalelor militare

Datorită accesului lor convenabil la banca de organe a practicanților vii Falun Gong închiși, spitalele militare, incluzând armata chineză, spitalele poliției militare și spitalele biroului de securitate publică joacă un rol important în extragerea de organe de la practicanți Falun Gong în viață. Cu priceperea și echipamentele lor avansate, aceste spitale militare au efectuat transplanturi de organe în cantități mari extrăgându-le de la practicanți Falun Gong vii și vânzându-le. Li se dau "responsabilitatea importantă" de a efectua transplanturi de organe liderilor PCC și VIP-urilor străini. PCC i-a transformat în "măcelari în haine albe".

Spitalul General al Armatei de Eliberare a Poporului (PLA) (sau spitalul "301" din Beijing) este cel mai mare spital general al PLA. Oferă tratament medical, educație clinică, îngrijire de sănătate și cercetare științifică. Toate bolile complicate ale personalului medical de diferite ranguri și categorii din diferite regiuni militare sunt trimise către spitalul general PLA. Oferă tratament medical și îngrijire de sănătate liderilor statului și comitetelor militare. Este o regulă a spitalului ca sursele și numărul de organe pentru transplanturi de organe trebuie ținute secret. Oricine dezvăluie informație nu va mai efectua niciodată vreo operație. În iulie 2006, un doctor a promis unui pacient că îi va găsi un ficat compatibil în doar o săptămână.

La spitalul de sud al Universității Medicale Militare nr. 1 al orașului Guangzhou și la spitalul Daxinhua al serviciului militar din orașul Chongqing, elicopterele pot ateriza direct pe acoperișul spitalelor. Aceste spitale pot cere escortă militară pentru organele extrase sau pentru "donatori" dacă au nevoie să asigure succesul și discreția unui serviciu de transplant de organ pentru un VIP chinez sau străin. Acesta este un secret cunoscut.

În vol. 3, nr. 11 din noiembrie 2003 al Revistei Medicale Chineze, doi doctori de la spitalul de sud al Universității Militare Medicale nr. 1 din orașul Guangzhou au publicat un articol numit "Experiențe din ghidarea studenților care efectuau practica la transplanturile clinice de rinichi". Acolo scrie:

"Odată cu creșterea transplanturilor de rinichi în departamentul nostru, mulți doctori tineri din toată China, inclusiv cei din armată, caută să obțină diplome de Master și PhD la colegiul nostru pentru transplanturi de rinichi. Când termină școala ei trebuie să lucreze ca rezidenți la departamentul nostru pentru 6-8 luni."

"Extragerea unui rinichi este o parte importantă din transplantul de rinichi. Cheia este de a reduce pierderea de sânge cald. În diverse medii complicate, doctorii trebuie să prevină alterarea rinichiului în timpul extragerii. [...] Înainte de fiecare operație de transplant de rinichi, instructorii vor explica rezidenților punctele importante ale operației. După fiecare operație, instructorii vor explica rezidenților cum au rezolvat ei problemele din timpul operației. [...] Odată cu creșterea numărului de rezidenți implicați în extragerea de rinichi, ei vor începe să extragă rinichi sub supravegherea instructorilor respectivi, [...] Rezidenții au învățat din experiența practică din timpul operațiilor de transplant de rinichi. [...] Ajungând de la a ști puțin despre transplantul de rinichi la nivelul de medic profesionist de transplant de rinichi, majoritatea rezidenților, la absolvire, au fost trimiși la diferite spitale și au devenit parte din echipa principală de acolo pentru transplantul de rinichi."

Pe multe website-uri legate de transplanturile de organe, un mare număr de doctori tineri de transplant de organe pretind că ei "au o bogată experiență în extragerea și transplantul de organe". Articolul citat din Revista Medicală Chineză ilustrează modul cum PCC antrenează acești doctori, care în loc să devină salvatori de vieți devin criminali, măcelari inumani în haine albe.

3.3 Numărul uriaș de transplanturi de organe efectuate în spitalele militare

Conform cu investigația efectuată de Organizația Mondială de Investigare a Persecuției Falun Gong (WOIPFG), până acum, majoritatea dintre cele 150 de spitale militare din China au efectuat transplanturi de organe. Informația descoperită pe website-urile acestor spitale dezvăluie numărul șocant de mare de transplanturi de organe.

Ca organizație medicală cheie pentru transplanturi de organe în armată, Spitalul Universității Militare Medicale secundare Changzheng este privit ca "foarte realizat". Conform cu statisticile proprii publicate, spitalul a efectuat peste 2800 de transplanturi de rinichi și peste 300 de transplanturi de ficat. În cele 9 zile dintre 22 aprilie și 30 aprilie 2005, spitalul a terminat 16 transplanturi de ficat și 15 transplanturi de rinichi. Conform cu website-ul său, spitalul pretinde că a atins un nou record pentru cel mai mare număr de transplanturi în cel mai scurt timp.

Departamentul pentru ficat de la Spitalul de sud-vest al Universității Militare Medicale nr. 3 din orașul Chongqing a devenit centrul de transplant de ficat al PLA. De fapt, acum este unul dintre cele mai mare centre de operații pe ficat și pancreas. A pornit de la efectuarea transplanturilor de ficat în 1999. Spitalul are 3 saloane de operație pentru ficat și pancreas. În fiecare an peste 3000 de pacienți chinezi și străini suferind de boli de ficat și pancreas vin aici pentru tratament medical. Până acum au efectuat peste 2400 de transplanturi de organe. De asemenea are utilitățile și personalul profesional pentru a efectua 6 transplanturi de ficat în același timp. Pentru a-și extinde capacitatea sa de transplant de ficat, spitalul a mărit numărul de paturi de la 122 la 150.

Spitalul General al Regiunii Militare Jinan poate că este un spital de dimensiune medie, dar departamentul său de Urologie a terminat 1500 de transplanturi de rinichi. Qilu Evening News a avut următorul raport pe 21 martie 2005, despre președintele Li Xiangtie, care a absolvit la Universitatea Militară nr. 2 din Shanghai: "Sub conducerea președintelui Li Xiangtie, departamentul de Urologie are drept angajați un grup de profesioniști excelenți. Departamentul are capacitatea de a efectua 6 transplanturi de rinichi în același timp și a creat un record național prin efectuarea a 16 transplanturi complete de rinichi în 24 de ore." Instructorul lui Li Xiangtie, dl. Li Shenqin, a efectuat peste 1000 de transplanturi de rinichi.

În raportul său din 23 mai 2006 numit, "Tărâmul și țelul înalt al unui doctor militar", Liaoxi Commercial Newspaper spunea că Chen Rongshan, președinte al spitalului "205" al PLA și vicepreședinte al Subcomitetului de Urologie al Asociației Medicale din orașul Jinzhou, a terminat 568 de transplanturi de rinichi. Spitalul "205" al PLA este localizat în micul oraș Jinzhou. Este băttor la ochi faptul că este capabil să obțină un număr așa de mare de rinichi compatibili.

În timpul investigațiilor telefonice ale Coaliției pentru Investigarea Persecuției Falun Gong (CIPFG) [pozând drept un pacient potențial de transplant de organ], investigatorii au descoperit că multe spitale militare, cum ar fi Spitalul General Militar Nanjing, Spitalul General Militar Shenyang, Spitalul General Al Armatei Shandong și Spitalul General Militar Fujian pretindeau că au efectuat multe transplanturi de organe. Spitalul General Militar Fujian pretindea că numărul de transplanturi este pe locul doi sau trei în ultimii 2-3 ani. Spitalul Forțelor Aeriene Xinjiang pretindea că are un mare număr de donatori de organe cu vârste între 20 și 30 de ani. Pretindea de asemenea că atunci când doctorii din Beijing și Shanghai nu pot găsi rinichi își aduc pacienții aici.

4. Regimul PCC promovează industria transplanturilor de organe umane

Un martor la ce s-a întâmplat în lagărul de concentrare Sujiatun spunea că în ochii PCC practicanții Falun Gong nu sunt tratați drept ființe umane, ci ca materiale brute care pot fi transformate în bunuri. Corpurile lor sunt folosite în scopul de transplanturi de organe și experimente medicale. Sistemul PCC a așternut o fundație pentru dezvoltarea rapidă a industriei chineze de transplant de organe.

4.1 PCC investește uriașe sume de bani în promovarea dezvoltării tehnicilor și practicilor clinice pentru transplanturi

PCC folosește drept bază unele spitale locale și spitale militare școală și investește o sumă uriașă de bani pentru a stabili numeroase centre de cercetare a tehnologiilor de transplant de organe și laboratoare cheie. În același timp, PCC angajează spitalele care efectuează un număr mare de proceduri de transplanturi de organe să urmeze practicile clinice și să folosească noua tehnologie în această industrie emergentă.

Colegiul Medical nr. 3 Xiangya din orașul Changsha a fost desemnat de către Ministrul Sănătății Publice drept un punct focal al dezvoltării. Ocupa 223 de acri chinezești și a cerut o investiție de capital de 550 de milioane de yuani. În 2001, institutul său de cercetare asupra transplanturilor de organe a cheltuit peste 80 de milioane de yuani pentru a construi un centru de transplant de organe cu 150 de paturi. Pe 3 iunie 2005, Agenția de Știri Xinhua a raportat că a fost deschis un nou centru de cercetare a tehnologiilor de transplant de calibrul național în Colegiul Medical nr. 3 Xiangya din Universitatea Zhongnan. Directorul Centrului de Cercetare, Huang Zufu, pretindea că acest centru este un lider în domeniul materialelor biologice, ingineriei structurale, structurii celulare și a transplanturilor de organe. Următorul pas este de a combina cercetarea științifică, practica clinică, dezvoltarea și producția într-o singură unitate pentru a deveni un centru ingineresc de transplant.

Conform cu un raport din Liberation Daily din 2004, în 2002 Comitetul Științific din Shanghai a stabilit numeroase teme semnificative de cercetare asupra transplanturilor de organe și a investit 8 milioane de yuani pentru a dezvolta practica clinică și proiectele de cercetare asupra inimii, plămânului, ficatului și altor organe majore pentru transplant la următoarele 5 spitale- Spitalul Zhongshan al Colegiului Fudan, Colegiul secundar al Spitalului Medical Ruijin, Spitalul municipal principal, Spitalul de ficat și fiere al Universității Militare Medicale nr. 2 Dadongfang și Spitalul municipal de Plămâni. În 2003, s-au efectuat 1000 de operații de transplant de organe în Shanghai, incluzând peste 400 de transplanturi de ficat și 57 de inimă. Aceasta a depășit numerele din 2001 de mai mult de 10 ori, propulsând Comitetul Științific din Shanghai pe primul loc național și internațional în diferite categorii de operații de transplant de organe. De exemplu, a fost primul care a efectuat transplanturi de plămâni de la o grupă sanguină diferită. "Transplanturile de ficat și abdominale" ale comitetului și "transplanturile de ficat și de organe hepatorenale extrase" au câștigat Premiul de Succes al Serviciului Clinic și Medical din Shanghai 2003. În 1999, Spitalul Changzheng avea foarte puține cazuri de transplant de organe. În aprilie 2006 pretindea că are patru echipe care efectuează operații 24 de ore pe zi.

Universitățile militare medicale ale PCC și colegiile medicale au antrenat un mare număr de studenți să devină inima spitalelor de transplant de organe. Aceste colegii medicale și spitalele lor afiliate au asistat și au instruit alte unități medicale în dezvoltarea procedurilor de transplant de organe. Ele se numesc Academia Militară Huangpu pentru Transplant de Organe.

Spitalul Chirurgical pentru Ficat și Vezică Biliară Xinan al Spitalului Universității Militare Medicale nr. 3 din orașul Chongqin a fost stabilit să devină laboratorul principal al transplanturilor de ficat pentru persoanele din People's Liberation Army (PLA) și un centru pentru transplanturi de ficat pentru întreaga forță armată. Spitalul are echipament de primă clasă foarte avansat, laboratoare multi-funcționale și unul din cele mai mari departamente chirurgicale de ficat, vezică biliară și pancreas din lume. De asemenea asistă la și predă proceduri de transplant de ficat pentru 21 de unități medicale din următoarele provincii: Jiangsu, Shandong, Guangdong, Shanxi, Henan, Yunnan, Sichuan, Xinjiang, Guizhou și Fujian. Website-ul său afirmă că ei au antrenat 50 de studenți post-doctoranzi și doctoranzi, 75 de deținători de diplome de master și 762 de studenți absolvenți în domeniul chirurgiei ficatului, vezicii biliare și pancreasului din China. Acești absolvenți reprezintă pilonul tehnic principal și liderii științifici în operațiile de ficat, vezică biliară și pancreas din China.

Spitalul Qianfoshan din orașul Jinan, provincia Shandong are 800 de paturi. Operații de transplant de rinichi, ficat, testicol, plămân și cornee sunt obișnuite la acest spital. Spitalul are 44 de instructori de PhD și master și peste 90 de profesori care predau la Universitatea Shandong. Ei predau practicile clinice la Colegiul de Practică Clinică al Universității Shandong, la Universitatea Medicală Chineză Shandong, Colegiul Medical Weifang, Colegiul Medical Taishan, Colegiul Medical Binzhou și la școlile medicale ale departamentelor provinciale pentru sănătate publică. Spitalul Qianfoshan folosește un sistem numit "apa curgătoare" pentru a recolta organe de la practicanți Falun Gong. Ei colaborează cu închisorile și lagărele de muncă provinciale care operează drept unități de stocare a organelor vii pentru recoltările și transplanturile de organe. Afacerile sunt intermediare de traficanți de organe care iau o parte din profit. Împreună, ei formează o linie de producție criminală și eficientă.

Spitalele afiliate ale universităților renumite cum ar fi Universitatea Qinghua, Universitatea Beijing, Universitatea Poporului, Universitatea Fudan, Universitatea Tongji, Universitatea Zhongnan, Universitatea Jilin, Universitatea Tehnică Huazhong, Universitatea Shanghai Jiaotong, Universitatea Guangzhou Zhongshan, Universitatea Xian Jiaotong și Universitatea Lan, cât și spitalele afiliate ale celor mai multe școli medicale dezvoltă cu toate tehnologii de transplant de organe și conduc instrucții de practici clinice și instrucții de școală.

4.2 Sistemul medical chinez promovează transplanturile de organe

În martie 2006, ministrul adjunct Huang Jiefu din Ministerul Chinez pentru Sănătate Publică a afirmat: "Pentru ca un spital să treacă inspecția Spitalului Sanjia, una din cerințe este abilitatea de a termina mai mult de 5 tipuri de operații de transplant de organe. De aceea, transplanturile de organe au devenit un scop și un instrument de marketing pentru spitale. În prezent, există multe spitale în țară care dezvoltă proceduri de transplant de organe pentru rinichi, ficat și inimă."

În China continentală, certificarea pentru transplantul de organe este obținută prin desemnare administrativă și prin îndeplinirea unor anumite standarde medicale. Acest sistem este numit "mersul cu două picioare". Pe de o parte, departamentele medicale de administrație și management desemnează fiecărei regiuni o cotă pentru transplanturile de organe. De exemplu, Guangzhou de Vest trebuie să aibă un anumit număr de spitale care au permisiunea de a efectua transplanturi de organe, iar Guangzhou de Est are numărul său propriu. Drept rezultat, unele spitale care nu îndeplinesc criteriile și cerințele au primit o cotă de a efectua transplanturi de organe. Pe altă parte, unele spitale creează propriile lor standarde pentru a fi aprobate de către departamentele relevante și a-și atinge scopul de a efectua proceduri de transplant de organe. Ispitite de profiturile uriașe, din ce în ce mai multe spitale au început să efectueze transplanturi de organe chiar dacă nu îndeplinesc criteriile.

Ministrul Mao Xiaoling de la Ministerul Evaluării Calității Asociației Medicale Guangdong a afirmat: "Din 50 de spitale din provincie care au aplicat pentru aprobarea de a efectua transplanturi de organe, 18 au fost respinse. Din cele respinse, unele efectuează proceduri de transplant de organe. Din câte știu, sunt mai mult de 10 spitale în Guangdong care nu au aplicat pentru aprobare și care efectuează operații de transplant de organe. Din cauza lipsei de supraveghere administrativă și a legilor, noi suntem neajutorați și nu putem decât să îi observăm cum efectuează aceste operații." În acest punct, nu avem numărul total al spitalelor care sunt implicate și nici numărul de operații care au fost efectuate în Guangdong.

4.3 Ministerul Sănătății Publice ia conducerea în a forma o rețea națională de transplant și distribuție de organe

Conform cu Dazhong Daily, în septembrie 2003 ministrul adjunct Huang Jiefu de la Ministerul Chinez al Sănătății Publice a ținut un seminar despre stabilirea legilor chineze pentru transplant de organe la Colegiul nr. 3 Xiangya din Universitatea Zhongnan. Huang Jiefu a subliniat faptul că legislația trebuie să rezolve problema curentă de distribuție și management a organelor. Poate fi rezolvată sub administrația Ministerului Sănătății Publice și treptat să formeze o rețea ce implică provinciile, regiunile și întreaga națiune, atingând în cele din urmă scopul de evitare a transportului de organe pentru a diminua costurile procedurii la jumătate și a scădea timpul de așteptare pentru a crește dramatic numărul de proceduri efectuate. La Conferința Ministerului Sănătății Publice din octombrie 2005, Huang Jiefu a menționat că, Colegiul nr. 3 Xiangya va lua responsabilitatea de coordonare a rețelei naționale de transplant de organe.

Intellectualii estimează că Ministerul Sănătății Publice, sub direcția Armatei, a stabilit câteva unități de stocare de dimensiuni mari a țesuturilor de organe în China. Spitalele de transplant de organe și instituțiile importante cum ar fi Colegiul nr. 3 Xiangya devin centrele de coordonare națională pentru distribuția de organe. Ele vor fi responsabile pentru coordonarea tuturor unităților de stocare de organe din țară și stabilirea unei rețele naționale de distribuție de organe. Conform cu unele rapoarte, este posibil ca provinciile Jilin, Liaoning, Heilongjiang, Xinjiang, Shandong, Hunan, Tianjin, Hebei, Yunnan, Sichuan, Chongqing, Fujian și Guangdong să aibă toate unități de dimensiuni mari de stocare de organe vii.

4.4 Transplanturi de organe eligibile de a fi acoperite de Asigurarea de Sănătate

Pe 14 iunie 2006 a fost anunțat la o conferință de presă dată de Summit-ul Internațional Medical al doilea din Shanghai că operațiile de transplant de organe efectuate la șapte dintre spitalele de a clasa a treia din Shanghai vor fi acoperite de asigurarea medicală. Cele șapte spitale sunt: Zhongshan, Huashan, Ruijin, Renji, Changhai, Changzheng și Spitalul municipal nr. 1. Anunțul a fost raportat în ziarul Xinwen Morning pe 14 iulie. Știrea a fost relatată de profesorul Wang Guomin, vice-președinte al Școlii Medicale a Universității Fudan și a spitalului afiliat, Zhongshan.

Conform cu un raport al Agenției de Știri Xinhua Shanghai din 12 iulie, începând cu 15 iulie, procedura de transplant a celulelor stem va fi acoperită de asigurarea medicală de bază din Shanghai. Aceasta reduce costurile medicale pentru pacienții de transplant de măduvă cu o treime sau chiar jumate.

Pe 6 septembrie 2005, Xinkuai News a raportat că dl comisar politic al provinciei, Zou Yuezhao a propus următoarele: "Din cauza faptului că Guangdong are cel mai mare număr de oameni cu hepatită B din țară, este numită "Provincia cu boli de ficat". Cu toate că unele familii și-au epuizat economiile de o viață pentru un transplant de ficat pentru a-și extinde temporar viața, ei nu își pot permite cheltuielile medicale. Noi ar trebui să extindem asigurarea publică de sănătate și compensația medicală acelor pacienți cu boli severe de ficat care au nevoie de transplant de ficat și medicație anti-respingere." Departamentul provincial de muncă și Departamentul

Securității Sociale au exprimat că ei grăbesc cercetarea și analiza pentru a obține aprobarea de la Ministerul Asigurării Muncii.

Pe 21 iulie 2006, Nanfan Daily News a raportat: "Centrul Municipal de Management a Securității Sociale a anunțat ieri că orașul Shenzhen este în fruntea națiunii în includerea transplanturilor de inimă și ficat și a terapiei imunologiei celulelor de tumoare în Asigurarea Locală Medicală Suplimentară." Șeful Departamentului Medical de Securitate Socială Shenzhen, Shen Hualiang a spus că pentru a reduce povara economică asupra asiguratului, Asigurarea Locală Medicală Suplimentară va acoperi 85% din cheltuielile medicale relevante. Aceasta va conduce la și mai multe operații de transplant, care în mod normal sunt un lucru bun, dar în China este un fapt îngrozitor având în vedere care este sursa acestor organe.

Concluzii

Website-ul Centrului de transplant Oriental Tianjin susține: "Datorită suportului din partea guvernului comunist chinez, procedurile de transplant de organe s-au îmbunătățit foarte mult. Curtea Supremă Comunistă a Poporului Chinez, Procuratura Supremă a Poporului, Departamentul Securității Publice, Departamentul de Justiție, Ministerul Sănătății Publice și Biroul Administrației Civile au emis o lege prin care suportă și păzesc programul de donare a organelor pentru transplant. Aceasta este prima și singura astfel de lege în întreaga lume."

Partidul comunist chinez, în procesul de eliminare a Falun Gong, de persecutare a "Adevărului, Compasiunii și Toleranței" și de distrugere a naturii umane, a implicat armata, poliția armată, securitatea publică, sistemul judiciar, sistemul serviciilor medicale, toate nivelele oficialilor guvernamentali, traficanții de organe și intermediarii, cât și pacienții de transplant de organe și familiile lor în a fi părtași în acest proces criminal, sistematic și inuman de nivel național.

Când vieți nevinovate suferă asemenea cruzime inumană, toată lumea are responsabilitatea de a păși în față, a expune și a elimina "formă de malefic nouă pentru această planetă."*

**Notă: Citat din "Raport asupra afirmațiilor de recoltare de organe de la practicanți Falun Gong în China" emis de către David Kilgour și David Matas. (<http://organharvestinvestigation.net/>)*

Versiunea în lb engleză:

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2006/10/9/78808.html>

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2006/10/10/78823.html>

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2006/10/26/79332.html>

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2006/10/31/79476.html>

Versiunea în lb chineză:

<http://minghui.ca/mh/articles/2006/9/23/138519.html>

<http://www.minghui.org/mh/articles/2006/9/23/138519.html>

<http://www.minghui.org/mh/articles/2006/9/24/138522.html>

<http://minghui.ca/mh/articles/2006/9/24/138522.html>

[Data: 10/9/2006]

Ce este Falun Gong

Practica de cultivare și cultura chineză

Falun Gong - cunoscut și sub numele de Falun Dafa, practica de cultivare Marea Cale a Roții Legii - este o formă antică de practică de cultivare.

Când se vorbește de China, mulți oameni se gândesc la Tai Chi, arte marțiale, acupunctură, I Ching, Confucius sau taoism. Puțini știu că toate acestea au o rădăcină comună: xiu-lian, sau cultivare-practică.

De la originea sa, cultura chineză a îmbrățișat conceptul de "Armonie între Cer și Om". Calea de obținere a Armoniei, a sinelui propriu adevărat, este practica de cultivare. Literatura chineză este plină de legende cu oameni care ating statutul de zeițăți, care devin iluminați sau obțin Calea (Tao) prin practica de cultivare și au existat mii de școli diferite de practică de cultivare de-a lungul istoriei Chinei. Așadar, termenul de practică de cultivare se referă la îmbunătățirea minții și a corpului, cultivare însemnând îmbunătățirea minții, iar practica de exerciții însemnând purificarea corpului.

Practica de cultivare și-a lăsat amprenta pe aproape toate aspectele culturii chineze. Învățăturile lui Lao Zi și Confucius, de exemplu, inițial erau pentru ghidarea practicii de cultivare a discipolilor lor. Un mare număr de personaje istorice care au contribuit la formarea istoriei Chinei erau practicanți de xiu-lian. De fapt, cultivarea caracterului moral era o condiție esențială pentru studenții din orice domeniu serios, iar motto-ul de "cultivă-te pe tine însuși, îngrijește-te de familia ta, guvernează un stat și adu pacea în lume" a fost un motto al intelectualilor timp de multe generații. Drept rezultat, valorile etice derivate din învățăturile practicilor de cultivare au jucat un rol esențial în stabilirea și păstrarea moralității sociale.

Practica de cultivare este deplin recunoscută pentru efectele sale asupra sănătății fizice și a puterilor supranormale. De exemplu, beneficiile de sănătate ale Tai Chi-ului și ale exercițiilor de arte marțiale sunt binecunoscute în întreaga lume. Toți doctorii și vindecătorii renumiți din întreaga istorie chineză erau practicanți ai unor căi de cultivare și aveau puteri supranormale pe care le foloseau pentru a vindeca boli. De fapt, ei au fost cei care au format teoria și practicile medicinei chineze.

Răspândirea QiGong-ului

Regimul partidului comunist chinez a dus la un sfârșit abrupt al bogatei tradiții de cultivare și practică în China. Ideologia ateistă a partidului și puterea totalitară a umbrat orice alte idei. Practica de cultivare a fost etichetată drept "superstiție" și persecutată cu brutalitate. În primii doi ani de conducere comunistă, un număr estimat la 2 milioane de oameni au fost executați în mișcarea de "suprimare a sectelor contra-revoluționare superstițioase și a societăților secrete". În următoarele patru decenii, nimeni nu a mai îndrăznit să menționeze despre practica de cultivare în public.

Represiunea politică nu poate însă suprima bolile, iar guvernarea defectuoasă a dus la o criză fără precedent a sănătății națiunii. Prin anii 1970, pentru a oferi un ajutor nevoii de vindecare și păstrare a condiției fizice, unele exerciții unice au fost introduse în mod tăcut publicului sub un nume nou – qigong – și au căpătat imediat o mare popularitate din cauza efectelor lor remarcabile asupra sănătății. Unii oameni au dezvoltat și puteri supranormale din exercițiile de qigong, cum ar fi vederea prin corpul uman, citirea cu urechile sau clarviziunea.

Popularitatea și capacitățile supranormale ale qigong-ului nu au scăpat atenției unora dintre oficialii partidului. În a doua jumătate a anilor 1970, acești gardieni ai partidului au încercat să înăbușe practicile de qigong, pretinzând că

orice îngăduință este egală cu înfrângerea marxismului și a științei de către superstiție și pseudoștiință. Din fericire, unii oficiali de rang înalt mai deschiși la mine au beneficiat și ei din practicile de qigong, iar ei au ajutat la soluționarea unui compromis. Pe 20 aprilie 1982, partidul a adoptat o politică privind qigong: “fără a promova, fără a disputa și fără a critica”. Cu toate acestea, a fost înființată Asociația Națională de Cercetare a Științelor de QiGong pentru a supraveghea dezvoltarea qigong-ului în China.

Politica celor “trei fără” a apărut temporar qigong-ul de politică, iar asta a dus la o răspândire masivă a qigong-ului. În deceniul următor, au apărut în societate peste 2000 de școli de practici de qigong. Entuziaști au început să prezinte qigong-ul lumii drept exerciții de respirat antice chinezești, cu toate că termenul qigong nu este un termen din antichitate, iar cele mai multe exerciții de qigong nu se bazează pe controlul respirației. Ce era cu adevărat qigong-ul? Cum de avea o asemenea putere mistică de vindecare a bolilor? Care este baza științifică a puterilor supranormale? Nimeni nu știe răspunsul la aceste întrebări. Mulți maeștri falși de qigong au profitat de această confuzie și au dus de nas și au obținut profituri materiale de la discipoli naivi. După două decenii de la introducerea sa, qigong-ul începuse să își piardă din atractivitate.

Introducerea Falun Gong publicului larg

Pe 13 mai 1992, dl. Li Hongzhi a ținut prima prelegere Falun Gong în orașul său natal Changchun, provincia Jilin. Cei care au asistat la curs au realizat imediat că qigong-ul pe care îl predă dl. Li era complet diferit de alte qigong-uri. Pentru prima dată ei au învățat că qigong este doar aspectul fizic al practicii de cultivare și cuvântul qigong a fost inventat pentru a evita persecuția politică, iar pentru a obține beneficiile complete ale practicii de cultivare omul trebuie să dea atenție și aspectului mental – cultivarea.

Printr-o singură acțiune benevolentă, dl. Li Hongzhi a readus mii de ani de tradiție a practicilor de cultivare înapoi poporului chinez.

Nimeni nu a realizat importanța aceluia eveniment la acel timp. Opt ani mai târziu, practicanții Falun Gong din întreaga lume au numit ziua de 13 mai “Ziua Falun Dafa” pentru a sărbători data istorică a introducerii Falun Dafa către public.

O participantă la acea prelegere a povestit în 1999 despre experiența ei la o emisiune TV în provincia Jilin: “Am fost dusă la prelegere pe o targă. Învățătorul Li le-a cerut celorlalți să mă ducă pe scenă. După doar câteva secunde Învățătorul mi-a spus să mă ridic, iar eu chiar am putut să mă ridic. Învățătorul mi-a spus apoi să cobor de pe targă și să stau în picioare. M-am gândit în sinea mea, eu sunt paralizată de câțiva ani; oare pot să mă ridic? Dar chiar am putut să mă ridic! Învățătorul mi-a spus apoi, ești deja vindecată!”

După ce a ținut două prelegeri de succes în Changchun, în iunie 1992 dl. Li a călătorit la Beijing pentru a vizita Asociația Națională de Cercetare a Științelor de QiGong. Fiind profund impresionată de învățăturile dlui Li, Asociația de Cercetare a decis să susțină Falun Gong drept o școală afiliată de qigong și să sponsorizeze promovarea Falun Gong în China. De atunci și până la sfârșitul anului 1994, dl. Li a ținut 54 de prelegeri de 10 zile în China, toate fiind sponsorizate și organizate de Asociația de Cercetare. Zeci de mii de

Premiile oferite dlui. Li Hongzhi și Falun Gong în 1992 și 1993 la Expozițiile Orientale de Sănătate din Beijing. Pentru a ajuta la promovarea qigong-ului și a medicinei alternative, dl. Li și studenții săi au participat la Expozițiile Orientale de Sănătate din Beijing 1992 și 1993. La amândouă evenimentele, Falun Gong a primit următoarele premii:

Stânga sus: Certificatul de Onoare pentru dl. Li Hongzhi pentru Contribuții Remarcabile la Expoziția Orientală de Sănătate din 1992;

Dreapta sus: Premiul pentru Avansare în Noua Știință pentru dl. Li Hongzhi la Expoziția Orientală de Sănătate din 1993;

Stânga jos: Certificatul de Onoare pentru dl. Li Hongzhi pentru Contribuții Remarcabile la Expoziția Orientală de Sănătate din 1993;

Dreapta jos: Premiul de “Cel mai aclamat maestru de qigong” pentru dl. Li Hongzhi la Expoziția Orientală de Sănătate din 1993.

oameni au participat la acele prelegeri. Însă Falun Gong s-a răspândit către mult mai mulți oameni decât cei care au învățat direct de la dl. Li.

Beneficiile de sănătate ale Falun Gong

Ceea ce a fascinat oamenii la început a fost puterea miraculoasă de vindecare a Falun Gong.

În decembrie 1992 și decembrie 1993, dl. Li și discipolii săi au fost invitați să participe la Expozițiile Orientale de Sănătate din Beijing. În timpul expozițiilor, dl. Li și discipolii săi au vindecat numeroase cazuri dificile de boli. Mulți oameni au fost aduși pe targă și au plecat pe picioarele lor, iar mulți și-au văzut tumorile micșorându-se chiar sub ochii lor. Pentru contribuțiile sale, expozițiile l-au onorat pe dl. Li cu multe premii, incluzând “Premiul de Cel mai aclamat maestru de qigong” și “Premiul pentru Avansare în Noua Știință”. Profesorul Jiang Xueguei, consilier șef la expoziția din 1992 a lăudat: “Ca și consilier general al Târgului, recomand cu răspundere tuturor să practice Falun Dafa.”

李老師在北京健康博覽會上簽名（1993）

În timpul Expoziției Orientale de Sănătate din Beijing 1993, dl. Li Hongzhi a introdus Falun Gong publicului larg și a vindecat numeroase cazuri dificile de boli. Falun Gong a primit trei premii.

Una din persoanele care lucra la Expoziția din 1993 își aduce aminte: “Într-o zi, în jur de ora 5:30 după amiaza, când expoziția era aproape pe sfârșite, un om în jur de 40 de ani s-a grăbit către Maestrul Li. Urmându-l îndeaproape era un alt om care ajuta o doamnă în vârstă care părea să fie mama celor doi. Femeia în vârstă avea o cocoasă severă, având coloana aplecată în față la aproape 90 de grade și își ridica sus capul cu mare dificultate. Când i-a văzut, Maestrul Li i-a spus primului bărbat să nu își facă griji, apoi s-a întors către bătrână și i-a spus să meargă în spatele lui. Mergând în fața sa, Maestrul Li i-a spus “Relaxează-te, relaxează-te, mergi sus, mergi sus”. După câțiva pași, bătrâna a mers cu spatele drept! Văzând asta bărbații au amuțit, nu au mai putut să spună nimic și au îngenunchiat în fața Maestrului Li!”

S-a răspândit vorba “Falun Gong este miraculos!”

Nu toată lumea a fost convinsă ușor la început. Ei încercau mai întâi toate căile convenționale de tratament iar abia apoi încercau Falun Gong. Un exemplu tipic este al generalului Li Qihua. Generalul Li s-a născut în 1918, a intrat în Armata Roșie în 1931 și a devenit membru al partidului comunist când avea 18 ani. A devenit medic militar în 1937 și a servit întreaga sa carieră în sistemul medical militar. Înainte de pensionarea sa în 1984, el era președintele Spitalului General al PLA (Spitalul 301), cel mai bun spital din China și președintele Școlii Medicale Secundare a Armatei. Spitalul 301 este responsabil cu tratarea liderilor națiunii chineze și are acces la tehnologiile medicale cele mai avansate. Toate acestea nu au putut să o ajute însă pe soția generalului Li. Într-un articol în 1998, generalul Li scria:

"Soția mea a dezvoltat câteva boli, cum ar fi boala coronariană arterială, hiperlipidemie, glaucom și hepatită. Cu toate că avea luxul de a accesa cel mai bun sistem medical, bolile sale nu au fost vindecate niciodată iar starea sa de sănătate s-a deteriorat! Era complet dependentă de medicamente, iar uneori de oxigen. Țineam două rezervoare de oxigen în casă, unul sus și altul la parter, pentru a-i fi de ajutor imediat când avea nevoie. Pe atunci, ea își pierdea respirația chiar și când urca scările și de multe ori trebuia să se oprească pentru o pauză.

...În aprilie 1993 ea s-a înscris la cursul Maestrului Li. Pe atunci eram sceptic față de asta. Gândeam că dacă eu nu pot să îi vindec bolile cu metodele terapeutice cele mai bune posibil, cum ar putea ea să își revină din asemenea boli severe asistând la un curs de qigong? Însă, curând după ce a început să practice Falun Gong, corpul și spiritul

Despre Falun Gong

ei au avut schimbări extraordinare...Pe măsură ce progresa în cultivarea în Falun Gong, toate bolile ei au dispărut. Nu mai ia medicamente de mai mult de cinci ani.

作者于 1993. 7. 30 接受中央电视台记者采访

Dr. Li Hongzhi a fost intervievat de postul CCTV în 30 iulie 1993.

Schimbările avute de soția mea m-au șocat! În final am decis să încerc și eu, așa că am început și eu să cultiv pe calea Falun Dafa.

Ca membru al partidului comunist, un tovarăș al Armatei Revoluționare și doctor medic pentru aproape 60 de ani, sfătuiesc cu sinceritate pe cei care au boli să renunțe la acel atașament, să citească în mod sincer cartea Zhuan Falun și să practice cele cinci seturi de exerciții. Indiferent de ce boală ați avea, veți obține rezultate neașteptate. Asta s-a dovedit din experiențele a nenumărați cultivatori.”

Generalul Li era un consilier medical apreciat printre liderii seniorii naționali și militari din China, iar recomandarea sa a jucat un rol important în popularizarea Falun Gong printre oficialii de rang înalt și cei din armată.

Povestiri ca cea a familiei generalului Li sunt numeroase. Prin practica Falun Gong, nenumărați oameni și-au vindecat bolile de o viață, nenumărați oameni și-au revenit din boli fatale, nenumărați oameni ținându-și la pat au putut să muncească din nou, iar nenumărați oameni cu handicap au putut să meargă, să vorbească, să vadă și să audă din nou. Aproape orice practicant Falun Gong are povestea sa proprie. Înainte de 1999, mărturii ale beneficiilor supreme de sănătate ale exercițiilor Falun Gong apăreau frecvent în ziarele și revistele din China.

Cultivând Adevăr-Bunăvoință-Toleranță

Oricât ar fi de remarcabile beneficiile fizice de sănătate ale exercițiilor Falun Gong, pacea internă și creșterea spirituală pe care o obțin oamenii din cultivarea Falun Gong este ceea ce îi determină în cele din urmă să devină practicanți adevărați.

作者于 1994. 3. 18 在天津人民广播电台热线咨询

Dr. Li Hongzhi a participat la o discuție difuzată la Radioul Poporului din Tianjin pe 18 martie 1994.

Dintre toate învățăturile contemporane de qigong din China, Falun Gong este singura care pune accentul pe cultivare. În prelegerile și scrierile sale, dl. Li afirmă că pentru a progresa în practica de cultivare omul trebuie să se asimileze la caracteristica esențială a universului, Adevăr-Bunăvoință-Toleranță. Un practicant trebuie mai întâi de toate să fie o persoană bună cu standarde morale foarte înalte. El trebuie să își câștige existența în mod cinstit și să renunțe la gândurile rele și indecente. În timpul unui conflict, trebuie să se gândească mai întâi la ceilalți, să caute în interior pentru a-și găsi defectele proprii, să renunțe la atașamentele pentru faimă, bogăție și dorințele erotice și să nu facă niciodată rău altora pentru binele propriu. Prin îmbunătățirea continuă a xinxing-ului propriu – adică a calității mentale și morale – el va deveni o persoană mai bună și mai nobilă, iar în cele din urmă se iluminează și atinge un tărâm mental mai înalt.

În timp ce Falun Gong era introdus publicului, societatea chineză trecea prin cea mai mare distrugere a moralității și a valorilor. Guvernul își pierduse orice pretenție legitimă de moralitate după masacrul din Tiananmen din iunie 1989; printre oficiali corupția era în floare; suprimarea constantă a vocilor pentru dreptate socială a lăsat oamenii fără speranță și fără alte valori de urmat în afară de materialism și naționalismul fanatic. Falimentul moral a cauzat probleme sociale severe, cum ar fi prăpastia imensă dintre bogați și săraci, epidemia de SIDA, mafia, prostituție, droguri și o rată înaltă de sinucideri. Niciodată în istoria Chinei nu a mai fost văzută o asemenea distrugere a umanității.

Puțin înainte de începerea persecuției în 20 iulie 1999, 30 000 de practicanți au efectuat exercițiile în Arena Sportivă Harbin, orașul Harbin, provincia Heilongjiang.

Ca o mult așteptată voce a speranței în timpuri tulburi, învățăturile dlui Li au reînviat dorințele interioare ale multor oameni. Ei s-au iluminat la un nou sens al vieții, viața de cultivare. Ei au experimentat pacea care vine din interior. Au abandonat supărările anterioare fără nici un resentiment. Au abandonat atașamentele la câștiguri materiale și nu și-au mai făcut griji despre dacă alții vor profita de ei. Oficialii au rezistat corupției și au respins mitele. Afaceriștii nu au mai trișat și au devenit foarte cinstiți. Răufăcătorii, drogații, prostituatelor și hoții au început și ei o nouă viață. Nenumărați oameni au mulțumit Falun Gong pentru că le-a dăruit o a doua viață și le-a salvat familiile.

Recunoașterea și suportul pentru Falun Gong

Falun Gong pune accentul pe cultivarea individuală, dar răspândirea sa largă are un impact pozitiv asupra întregii societăți, iar acest fapt a fost recunoscut de oameni cât și de diferite nivele ale guvernului chinez. De fapt, părerea pozitivă a autorităților a ajutat la răspândirea Falun Gong în primii ani 1990. Media controlată de stat, incluzând ziarele naționale și locale, televiziunile și stațiile radio, vorbeau în mod frecvent despre activitățile Falun Gong și beneficiile practicii Falun Gong.

Comisia Sportivă Națională: Eficiența generală a obținerii sănătății și păstrării condiției fizice prin Falun Gong este de 97.9%.

Știrile Securității Publice a Poporului au raportat efectele remarcabile ale Falun Gong asupra recăpătării sănătății.

Știrile Securității Publice a Poporului, publicate de Ministerul Securității Publice a RPC, a avut un raport în 21 septembrie 1993 despre tratamentul gratuit de recuperare dat de dl. Li Hongzhi și studenții săi reprezentanților ce participau la a treia Conferință Națională Extraordinară de Onorare a Indivizilor JianyiYongwei [combaterea voluntară a activităților criminale].

“Pe 30 august, dl. Li Hongzhi, fondatorul Falun Gong, a făcut o vizită la evenimentul Conferinței împreună cu câțiva studenți ai săi și a oferit consultații și tratamente gratuite persoanelor remarcabile JianyiYongwei. La Conferință participau aproape 100 de reprezentanți din 30 de provincii și orașe din întreaga țară, mulți fiind răniți sau invalizi din lupta cu criminalii.

Despre Falun Gong

Pe 25 august 1993, Ministerul Securității Publice și Ministerul de Propagandă au sponsorizat Conferința a Treia a Fundației Naționale pentru Eroi. Societatea de Cercetare QiGong l-a invitat pe dl. Li Hongzhi să facă tratamente gratuite celor care au fost răniți și celor invalizi în exercițiul datoriei.

După tratament, ei au recunoscut în unanimitate că au fost obținute îmbunătățiri remarcabile. Înainte de tratament, unii oameni sufereau de boli datorate unor răni de cuțit sau armă de foc. După tratament, ei au scăpat de simptomele de durere, amorțeală și slăbiciune cronică. Cei suferind de răni cerebrale au redevenit cu mintea clară după tratament și au scăpat de simptomele de dureri de cap și amețeli. Unii oameni au scăpat pe loc de tumori. Unii au excretat pietre biliare după 24 de ore de la tratament. Unii sufereau de boli de stomac, boli de inimă sau artrită. După tratament, toți au scăpat de simptome pe loc. Dintre toți cei aproape 100 de oameni ce au avut parte de tratament, doar unul nu a observat nici un efect. Toți ceilalți au simțit îmbunătățiri evidente de diferite grade”.

Pe 27 decembrie 1993, Fundația JianYiYongWei, sub Ministerul Securității Publice al Republicii Populare Chineze, a emis un certificat de onoare dlui Li Hongzhi.

Ziarul Tineretului din Beijing : Cartea Zhuan Falun este printre primele zece bestsellere din Beijing

În ianuarie 1995, cartea principală a Falun Gong, Zhuan Falun, scrisă de dl. Li Hongzhi, a fost publicată de China Broadcasting and Television Publishing House, care era afiliată la Departamentul de Emisie și Televiziune din Departamentul de Stat. Pe 4 ianuarie 1995, ceremonia primei tipăriri a fost ținută în sala Universității Securității Publice. De la publicarea Zhuan Falun, cererea cărții a depășit mereu producția. În ianuarie 1996, Zhuan Falun a fost listată în Ziarul Tineretului din Beijing drept una din top zece bestsellere.

Ziarul Dalian: Un bătrân contribuie în tăcere

Unde se practică Falun Gong, inimile oamenilor devin mai pline de compasiune iar moralitatea este îmbunătățită. Ziarul Dalian a raportat în 17 martie 1997, în articolul “Un bătrân contribuie în tăcere”, că Sheng Lijian, un om de peste 70 de ani, a construit în tăcere patru drumuri într-un singur an – în total de peste 1100 de metri – pentru consătenii săi. Când oamenii l-au întrebat la ce companie lucrează și cât îl plăteau, el a spus: “Eu sunt un practicant Falun Gong, nu vreau nici o răsplată pentru asta. Vreau doar să fac un bine tuturor.”

Știrile serii Yangcheng: Tineri și bătrâni practică cu toții Falun Gong (Știrile serii Yangcheng, Joi, 10 noiembrie 1998)

“În dimineața de 8, oficiali din Asociația de Arte Marțiale, Comisia Culturii Fizice a provinciei Guangdong au mers în parcul cimitirului martirilor din orașul Guangzhou și au privit 5000 de practicanți Falun Gong efectuând exercițiile. Practicanții erau din toate straturile vieții; cel mai bătrân are 93 de ani (poza din stânga jos), iar cel mai tânăr are 2 ani (poza de sus).

Falun Gong pune accentul pe predarea gratuită – nu se percep bani.

Un loc de practică din orașul Guangzhou.

După informațiile culese, în prezent aproape 250 000 de persoane de provincia Guangdong practică Falun Gong. La locul de practică, oficialii au chestionat câțiva oameni care au beneficiat din Falun Gong. Povestirile lor sunt foarte mișcătoare. Dna Lin Chanying, contabil la Guangzhou Diwei Leather Co. a spus că ea suferea de paralizie la degete. 70% din corpul dânsi era amorțit și nu îl putea simți și nu avea controlul asupra fecalelor și urinei. Curând

după ce a început să practice Falun Gong ea a putut să stea în picioare, iar mai târziu a putut să meargă singură. Acum fața dnei Lin strălucește de sănătate. Măinile și picioarele i se mișcă ușor și liber.”

China Economic Times: Acum pot să stau în picioare

Pe 10 iulie 1998, China Economic Times a publicat un articol intitulat “Acum pot să stau în picioare!”, care a raportat povestea unei femei din Handan, provincia Hebei, care a stat paralizată din cauza unei răni la coloana vertebrală timp de 16 ani. Începând din 1 iulie 1996, soțul său a dus-o în scaunul cu roțile la un loc de practică Falun Gong să facă exercițiile Falun Gong. Ea a urmat principiile explicate în Zhuan Falun în viața sa zilnică. Câteva luni mai târziu, toate bolile sale au dispărut iar ea putea să meargă singură. Falun Dafa a făcut o pacientă care era paralizată de 16 ani să poată să stea în picioare.

Comisia Națională pentru Sport: Eficiența generală asupra sănătății și păstrării condiției fizice prin Falun Gong este de 97.9%

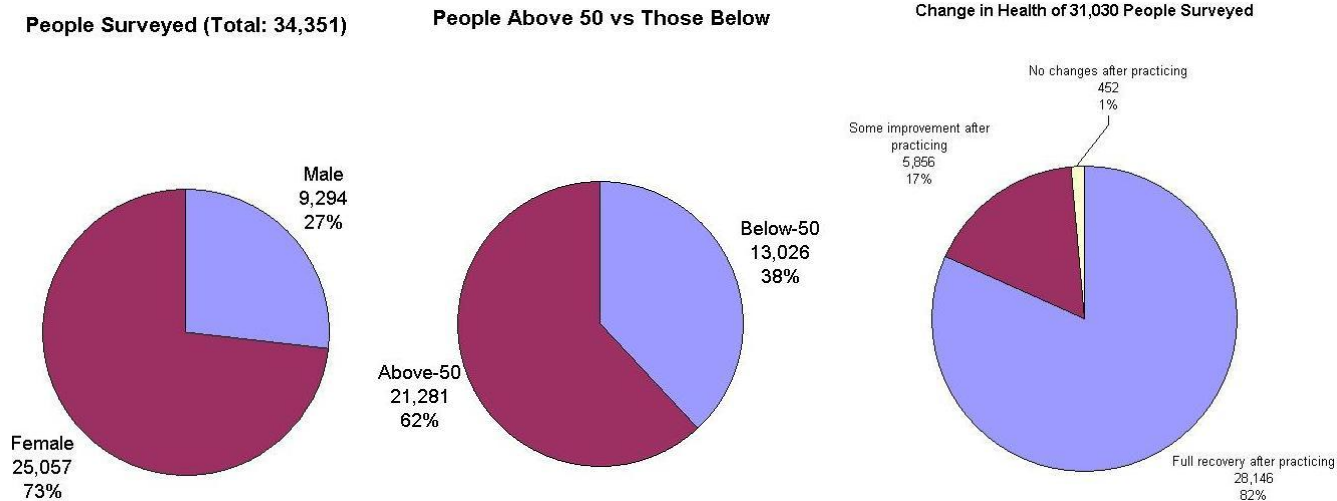
În septembrie 1998, Comisia Națională pentru Sport a organizat o echipă de medici și profesori medicali din diferite specialități și a făcut un chestionar statistic asupra sănătății mentale și fizice a 12 553 de practicanți Falun Gong din orașe din provincia Guangdong, incluzând Guangzhou, Foshan, Zhongshan, Zhaoqin, Shantou, Meizhou, Chaozhou, Jieyang, Qingyuan și Shaoguan. Acest chestionar a fost pus la 12 553 de oameni, 27.9% bărbați, 72.1% femei, 48.4% sub 50 de ani și 51.6% peste 50 de ani. Dintre ei, 10 475 de practicanți sufereau de mai mult de o boală, adică 83.4% din cei chestionați. Timpul de când practicau ei varia de la 2-3 luni la 2-3 ani, iar situația sănătății practicanților bolnavi s-a îmbunătățit destul de mult, efectele de vindecare fiind foarte remarcabile. Raportul de recăpătare a sănătății de bază era de 77.5%, iar numărul de practicanți pe cale de vindecare era de 20.4%. Comisia Sportivă Națională a concluzionat că eficiența totală a Falun Gong asupra sănătății și păstrării condiției fizice era de 97.9%.

Știrile serii Yangcheng (joi, 10 noiembrie 1998) a publicat un articol despre beneficiile pozitive de sănătate ale Falun Gong.

Despre Falun Gong

În același chestionar, 7170 de practicanți au raportat și suma pe care o economiseau anual de la cheltuielile medicale. Ei au economisit un total de 12 650 000 yuani de cheltuieli medicale pe an. Fiecare persoană a economisit o medie de 1700 de yuan pe an.

Statisticile chestionarului din 1998 al Comisiei Naționale pentru Sport.

Versiunea în lb. engleză:

<http://falunhr.org/index.php?option=content&task=view&id=394&Itemid=84>

Cum se practică Falun Dafa

Falun Dafa este o practică de qigong de nivel înalt potrivită tuturor oamenilor indiferent de vârstă, nație sau orientare religioasă. Numărul de 100 de milioane de practicanți din peste 80 de țări vorbește de la sine despre acest lucru, acest număr crescând continuu, pe măsură ce oamenii află de beneficiile acestei practici.

În ce constă practica Falun Dafa? Falun Dafa are cinci exerciții line de întărire a mecanismelor energetice, cu multiple efecte benefice, incluzând întinerirea corpului, ridicarea nivelului de înțelepciune și atingerea stării de echilibru și armonie a vieții.

Despre Falun Gong

Maestrul Li Hongzhi a făcut publică Falun Dafa în 1992 în China, ținând de-a lungul anilor peste 50 de cursuri de predare a practicii. Maestrul Li a subliniat de fiecare dată faptul că esența practicii constă în a urma principiile de nivel înalt, a prețui mereu virtuțile, a tinde mereu spre a fi un om mai bun și în final a te asimila la caracteristica întregului univers, *Adevăr-Bunătate-Toleranță* (în lb. chineză *Zhen-Shan-Ren*). Practica Falun Dafa este de fapt sinonimă cu urmarea principiilor de *Adevăr-Bunătate-Toleranță* în orice acțiune, în orice vorbă și în orice gând.

Cartea *Zhuan Falun*, scrisă de Maestrul Li Hongzhi, este cartea de bază în practica Falun Dafa. În ea sunt prezentate principiile de nivel înalt ce trebuie urmate de practicanți și sunt explicate unele fenomene ale societății din prezent și ale universului în general. Este

disponibilă și în limba română împreună cu alte scrieri ale Maestrului Li Hongzhi.

Falun Dafa nu este o organizație, nu implică bani, iar practica nu conține forme religioase. Cine dorește să practice este liber să învețe și să practice. Toate materialele se pot găsi în mod gratuit pe internet, de la cărți și scrieri ale Maestrului până la materiale video de prezentare a exercițiilor de practică. Exercițiile pot fi predate gratuit și de alți practicanți veterani voluntari la locurile de practică din parcuri.

Pentru mai multe informații și acces la materiale în limba română vizitați

<http://www.falundafaromania.net>.

